

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

LOLA GLASS

LOVE
BITES
HARD

MATED TO
THE KING

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

aşk sert ısırır

KRALLA ÇİFTLEŞTİ

LOLA GLASS

OceanofPDF.com

contents

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#)
[Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#)
[Bölüm 19](#)
[Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#)
[Bölüm 22](#)
[Bölüm 23](#)
[Bölüm 24](#)
[Sonsöz](#)
[Sonradan](#)
[Düşünülenler](#)
[İletişimde](#)
Kalın

[Lola Glass'ın Tüm Serileri](#)
[Yazar Hakkında](#)

OceanofPDF.com

Telif Hakkı © 2024 Lola Glass

authorlolaglass.com

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın açık yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz. Tarihi olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. İsimler, karakterler ve yerler yazarın hayal gücünün ürünüdür.

Francesca Michelon tarafından kapak

<https://www.merrybookround.com/>

OceanofPDF.com

Kocama
Fikrimi sürekli değiştirmeme rağmen beni sevdiğin için

OceanofPDF.com

one

IZZY

Vampir Malikânesi'nin soğuk ve modern koridorlarında yürürken Clementine'in kolunu bir can simidi gibi sıktım. Solgun teni dokunuşlarımın altında pembeleşiyordu ve uzun, ıslak kızıl saçlarının birkaç teli parmaklarımın altında sıkışmıştı ama ikimizin de umurunda değildi.

Gerçek olmasa bile, olacıklardan etkilenmemiş gibi davranmam gerekiyordu.

Zora diğer kolumu tuttu. Köprücük kemiği uzunluğundaki kıvrıkcık kahverengi saçlarını topuz yapmış, bronz omuzlarına su damlatarak benimle ve Clem'le aynı hizaya gelmişti. "Hâlâ hayır diyebilirsiniz."

Haklıydı.

Hala hayır

diyebilirdim. Ama

demeyecektim.

Bir siren olarak, var olan en zayıf büyülü varlıklardan biriydim. Büyüm zayıf olduğundan değil. Ben normaldim.

Ama siren büyüsü savaşta işe yaramazdı, sadece insanları kendine çekmeye ve onlara kendilerini iyi hissettirmeye yarardı.

Bu da tehlikede olduğum anlamına geliyordu.

Sürekli.

Dört kız kardeşim de aynı durumdaydı.

Bir siren olarak kendinizi korumanın en iyi yolu güçlü bir eş edinmektir. Kız kardeşim Blair de tam olarak bunu yapmıştı ama bunu hepimizi güvende tutmak için yapmıştı. Çiftleştiği vampir kral bizi koruyacaktı ama her şeyden değil.

Clementine'in peşinde bir kurt şekil değiştiren vardı ve ondan sonsuza dek kurtulmanın tek yolu *başka bir* kurdun onun boğazını parçalamasıydı.

Bu yüzden daha güçlü bir kurtla evleneceğim.

Kurtla bir eş bağına başlamak benim kararımdı. Ve geri döneceğim bir karar değildi.

Teknik olarak, kız kardeşlerim ve ben sonsuza kadar vampirlerle kalabilirdik, ama hayatımızın geri kalanını tehlikede geçirirdik. Vampir Malikanesi'nde kapana kısılırdık.

Bazı kız kardeşlerim vampirleri severken, ben pek hayranı . İyiydiler ama kan içmekle ilgili bir şey beni ürkütüyordu.

Belki de dişler

yüzündendi. Ya da

ısırması.

Ya da insanlarla beslenmek.

Sirenlerin öpüşerek duyguları içtiğini düşünürsek, tam bir ikiyüzlüydim. Ama olan oldu.

Ve vampirlerden biraz uzaklaşmaya hazırdım.

Bir kurt şekil değiştirenle çiftleşmek vampirlerden kaçmak için kesinlikle *en akıllıca* yol değildi. Ama hem benim hem de kız kardeşlerimin güvenliğini sağlayacak tek yol buydu, bu yüzden bir kazan-kazan durumu gibi görünüyordu.

Eş bağı kısmı hariç.

Ama ateşli bir kurt adamla çiftleşmekten daha kötü şeyler de vardı, değil mi?

Evet diyecektim.

Her neyse, anlaşma basitti:

Porter Jenkins ile bir eş bağı kurardım.

Sonra da kız kardeşimi almaya çalışan alfa kurt adama meydan okuyacaktı. Adı Curtis'ti.

Porter Curtis'i öldürdükten , sonsuza dek mutlu

yaşayacaktık. Ya da en azından *yaşayacaktık*.

Birlikte, potansiyel olarak?

Öldürme kısmından sonra ne geleceğinden pek emin değildim.

Ama Porter yeni kurt kralı, yani alfa olacaktı. Ailesini kaybettiğinden beri içinde bulunduğu bunalımdan kurtulmak için sihrimin yardımını istedi.

Yani, *yaşam* kısmı gerçekleşecekti ve önemli olan da buydu.

"Bunu yapmadan önce üzerimize bir şeyler giysek mi?" Kız kardeşlerimden bir diğeri olan Avery mırıldandı. Zeytin rengi bir teni vardı ve koyu kahverengi saçları ensesinde toplanmıştı, tıpkı bizimkiler gibi damlıyordu.

Havuzdan yeni çıkmıştık, bu yüzden hepimiz bikinilerimizi giymiştik. Tek eşli kız kardeşim olan Blair'in mayosunun üzerinde eşinin düğmeli gömleği vardı. Teni açık renkti ve saçları altın sarısıydı, karışık, ıslak dalgalar halinde sırtının ortasına kadar dökölüyordu.

Sirenler suyu severdi. Mayolar sık sık giyilirdi, ancak üzerlerine giyecek bir şey aklımızdan nadiren geçerdi. Bu da arkadaşımın karşısına spor siyah bikinimden başka bir şeyle çıkmayacağım anlamına geliyordu.

"Hayır. Belki Porter'ın malları görmesine izin verirsem Curtis'le olan kavgasını atlatmak için daha fazla nedeni olur," dedim, takım elbisemin askılarını ayarlayarak göğüslerimin daha fazla görünmesini sağladım. Tenim açık kahverengiydi ve doğal platin sarısı saçlarım Blair'inkinden bile daha karışıktı.

Blair, elini Hale'inkine kenetleyerek, "Sen tam anlamıyla delisin," diye homurdandı. Sanırım bu bir dostluk avantajıydı, yine de kendimi gülünç hissetmeden onun gibi birinin elini tutabileceğimi hiç sanmıyordum.

Eşi muhteşemdi. Damian Hale açık tenli, dağınık siyah saçlı, devasa bir vampirdi. Tüm büyümlü adamlar iriydi ama o bunu bir üst seviyeye taşıyordu.

"Bunu en başta hepimizin kışını kurtarmak için vampir kralla çiftleşen kadın söylüyor," diye takıldım.

"Ama kışlarımız *kurtuldu*, değil mi?" diye işaret etti. "Kendini sebepsiz yere feda ediyorsun."

"Sen bizi kurtardın. Bizi

özgürleştiriyorum." Aslında kendimi

özgürleştiriyordum.

Bencilceydi ama bir gün daha Vampir Malikânesi' kapalı kalamazdım.

Çok fazla yırtıcı var.

Çok fazla diş.

Zora, "Kurtların daha da fazla dişi var," diye . Son

kısmı yüksek sesle söylemiş olmalıyım.

"İnsanları o kadar sık ısırılmazlar," dedim.

Porter'ın beklediği Hale'in ofisine varmak üzereydik.

Midem o kadar gergindi ki, o lanet şey bir taş da olabilirdi. "Kurtlar hâlâ eşlerini ısırıyor," dedi Hale.

Ona ne demek istediğini sormadan, hatta sözlerini tam olarak algılayamadan önümüzdeki kapı açıldı ve bir adam dışarı çıktı.

Dikkatim doğrudan ona yöneldi.

Çoktan bana bakmaya başlamıştı.

Ve her nasılsa, Hale kadar büyüktü.

Teni bronzdu, dalgalı kırmızımsı kahverengi saçları ise tam bir felaketti. Saçlarının yanları traş edilmişti, bu hoşuma gitmişti ama bir yaprağın ucunu görebiliyordum.

üst kısmından çıkıyordu. Saçları o kadar gürdü ki, yaprağın orada olduğunu bile fark etmediğini hayal edebiliyordum.

Çarpıcıydı ama Hale'den tamamen farklı bir şekilde. Hale'in derli toplu olduğu yerde, Porter vahşiydi.

Evcilleşmemiş.

Kesinlikle, tamamen cilasız.

Siyah eşofmanı ve gri tişörtü kırıkmıştı ve omuzlarından birinde bir kir izi görebiliyordum.

Onunla konuşmadan bile, adamın vampirlere hiç benzemediğini söyleyebilirdim.

Sadece bu bile onun aptalca devasa kollarına doğru yürümek istememe neden oldu. "Ayrılmalıydık, böylece hepimizi görmezdi," diye mırıldandı Avery.

"Tüh," diye fısıldadı Clementine.

Hale'in ofisinin kapısındaki devden gözümü ayıramıyorken onlara, "Eğer benimle çiftleşiyorsa, bazen sizin etrafınızda olacak," dedim.

Belki de gururumdandı ama *benimle* çiftleştiğini bilmesini istiyordum. Kız kardeşlerimden birine bakmasını ya da başka biriyle eşleşmeyi dilemesini istemedim.

"Sırrı saklayacaktır," diye kabul etti Hale.

"Bu bir sır değil. Curtis herkese kaç tane siren sakladığını söyledi, sen bunu diğer krallara itiraf etmeyi reddetsen bile," dedi Porter, sesi Hale ile aralarında dinlediğim telefon konuşmasından hatırlayabildiğimden daha derin ve çok daha çakıllı.

Blair, "Birlikte oynayacak," diye düzeltti.

Porter'ın gözleri beni bırakmadı ama bir kez başını salladı.

"Bunu bir törene falan mı dönüştürsek?" Sonunda onun önünde durduğumuzda Clementine şaka yaptı.

Porter kesin bir ifadeyle, "Hayır," dedi. "Arkadaşım la yalnız konuşacağım."

Beni belimden tutup ofise çekti ve kapıyı arkamdan kapatıp kilitledi.

Bir an sonra sırtım ona yapışmıştı, kim bilir kaç kiloluk lezzetli erkek kası benden bir nefesten daha az uzaktaydı. Adam üzerimde yükseliyordu ve ayak parmaklarım hemen kıvrıldı.

Sert ve yuvarlanan şey mi?

Bende işe yaradı.

Gerçekten çok işime yaradı.

"Sihirini hissetmeme izin ver," dedi.

Tam olarak bir emir değildi ama isteğe bağlı gibi de görünmüyordu.

"Bana emir veremezsin. Sen *benim* alfabem değilsin," diye karşılık verdim, kontrolü hemen ele alma ihtiyacından rahatsız olmuştum.

"Mistwood'un alfasına meydan okumamı istiyorsan, seninle çiftleşmeden önce ne olduğunu kanıtlamam için büyüü hissetmeme izin vermelisin," diye hırladı.

Öfkelendim... ama haklı bir noktaydı.

Sihrimi ona doğru itebilirdim ama ona tam olarak istediği şeyi vermek istemedim.

Kolay lokma olmayacağımı kanıtlamak .

Ben de yüzünü tutup kendime doğru çektim parmak uçlarımda yükselip onu öptüm.

Görünüşündeki sertliğe rağmen Porter'ın ağzı benimkine karşı yumuşaktı. Duygularını içime çekerken belimi kavradı ve gücümü hissedince dudaklarını keskin bir nefesle ayırdı.

Dilim hafifçe onunkine sürtündü ve o da harekete geçerek beni sert ve hızlı bir şekilde öpmeye başladı.

Umutsuzca.

Sanki soluması gereken hava bendim. Ve

adam çok *lezzetliydi*.

Sığ duygular bir siren için abur cubur gibiydi -eğlenceli ama doyurucu

değil. Daha derin, daha yoğun duygular?

Ev yapımı ekmeklerdi. Gvete rosto. Biftek ve patates.

Arzuladığımız ve ihtiyaımız olan büyük yemekler.

Ya Porter?

O bir bfeydi.

Bir sirenin ıslak rüyası.

Acı.

Nefret.

znt.

Umutsuz

luk. Acı.

Boşluk.

Ufacık bir umut ışığı.

Beni aniden itti ve ağzı benimkinden ayrılırken sırtım kapıya çarptı.

Göğsüm hızla inip kalktı. Dudaklarım pşmemizin acımasızlığı yüzünden karıncalandı ve kanım ondan aldığım duyguların yoğunluğuyla sertçe pompalandı.

"Bir daha benden izinsiz bir şey yeme," diye hırladı ama bu hırıltı onu öpmeden önce bana çıkardığı hırıltı kadar sıcak değildi.

Öfkesini bastırmak için çaballıyor, başka bir şey serbest kalmadan önce yoğun duygularının üzerindeki barajı yeniden inşa etmeye çalışıyordu.

"Ne oldu sana böyle?" Kendimi durduramayarak sordum.

"Bir terapist aramıyorum." Bir adım daha yaklaştı ve elini boğazıma doladı. Kalbim parmaklarına çarptı ve hızlı gümbürtüyü hissederek bir an dondu kaldı.

Ba-dum.

Ba-dum.

Ba-dum.

Ba-dum.

"Duygularınla başa çıkmaya hazır değilsen bir sirenle çiftleşmemelisin," dedim dürüstçe. "Güçlü kalmak için haftada iki kez senden beslenmem gerekecek."

Dudakları bir hırıltıyla büküldü, ama gönülsüzdü. Ve sonunda, aramızdaki eş bağını başlatacak sihirli sözcükleri söyledi. "Sen benimsin."

"Adımı bile bilmiyorsun," diye nefes aldım, bağlayıcı büyü bedenimde yuvarlanırken, beni aynı anda hem ısıtıyor hem de elektrikliendiriyordu.

Kahretsin, umarım güzel bir şey hayal etmiştir. Eş bağının büyü, zihinlerinde daha iyi bir şey tasarlamadıkları sürece doğal olarak her iki tarafın da boynunda kalın bir çubuğa benziyordu. Bana sığ diyebilirsiniz ama ben sonsuza kadar boğazımda *güzel* bir şey olsun isterdim.

Ama bunun için artık çok geçti.

"Adını bilmeme gerek yok," dedi, henüz beni tutmayı bırakmamıştı.

"Sen bir pisliksin." Ben de onu boğazından yakaladım ve tırnaklarımı gözlerini daraltacak kadar geçirdim. "Eğer boğazımdaki izi güzel göstermediysen, ömür boyu taşakların moraracak demektir."

"Bu seksle ilgili değil."

"Öyle olduğunu söylemedim. Ama sen de *benimsin*."

Yeni ve parlak eş bağımızın kalıcı hale gelmesinin büyüğü vücudumda karıncalanmalara yol açtı.

Ona benimkiyle eşleşen bir işaret vermeye odaklandım, her neye benziyorsa artık, ve boğazını saran narin, ilmekli bir bandı yakından izledim.

O sırada omuzlarımdaki gerginlik . En azından *tam* bir piç değildi.

"Ve eğer başka biriyle yatmamı istemiyorsan, seks *olacak*," dedim, sonunda onu bırakıp kapıdan uzaklaşmadan önce tırnaklarımı biraz daha derine batırdım. Göğsüm onunkiyle buluştu ve bana tekrar hırladı.

Arkamdan kapıyı açtım ve içime dolan yoğun duygularla savaşmaya çalışarak geri döndüm. "Şimdi, ulaşmamız gereken bir alfa mücadelesi var."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

ARKADAŞIM BENİM ÖLÜMÜM OLACAKTI.

Herkesi ve her şeyi kaybetmeyi atlatmışım ama hayatımı bağıladığım kadın tek bir cümleyle aklımı başımdan alabiliyordu.

"Başkasını becermemi istemiyorsan, seks olacak."

Kendisini yatakta kiminle hayal ediyor olabileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu, ama şimdiden canlı bir şekilde onu uzuv uzuv parçaladığımı hayal ediyordum.

Kurtlar paylaşmaz.

O benimdi.

Benim kızımdı.

Ona dokunan başka herhangi bir piç kurusu, onun mükemmel küçük bedenini ellerinde hissetmeye vakit bulamadan ölmüş olurdu.

Sessizce hırladım ve neredeyse tüm kız kardeşlerinin tuhaf bakışlarını üzerimde topladım. Hale sırtıyordu.

Yumruğumla burnunu kırmak için can atıyordum ama en azından tehdit oluşturmuyordu. Bir vampir, bir vampirden su içmeyi düşünmezdi bile.

Onunla tanıştıktan sonra kan eşı değildi ve seks onlar için kan içmeden nadiren gerçekleşiyordu.

En azından benim bildiğim kadarıyla.

Ama o kadar uzun zamandır vampirlerle birlikte olmamıştım ki emin olamadım. *Arkadaşımın* yanında da o kadar uzun süredir bulunmamıştım ki emin olamadım. Başka biriyle de birlikte olmadım.

Yumruklarımı sıktım.

Curtis'le olan dövüşüme odaklanmam gerekiyordu.

Ondan sonra sirenimle ne yapacağımı bulabilirim.

OceanofPDF.com

three

IZZY

Vampir adamlardan oluşan gerçek bir duvar etrafımı sardığında kız kardeşlerimle vedalaşmak üzereydim. O kadar büyüklerdi ki, üzerlerini göremiyordum. O kadar sıkı bir çember oluşturmuşlardı ki, içlerini de göremiyordum.

Koridor olduğunu düşündüğüm bir yerde yürüdüler ve beni de aralarında sürüklediler. Son derece rahatsız ediciydi, ama kurtlara teslim edilmekten daha iyiydi, bu yüzden bununla başa çıktım.

İnanılmaz derecede yüksek tavanlı devasa bir odaya girdik ve sonunda bir şey görebildim.

Tribünler.

Çok fazla tribün var.

İçeri sürüklenmiş gibi görünüyorlardı ve odanın ortasında vampirlerin görüşümü engellediği bir şeyin etrafında büyük bir daire oluşturmuşlardı. Bunun muhtemelen Porter ve Curtis olduğunu anlamak için roket bilimci olmaya gerek yoktu, çünkü herkes onları dövüşürken görmek için oradaydı.

Korumalarım beni tribünlerin dibine götürdü. Banklardan birinde durmama izin verebilirlerdi ama bunun yerine beni karo zeminde tuttular.

Ve etrafımı daha da sıkı sardı.

Onları uzaklaştırmak için içimden gelen dürtüyle savaştım.

Öyle hissettirmese bile benim yararım için oradaydılar.

küçük boşluklardan bakmaya çalıştığımda, önümde bir kafes olduğunu ettim.

Tribünler dolana kadar salonun sesi giderek yükseldi. Sonra, elinde mikrofon olan biri herkesin susmasını emretti.

Alfa mücadelesinin sadece bir kazananı olacağını ve kazanamayanın öleceğini duyurdu.

Gözlerim büyüdü.

Bu *çok hoş* bir bilgiydi.

Gidip kendimi Porter'a bağlamadan önce kurt mücadeleleri hakkında daha fazla ayrıntı istemeliydim.

Ya kaybederse ve ölürse?

Lanet olsun, ölümsüz hayatımın geri kalanını yalnız geçiriyor olabilirim.

Kabul ediyorum, muhtemelen bana arkadaşlık edecek insanlar bulabilirim. Eşlik bağımız ondan başkasıyla beslenmemi engellerdi ama o ölürse bundan kurtulmuş olurum.

Başka kimseyle bağ kuramazdım. Ama bir yolunu bulurdum. Her şey yoluna girecek.

Muhtemelen.

Yavaşça nefes almaya zorlayarak, mikrofon görevlisi dövüşün başladığını anons ederken midemdeki gerginlikle savaştım.

Vampirler hâlâ görüşümü engelliyordu. Bunun stresimi daha mı kötüleştirdiğini yoksa daha mı iyi hale getirdiğini bilmiyordum.

Parlak yeni arkadaşımın kaybettiğini görmeyecektim... ama kazanıp kazanmadığını da görmeyecektim. Ve ilişkimiz göz önüne alındığında, bunu görmeme izin verilmeliydi.

Ama her şey düşünöldüğünde, gizli kalmak daha güvenli görünüyordu. Özellikle de Porter ölmek üzereyse.

Kalabalık kükredi ve tezahürat yaptı.

Kimden yana olduklarını bilmiyordum ama heyecanları bana onun kazanacağını söylüyordu.

Belki de sadece insanları dövüşürken izlemeyi seviyorlardı ve kimin kazandığı umurlarında değildi. Bu beni pek şaşırtmazdı. Yine de bunu kesin olarak söyleyecek kadar kurt şekil değıştirenler hakkında bilgim yoktu.

Kalabalıktan nefesler yükseldi ve ben de parmak uçlarımda yükselip neler olduğunu görmeye çalıştım.

Acımasız bir kırılma sesi beni ürküttü ama kalabalık kesinlikle çıldırdı. Çığlık atıldılar ve bağıldılar.

Birisi daha yeni ölmüştü.

Eş bağıma rağmen hiçbir şey hissetmemiştim, bu da bana Porter olmadığını düşündürdü.

Etrafımdaki vampirler nihayet dağıldı ve bakışlarım yeni eşimin üzerinde toplandı.

Çıplaktı.

Kanlı ve hemen hemen her yeri kanıyor.

Ama yaşıyordu ve bu beklediğimden daha büyük bir rahatlamaydı.

Curtis'in yerdeki cesedine bir bakış attım ve dikkatim Porter'a geri döndüğünde şaşkınlık dolu bir ses çıkardım.

Kalabalığı dövüşten ayıran kafes boyunca ilerledi, duvara tırmandı ve benden sadece birkaç adım ötede, yumuşak bir şekilde yere düştü.

Devasa kurt şekil değıştiren beni kendisinden uzaklaştırıp elimi tuttuğunda vampir korumalarım ortadan kayboldu. Zaferini kalabalıkla birlikte kükrerken elimi havaya kaldırdı, kalın ve güçlü göğsü sırtıma yaslandı.

Hayatımın en tuhaf, en gerçeküstü deneyimiydi.

Ama dediğim gibi, bunun normal olup olmadığından emin olmak için kurtlar hakkında yeterince bilgim yoktu.

Kalabalığın uğultusu dinmeden önce omzumda keskin bir acı hissettim ve bunun Porter'ın derimi ısırarak dişleri olduğunu fark ettiğimde bir çığlık attım.

Bir vampir gibi.

Beklediğim kadar acımadı ve onu üzerimden itemeyecek kadar sersemlemiştim. Zaten çok sıkı tutuyordu.

Omzumu bıraktı ve vahşi kalabalığıyla tekrar kükredi.

Sonra, daha fazla uzatmadan beni bir patates çuvalı gibi omzunun üzerinden fırlattı.

Sırtına yumruklarımı indirip beni yere bırakmasını isteme dürtüsüyle savaştım. Yeni yürümeye başlayan bir çocuk değildim ve bir kurt şekil değiştirenle çiftleşmenin iyi bir fikir olduğunu düşünen moron bendim.

Belli ki daha fazla soru sormalıydim.

Ama çukur kazılmış ve bedenim gömülmüştü, çünkü boynumdaki iz hiçbir yere gitmiyordu. O kurt piçle ömür boyu ve daha da ötesi için sıkışıp kalmıştım.

Ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

PORTER beni meydan okuma odasından çıkardı ve o kadar çok koridordan geçirdi ki biraz başım dönmeye başladı.

Omzumdaki ağrı da buna hiç yardımcı olmuyordu.

Nihayet Malikânenin kurtlar kanadına girdiğimizde bunu anlayabildim çünkü yer döşemelerinin ve duvarların renkleri değişmişti.

Malikâne aslında küçük bir şehirdi ve ortasında tarafsız bölge olarak kabul edilen dev bir bina vardı. Kralların hiçbirisi oraya sahip değildi.

vardı. Binanın ona bağı beş kanadı daha vardı, her biri orta kısımdan daha büyük olmasa da onun kadar büyüktü.

Tarafsız bölge, lüks hissettirmesi amaçlanan bej renklerle yapılmıştı. Buna karşılık, vampir kanadı çarpıcıydı ve her şey pahalı görünüyordu ama çok daha soğuk hissettiriyordu.

Kurt kanadına girdiğimizde yer döşemesinin değiştiğini gördüğümde hoş bir sürpriz oldu. Hâlâ fayans vardı ama ahşap gibi görünmesi için tasarlanmış koyu kahverengi fayanslardı. Duvarlar kirli beyazın sıcak bir tonuydu ve geçtiğimiz duvarlarda devasa manzara fotoğrafları gördüm.

Eğer odam koridorlara benzeseydi, orada Vampir Malikanesi'nde olduğumdan çok daha rahat olurdum.

Yine de arkamızdaki kalabalık beni daha az rahat ettirdi. Sonsuza kadar sürecekmış gibi görünüyordu ve gürültü delicesine yüksekti.

Zaten ne kadar sersemlemiş hissettiğimi düşünürsek, onların gürültüsü hiçbir şeye yardımcı olmuyordu.

Porter'ın beni yatak odasına falan götürmesini bekliyordum. Bunun yerine yarım düzine büyük koridordan geçip ormana çıktı. Kapıların hemen dışında büyük bir açıklık vardı ve sonra ağaçlar vardı. Çok fazla ağaç.

Temiz hava soluduğumda göğsümdeki gerginlik biraz azaldı.

Dışarıda olmayı her zaman sevmişimdir. İçinde kaybolacak kadar doğa olmadığında bile, içeride sıkışıp kalmak beni kapana kısılmış hissettiriyordu. Dışarıda olmak özgürlük gibi geliyordu.

Ve arkamızdaki Malikâneden akan kurt şekil değiştirenlere rağmen, etrafımda duvarlar olmadan kendimi daha özgür hissediyordum.

Porter, arkasını dönüp büyüyen kalabalığa bakmadan önce beni devasa binadan uzağa, ormanın kenarına kadar taşıdı.

Hâlâ omzundan sarkıyordum, yüzüm ağaçlara dönüktü. Baş dönmem daha da kötüleşmişti ve istesem bile ayakta durabileceğimden emin değildim. Bunun beni ısırmasıyla bir ilgisi olduğunu düşünmeye başlamıştım.

Sonraki birkaç dakika boyunca olduğumuz yerde durdukça gürültü daha da arttı.

Görüşüm o kadar bulanıktı ki neden beklediğimizi anlamaya çalışmak yerine Porter'ın sırtında dik durmaya odaklanmak zorunda kaldım.

Porter nihayet konuştuğunda ne kadar zaman geçtiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bağırmadı, çağırmadı ya da sesini yükseltmedi ama her nasılsa onu daha önce hiçbir şeyi duymadığım kadar net duydum.

"Ben yeni alfayım," dedi, sesinde otorite çınliyordu. "Ve Curtis kanunsuz bir şekilde yerimi aldığından beri sürünün benimsediği davranışların hiçbirine müsamaha . Sürümüz Malikâneyi, bölgemizi ve en önemlisi birbirimizi korur. Aksini düşünen herkes şimdi gidebilir. Sürüye karşı hareket etmek bir tehdit olarak görülecek ve buna göre muamele görecektir. Benim tarafımdan."

Bir tartışma ya da protesto beklerken bir an sessizlik oldu ama kimse tek kelime etmedi.

Sonunda şöyle dedi: "Ay doğduğunda Curtis'in eşyalarıyla bir şenlik ateşi yakacağız. Onlar yanıp kül olduktan sonra birlikte koşacağız. Bir bütün olarak."

Alkışlar ve kükremeler yeniden patlak verdi.

Baş dönmem yoğun bir mide bulantısına dönüşmüştü.

Porter sağır edici kalabalığın arasından geri döndü ve kalabalık onun için dağıldı.

Malikâneye dönerken yol boyunca hastalığımla boğuştum. Koridorlarda da.

Porter nihayet loş bir odaya girip beni ayağa kaldırdığında, bakışlarım bir banyo kapısına kilitlendi ve koşmaya başladım.

Midemdekiler tekrar yukarı çıkarken dizlerim fayansı öptü. Ellerim ve kollarım klozet kapağının üzerindeydi, temiz olabilir de olmayabilir de ama umursamayacak kadar hastaydım.

Ben tekrar ve tekrar kusarken sert parmakları saçlarımı yüzümden ve boynumdan uzaklaştırdı. Eli omzuma indi ve beni sabitledi.

"Bana ne yaptınız?" Özellikle şiddetli bir mide bulantısı dalgasının ardından nefes nefese kaldım.

"Seni sürüye getirdim." "Ne?"

"Bir alfa, bir ısırıkla her türlü büyülü varlığı sürüsünün zihinsel bağına dahil edebilir," dedi. "Çoğu büyülü varlık bunun gelişmesine izin vermeyi reddedebilir ama sen benim eşim olduğun için bunu durduramazsın. Sadece bunu atlatmak zorundasın."

Ona çıkışmak istedim ama bağırsaklarımı kusmakla meşguldüm.

Odanın bir yerinde bir kapı açıldı ve belli belirsiz ayak sesleri duydum.

"Powerade, kraker ve birkaç şey daha getirdim," dedi kadınsı bir ses. "Evan vampirlerden çantalarını almak için ayrıldı."

"Teşekkür ederim."

Başımı klozet kapağına yaslayacak kadar uzun süre kusmayı bıraktım ve nefesimi tutmaya çalıştım.

Bulantı hiç azalmamıştı, bu yüzden molanın kısa süreceğini biliyordum. Safra kusuyordum, bu yüzden bayılmadan önce daha ne kadar devam edebileceğinden emin değildim.

Kalın parmaklar saçlarımı hafifçe geriye taradı, sonra bir an için saç tellerimi çekiştirdi ve ardından tüm saçlarımın alçak bir topuzla bağlandığını hissettim.

Porter benden uzaklaştı, elinin sıcaklığı omzumu terk etti. "Mide bulantısı her an geçebilir. Onunla kal. Bağ ilerlediğinde hemen bana haber ver."

". Geri dönmene sevindim."

Kelimelerin altında bir şey vardı. Bir zamanlar birlikte olup olmadıklarını merak etmeme neden olan bir duygu akımı.

Ve bu beni kızdırdı, ona karşı hiçbir zaman gerçek bir hak iddia etmemiş olmama rağmen. Ne de olsa ona, istekli olmazsa becerecek başka birini bulacağımı söyleyen bendim.

Geriye dönüp baktığımda, bu muhtemelen bir eş bağıını başlatmak için kötü bir yoldu.

Sonra tekrar, adımı bile istemeyen bir pislikti. Beni terk ettiği kadınla kesinlikle yatmayı planlıyordu. Ben sadece onun kullandığı simge siren olacaktım-

İnledim, başımı kaldırdım ve tekrar kustum. Baş dönmesi daha da kötüleşiyordu.

Arkadaşımın sevgilisi, "Yakında geçer," diye söz verdi.

Gözlerini istedim... ama pençelerim yoktu.

Onun üzerinde kullanırsam kendini *daha iyi* hissetmesini sağlayacak iğrenç bir büyü.

Mide bulantım nihayet azalmaya başladığında dünya etrafımda şiddetle dönüyordu. "Bana neler oluyor?"

"Sürünün zihinsel bağı tam bir sürtük. Devasa, karmaşık bir ağdır. Alfa'nın eşi olarak sen de Porter'la birlikte bu ağın başındasın," diye nazikçe açıkladı.

"Beni uyarmadı."

Isırıkla ilgili değil, zihinsel bağla da ilgili değil. Sevgiliyle de ilgili değil.

Başka ne söylememişti?

yanıtı kaçırdım ama tam zamanında düşüncelerimden sıyrılıp, "Sana biraz sıvı vermemiz gerekiyor. Powerade yardımcı olacaktır."

"Sadece suya ihtiyacım

var," dedim.

"Sanmıyorum-" "Ve

nane."

"Nane mi? Bunun ne faydası olacak?"

Sorusunu duymazdan geldim.

Görünüşe göre Porter beni onunla terk etmeden önce sevgilisine ne olduğunu söyleme zahmetine girmemiş.

Onun yerinde olsaydım, yattığım adamın bir sirenle çiftleştğini öğrendiğimde çok *öfkelenirdim*. En azından benim büyüme karşı koyması zor olurdu. En kötü ihtimalle onu şehvetten çıldırtırdı.

Tuvaletin sifonunu çektim ve yavaşça yan tarafımdaki küvete doğru ilerledim. Duş/küvet kombinasyonuydu ve büyük olmasa da işimi görürdü.

"Ne yapıyorsun?" şaşkın görünüyordu.

Kurt olmadığımı biliyordu ama ne olduğunu fark etmemiş olması beni şaşırtmadı. Çiftleşmemiş sirenler nadirdir. Muhtemelen vampir falan olduğunu düşünmüştür.

Suyu açtım ve küvetin çıkıntısına tırmanmayı başardım. Vücudum pürüzsüz leğene büyük bir gürültüyle çarptı ve acı içinde inlerken gideri kapatmak için ayak parmaklarımı kullandım.

Su beni iyileştirmede.

Muhtemelen krakerleri yemem ve Powerade içmem gerekecekti.

Ama suyun baş dönmesini hafifleteceğini biliyordum.

"Sen bir *siren* misin?" diye sordu eşimin sevgilisi, su yüzümü kaplamaya başladığında.

Sonunda .

Muhtemelen küvette olduğum için beni öldürmeye çalışacaktı ama umursayacak enerjim yoktu.

"Porter suyun seni iyileştirebileceğini düşünmüyor," dedi, öfkesi yanaklarımda yükselirken soldu. "Yine de bir şeyler yemeni istiyor."

Bunu ona zihinsel sürü bağı aracılığıyla ilettiğini varsaymak zorundaydım. Görünüşe göre bu bağı benim de bağıma dönüşüyordu.

Sonunda su kulaklarımı kapattı ve huzura kavuştum.

Mutluluk verici, mutluluk verici huzur.

OceanofPDF.com

Küvet zaman acı verecek kadar yavaş akıyordu. Porter'ın sevgilisi bir ara suyu kapattı ama ben bunu fark etmedim.

Sonunda, eşimin düzüştüğü kadınla gerçek bir konuşma yapmak zorunda kalacaktım. Ve onu öldürmemeye çalışmam gerekecekti. Çünkü onun pençeleri ve dişleri vardı, benimse sahip olduğum tek şey iğrenç derecede kışkırtıcı bir sihirdi.

Dakikalar geçtikçe, aradığım mutluluk verici sessizlik kaybolmaya başladı.

Gürültü onun yerini almaya başladı.

İlk başta sessizdi. Sanki kafamda bir avuç dolusu konuşma dönüyordu.

Birisi bir başkasına Porter'ın Curtis'in yaptığı gibi kendilerine zarar vereceğini düşünüp düşünmediklerini soruyordu.

Başka bir kişi bir sincabı kovalıyordu, düşünceleri canlı ve adrenalin doluydu.

Bir grup insan alfanın yeni eşinin ne tür bir büyüülü varlık olduğunu ve onu daha güçlü mü yoksa daha zayıf mı yaptığını tartışıyordu.

Daha zayıftı. Cevap daha zayıftı.

Ama *bunu* yayınlayacak değildim. Herkes yakında ne olduğumu öğrenecekti.

Tüm vücudum güçsüz hissediyordu ama en güçlü halimde bile bir kurt adamla boy ölçüşemezdim. Tam olarak beslendiğimde bir kurttan çok daha hızlıydım ama nadiren tam olarak beslenirdim.

Vampirlerle birlikte olmadan önce evimizi bu kadar sık terk etmek çok tehlikeliydi. O zamandan beri, haftada iki kez bir vampirle ilişkiye girmek için kendimi zorlayamıyordum. Mecbur kaldığım zamanlarda idare ettim ve neyse ki sadece bir kez bir vampir tarafından ısırıldım.

Kız kardeşlerimin çoğu vampirleri beslemekten çok mutluydu ama ben değildim.

Sonra tekrar, bir kurt adam beni de ısırmişti. Alenen. Ve bir vampirin ısırığından çok daha fazla acıtmıştı.

Omzum hâlâ biraz ağrıyordu aslında. Uğraştığım diğer şeyler göz önüne alındığında önemli görünmüyordu.

Ben ıslandıkça paket bağlantısının sesi daha da arttı.

Başka bir kurt grubu sürü için yemek hazırlıyordu. Hamburger ve patates kızartması. Porter Curtis'ten kurtulduğu için heyecanlıydılar.

Farklı bir grup Curt'ün eşyalarını kucak dolusu taşıyarak, uzun zaman önce kazılmış gibi görünen devasa bir ateş çukuruna götürüyordu. Etrafı kayalarla çevriliydi ve iyi kullanılmış görünüyordu. Curt'ün eşyalarıyla doluydu ve yan tarafta bir yığın daha vardı.

Birisi Porter'ın bir başkasına hırlamasını izliyordu, ancak konuşmayı duyamıyorlardı.

Zihnim başka bir kurdunkine değdi ve orada olduğumu fark ettiklerini hissettim. Öfkelerinin tüm gücüyle bana vurdular ve beni kafalarının dışına ittiler.

Acı içinde haykırdım ve şakağımdaki yeni zonklamaya uzandım.

çaba çılgıncaydı. Sandığımdan da zayıfımışım.

Bir çift el omuzlarımı kavradı ve beni sudan çıkardı. Gözlerim bir çift endişeli, karanlık gözle buluştu. Sahibi uzun boylu ve güçlü yapıydı, solgun yüzü çenesine kadar kesilmiş şık, koyu sarı bir saçla çerçevelenmişti. "Ne oldu?"

"Yok bir şey." Tekrar küvete girebilmek için ellerini itmeye çalıştım ama o bırakmayı reddetti.

"Bu gece için gücünü yeniden kazanmak adına bir şeyler yemelisin."

"Bu gece ne var?"

Alnı kırıştı. "Porter sana *bir şey* söyledi mi?" Benimle

seks yapmayı planlamadığı dışında mı? "Hayır."

İç çekti. "Bir şeyler ye, sana anlatacağım."

İsteksizce doğruldum. Tüm vücudum bu çabayla sarsıldı ve onun haklı olduğunu kendime itiraf etmek zorunda kaldım.

O anda çok güçsüzdüm.

"Porter'ı nereden tanıyorsun?" Aralarındaki ilişkiyi görmezden gelebilmeliydim ama yapamadım.

"Daha önce yakın arkadaştık... bilirsin işte."

Ailesi başka bir sürüye yardım ederken öldürülmeden önce, yönetmesi gereken sürüyü terk etmişti.

"Seks yakın mı?" *Kendimi* öldürtecektim ve bunu umursayacak kalbim bile yoktu.

Gözleri irileşti. "Hayır. Kesinlikle hayır. Üçümüz yakındık. Ben, Porter ve Evan. Evan'la nişanlıyım. İşaretimi boynunda taşıyor. Kurtlar kamusal iddiada büyüktür ve biz paylaşmayız.

Yani arkadaşımı becermiyordu.

Bu onu daha çok sevmemi sağladı.

Küvetin kenarına plastik bir kraker kutusu ve büyük bir Powerade şişesi koydu. "Ben Kim. Porter'ın ailesiyle benim ailem arasında bir geçmiş var. Her şey olmadan önce erkek kardeşim kız kardeşlerinden biriyle nişanlıydı. Artık biz de aile sayılırız."

Kendimi tanıtmamı bekledi ama tanıtırsam Porter'a adımı söyleyeceğini biliyordum.

yüzden Powerade şişesini aldım ve kendimi içmeye zorladım. Mide bulantım tamamen geçtiği için kendimi hasta etmekten endişe etmiyordum. Hastalık zihinsel bağlantıyla birlikte gelmişti ve geri geleceğini düşünmüyordum.

Cevap veremeyeceğimi anlayınca vites değiştirdi. "Kurt değiştirenler hakkında ne biliyorsun?"

"İnsandan kurda dönüşüyorsun. Ve görünüşe göre zihinsel bir bağlantınız var."

Bekledi.

Paketten birkaç kraker çıkardım ve birini ısırardım. "Bu kadar mı?"

"Evet."

Derin bir iç çekti.

Bir ısırık daha

aldım.

Banyoda yere oturarak omuzlarını lavabonun altındaki dolaba yasladı. "Porter'ın yarışmadan sonra seni nasıl ısırıldığını hatırlıyor musun?"

"Yaşadığım şoku, dehşeti ve utancı unutmam mümkün değil."

"Buralarda bu sık sık olur. Bu bir utanç olarak görülmez, bu bir sahiplenme gösterisidir. Aleni sahiplenme kurtlar için büyük bir şeydir. Evan'ın içgüdüleri onu Porter'la birlikte olur olmaz beni ısırmaya itebilir, sırf onun olduğumu ilan etmek için."

Bir parçam hâlâ onun Porter'la birlikte çıkardığı sesten nefret ediyordu ama zihinsel olarak onu ittim. o aptallık Uzakta. Benim tahriş oldu at bir her zaman yüksek,

Kafamdaki sesleri düşününce.

Birisi şenlik ateşinden önce Curtis'in bir çift ayakkabısını çalmak istemiş.

Başka biri Porter'a meydan okumayı düşünüüyordu ama arkadaşı ona bunun ne kadar boktan bir fikir olduğunu hatırlatıyordu.

Bir grup yeni bir alfa için en iyi hediye bulmaya çalışıyordu.

Kim, "Kamuoyuna açıklama , sürü sizi alfanın eşi olarak kabul edemez," dedi.

"Bunu zaten yaptı."

Yüz ifadesi daha fazlası olduğunu yetecek kadar tereddütlüydü. "Kim," diye uyardım.

Yüzünü buruşturdu. "Bir eş bağı mühürlendikten sonra, her zaman daha büyük bir halk iddiası vardır. Bir sürü koşusu sırasında, yeni çiftleşmiş çift ormandaki bir çardağın altında seks yapar. Mahremiyet için açabileceğiniz perdeler vardır ama çoğu kadın sevişirken örtünmek için eşinin tişörtünü giyer."

"Bana şaka yaptığını söyle."

"Şaka yapmıyorum. Dahası da var." Bekledim.

Bir elini yüzünde gezdirdi. "Bunu açıklaması kişi muhtemelen Porter olmalı."

"Kim," diye uyardım.

"Hiç düğüm diye bir şey duydun mu?"

"Herkesin düğüm atmanın ne demek olduğunu bildiğinden eminim."

"O tür bir düğüm değil." Yüzünü buruşturması derinleşti. "Erkek kurtların -ve dolayısıyla kurt değiştirenlerin- ereksiyonlarının dibinde, boşalırken şişen bir düğüm vardır. Aletlerinin geri kalanından daha geniştir. Çiftleşmemiş bir şekil değiştirenin düğümü neredeyse hiç fark edilmez, ancak bağ mühürlendikten sonra

önemli ölçüde daha büyük. Kamusal iddianın tüm amacı, erkeğin eşini düğümleyebileceğini ve dişinin de bunu kabul edebileceğini kanıtlamaktır."

"Siktir."

"Evet."

"Acıyor mu?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti. "Ama yaydığı büyü o kadar yoğun ki, bundan keyif almanız gerekiyor."

"Bu pek olası görünmüyor. Ama Porter'ın bunu yapmayı planlayıp planlamadığını bile bilmiyorum - belki de bu konuda endişelenmeme gerek kalmayacak. Bağlantıyı mühürlediğimizde seks istemediğini açıkça belirtmişti."

Kaşları yukarı doğru kalktı. "Kamuoyuna açıklama yapmazsan, sürü seni onun eşi olarak tanımayacak. Çok daha fazla tehlike altında olacaksın. Ve senin bir siren olduğunu düşünürsek..."

"Kendimi tehlikeye atmak için yardıma ihtiyacım yok. Farkındayım."

Ormanda bir başkasını kovalayan birinin düşünceleri özellikle gürültülüydü ve ben şakağımı ovuşturdum.

"Sürü bağı sana sorun çıkarıyor mu?" Kim kontrol etti.

"Sadece gürültülü."

"Daha fazla yemek muhtemelen yardımcı olacaktır."

Birkaç kraker daha almak için kendimi zorladım. "Çiftleşen kurtlar nasıldır? Sahiplenici, sanırım?"

"Hem de çok. Porter'ın söylediklerine rağmen, bir kurdun eşini becermek istemeyeceğini düşünemiyorum. Biz çok fizikseliz. Kurtların sık sık dokunulmaya ihtiyacı vardır. Sadece cinsel olarak da değil, gerçi o da eğlenceli. Sadece çok sarılırsınız ve birbirimize çok yaslanırsınız."

"Sirenler de biraz böyledir. Kız kardeşlerimden biri her zaman sirenlerin kucaklanmaya ihtiyacı olduğunu söyler."

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "O zaman tam uyum sağlayacaksın."

"Burada havuzunuz var mı?"

Kim başını salladı. "Ormanın dışında bir göl var. Yaklaşık bir mil uzakta."

Ooh, göl mü?

Bu yeniydi.

Kendim için talep etmek için resmen can atıyordum.

Alenen. Bu şaka için çok erkendi ama neyse.

"Mükemmel," dedim. "Şenlik ateşine ne kadar var?"

Bir dakikalığına sessizleşti, yeniden bana odaklanmadan önce bakışları uzaklaştı. "Yaklaşık bir saat."

"Porter önce benimle konuşmak için geri gelmeyi mi planlıyor?"

Omuz silkti. "Kesin olarak bilmiyorum ama sanmıyorum. Yaklaşık bir saat önce Curtis'in en yakın adamlarından birini öldürdü ve Evan'la birlikte birkaç kişiyi daha sorguluyor. Ama artık onunla zihinsel olarak konuşabiliyor olmalısın. Alfa eşini engelleyemez ya da tam tersi."

"Bunu nasıl yapabilirim?"

"Sadece ona odaklan. Sürü bağının büyüü seni ona kolayca bağlayacaktır."

Zihnimi eşimin göt deliğine odakladım ve eminim ki bilincinin hemen benimkine değdiğini hissettim.

Yumruğunun birinin yüzüne çarptığını görünce irkildim ve hızla geri çekildim.

Kim hızla, "Hâlâ sorguluyorlar," dedi.

Bir kalp atışı sonra Porter'ın zihninin benimkiyle buluştuğunu hissettim. *"Uyarmadan gözlerimin içine bakma," diye hırladı bana.*

"Siktir git," diye karşılık verdim. "Bana hiçbir şey söylemedin ve az önce tüm sürünün önünde seks yapmamız gerektiğini öğrendim. Eğer sen

zihnini işgal etmemi istemediysen bana söylemeliydin."

"Sürü oturup izlemeyecek, etrafta koşuşturacaklar." "Hepimizin röntgencilik saplantısı yok, göt herif."

Elini saçlarında gezdirdiğini hissettim. Kanla kaplıydı ve nedenini bilmek istemiyordum.

"Eğer bundan kurtulmanın bir yolu olsaydı, bunu seçerdim," dedi sonunda. "Ama yok. Perdeleri indireceğiz."

"Eğer bunu yaparsak, sürün bizim olduğumuzu düşünecek. Ayrıca neden beni düğüm atma konusunda uyarmadın?" Ben de karşılık verdim.

Hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı. *"Eşim olmayı kabul ettiğinde kurtlar hakkında temel bilgileri bildiğini varsaymıştım."*

"Elbette yaptın."

Zihnime doğru hırladı. *"Perdeleri kullanacağız."* Sonra bilincini benimkinden kopardı.

Şakağıma daha sert masaj yaptım. "Göt deliği."

Kim'in yüz ifadesi meraklıydı. "Kavga ediyor gibi görünüyordunuz."

"Hırladı ve bana hakaret etti, eğer sorduğunuz buysa."

"Ailesi öldürüldüğünden beri kimseye hırlamadı. Her zaman çok... nötrdür. En azından onu nadiren gördüğümüz zamanlarda."

Hale de aynı şeyi söylemişti. Porter eskiden vahşi ve eğlenceliymiş ama ailesini kaybettiğinden beri karanlık ve tarafsız biri olmuş.

İçimdeki sinir bozucu bir parça bunu düzeltmeye çalışmak istiyordu ama ben daha iyisini biliyordum. Bir kadın bir erkeği düzeltemez. Düzeltebilse bile düzeltmemeliydi. Eğer onu hak ediyorsa, kendini düzeltirdi.

"Krakerleri bitir. Sana yiyecek daha doyurucu bir şeyler bulacağım," dedi Kim, ayağa kalkarak. "Porter bu gece onun kıyafetlerini giymenizi isteyecek, o yüzden dolabından neye ihtiyacınız varsa alın. Curtis'in odasına taşındıktan sonra

, ama bu şimdilik Porter'ın. Uzun zamandır buraya gelmiyordu ama Curt bile burayı başkasının almasına izin vermemesi gerektiğini biliyordu."

"Aynı odayı mı paylaşıyoruz?"

Başını salladı. "Bunun başka yolu

yok." Bir nefes verdim. "Çok güzel."

Blair'in, Hale'in onu aynı odayı paylaşmaya zorlamasına izin verdiği için deli olduğunu düşünmüştüm ama görünüşe göre ben de aynı duruma düşmek üzereydim.

Beni küvette yalnız bırakarak dışarı çıktı, hala tamamen giyinik tamamen sırlısklandı.

İç çekerek pozisyonumu biraz düzelttim. Kıçımın altında sert bir şey hissettiğimde alnım kırıştı ve aklıma telefonumu getirdiğim geldi.

Sonunda, bir şey benim lehime çalışmıştı.

Cihazı çıkardım -su geçirmezdi- ve yakınlarda asılı bir havlu olmadığı için duş perdesinin üzerinde kuruladım. Ekran yeterince kuruduktan sonra cihazı açtım ve kız kardeşlerimden gelen mesajları okudum.

CLEMENTINE

Sizi seviyoruz, iyi şanslar <3

ZORA

Jailbreak'e ihtiyacınız olursa bize bildirin, elimizden geleni yaparız

Yani Blair'den Hale'i seni kurtarması için baştan çıkarmasını isteyeceğiz.

BLAIR

Senin için bu fedakarlığı yapacağım ;P

Ama gerçekten, eğer sana iyi davranmazsa, seni buradan çıkarmanın bir yolunu bulacağım.

Ben de kendi metnimi yazdım.

BEN

Hiç düğümleme diye bir şey duydunuz mu?

CLEMENTINE

Neyi
düğümlüyorsun?

BEN

Nvm

ZORA

Şimdi merak ettim.

AVERY

Hiç duymadım.

CLEMENTINE

Ne oldu?

BEN

Bir kurt seks olayı. Görünüşe göre bu gece detayları
öğreneceğim.

CLEMENTINE

Ne?

Bir açıklamaya ihtiyacım

var Stat!

AVERY

Tüy yumağıyla işler nasıl?

BEN

Şimdi onun sürüsüyle garip bir zihinsel bağım var ve görünüşe
göre diğer şekil değiştirenler etrafta koşuştururken beni ormanın
ortasında becerecek, bu yüzden bilmiyorum

Kötü mü?

CLEM

HOTT

ZORA

Senin sınırların yok, Clem.

CLEM

Ben pisliklerle yatmam. Bu sınırdır.

BEN

Adımı sormadı, ben de kimseye vermedim. Bu bütün bir şey. Paket
kafamın içinde o kadar gürültülü ki migrenim varmış gibi
hissediyorum. Sanırım bu kötü bir karar olabilir.

ZORA

Hepimiz sana
söyledik.

BEN

Görünüşe göre dinlemeliymişim.

CLEM

Artık yolculuğun tadını çıkarmaktan
başka yapacak bir şey yok!

Gerçekten ;)

BLAIR

LOL

AVERY

Seni dışarı çıkarmanın bir yolunu bulmamızı ister
misin?

BEN

Bağ kalıcı, bu yüzden sanırım sıkıştım

Kurtarma çağrısı yapmak için çok erken ama üstesinden
gelemezsem size haber veririm. Sanırım bunu başarabilirim.

Bu tamamen saçmalıktı ama kız kardeşlerimden beni kurtarmak için kendilerini riske isteyemezdin. Porter hakkında fazla bir şey bilmiyordum ama kurtların sahiplenici olduğu açıktı. Ve o daha yeni kurtadam kralı olmuştu. Eğer vampirler beni ondan almaya çalışırsa, bu bir savaş sebebi olurdu ve ben bir savaşa sebep olmayacaktım.

Kendimi bu karmaşanın içine sokmuştum.

Artık yapabileceğim tek şey elimden en

iyisini yapmaktı. Ya da en azından hayatta

kalmaya çalışmak.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Kim geri gelmeden önce küvetten çıkıp uzun kollu bir tişört ve bir çift boxer giymeyi .

Kıyafetler beni cüceleştirdi. Sirenlerin *alfa* bedeni yoktu. Ya da ona yakın bir yerde. Erkek sirenler bile Porter ve Damian'dan çok daha kısaydı.

Kız kardeşlerimin en uzun boylusuydum ama yine de sadece 1.80 boyundaydım. Porter'ın boyu en az bir buçuk metre olmalıydı. Belki daha da uzundu.

Ama bu, onun gömleğiyle pantolon giymek zorunda olmadığım anlamına geliyordu, bu yüzden bana bir kazanç gibi geldi.

Kim elinde büyük bir yemek tepsisiyle odaya girerken yeni gömleğimi kokladım.

"Buradaki her şey parfüm gibi kokuyor," dedim.

"Güve topları. Porter uzun buraya gelmedi." Yemeği yanıma koydu. "Kaç tane kız kardeşin var? Onlardan daha önce bahsetmiştin."

"Bu konuda konuşmamam gerekiyor." Çatalımı büyük makarna tabağına batırdım. "Ama eğer kız kardeşim olsaydı, muhtemelen dört tane olurdu."

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "Teknik olarak benim , bu yüzden sonuçlarına katlanmadan güvenini kıramam. Kimseye söylemeyeceğim."

"Teşekkürler. Ancak Porter'ın bu bilgiyle ne yapacağını bilmiyorum."

"Ailenizi tehlikeye atmayacaktır. Başından geçenlerden sonra bunu yapmaz."

Geçmiş ve ailesinin sebepsiz yere katledilmesi hakkında bildiklerimi göz önünde bulundurduğumda, buna inanabilirdim.

"Peki buradaki dinamikler nasıl?" Hala makarna üzerinde çalışırken ona sordum.

"Bu iyi bir soru. Curtis baştayken işler kötüydü. Şimdi ne olacağını bilmiyorum. Pek çok şey Porter'ın ne kadar müdahil olmaya karar vereceğine bağlı."

"Curtis'e meydan okumayı sadece benimle çiftleşmesi karşılığında kabul etti," diye itiraf ettim. "Bir siren istiyordu. Nedenini bilmiyorum, çünkü ondan içtiğimde çok öfkeleni."

Ve dürüst olmak gerekirse, yakın gelecekte onu tekrar beslemem gerekiyordu. Her şeyin gidişatına bakılırsa bu benim için iyiye işaret değildi.

Kim yatağa yaslanarak, "En azından Curt gitti," dedi. "Geri kalan her şeyi halledeceğiz. Ben ve Evan'ın devreye girmesi gerekirse, elimizden geleni yaparız."

Başımı salladım, ancak asıl dikkatim tam da ağzıma götürmek üzere olduğum yemeğe odaklanmıştı.

Yemek yerken sihrimi sordu, ben de ona her şeyi anlattım. Anlatmamak için bir nedenim yoktu. Meraklı görünüyordu ve bunu bana karşı kullanmasının bir yolu yoktu. Tabii Porter'ı benden içki içmeyi reddetmesi için ikna etmediyse. Ve sevmediğini göz önünde , bunun ikna gerektireceğini sanmıyordum.

Eğer açlıktan ölmemi isteseydi, açlıktan

ölürdüm. Bu da oldukça korkutucuydu.

"Sürünün zihnindeki seslerini susturmanın bir yolu var mı?" Ona sordum.

"Sesleri gittikçe yükseliyor. Başımı ağrıtıyor."

şiddetli."

Bana özür dileyen bir bakış attı. "Porter'ın ailesi onu yerlerine geçmesi için eğitti, bu yüzden buna nasıl cevap vereceğini bilen tek kişi o. Geri kalanımız sürü bağıını kullanabilir ama bunu yaparken sizin içinizden geçer. Bu da sizin için çok daha gürültülü oluyor."

"Harika." Kalın bir dilim sarımsaklı ekmeği

ısırdım. "En azından Curtis artık yetkili değil."

Ve en azından Clementine artık risk altında

değildi. Ona hızlı bir mesaj gönderdim.

BEN

Arkadaşının işareti gitti mi?

CLEM

Evet efendim.

Boynum özgür

Ve seksi bir vampir tarafından işaretlenmek için yalvarıyor.

BEN

Henüz özgürlüğünüzü imzalamaya gitmeyin

CLEM

Yapmayacağım.

Bunu zaten ikimiz için de yeterince yaptın ;)

Haksız değildi.

Yemeğimi bitirdiğimde Kim ayağa kalktı. "Evan şenlik ateşinin başladığını söyledi. Porter seni arıyor."

"Beni nerede bulacağını biliyor." Yatağa sırt üstü uzandım ve gözlerimi kapattım. "Bu gece erken yatabilirim. Sence onu beni yarına kadar yalnız bırakması için ikna edebilmemin bir yolu var mı?"

Güldü. "Hayır. Yine de onsuz gitmeyeceğini söyleyeceğim." Ona hiçbir şey söylememesini tercih ederdim ama olan olmuştu.

"Burada olmaktan heyecan duymadığını biliyorum ama onunla anlaşma yaptığın için teşekkür ederim. İstemedenden de olsa bizi kurtardın. Birçoğumuz hayatlarımızı sana borçluyuz."

"Bu karar tamamen bencilceydi," diye mırıldandım.

"Yine de bizi kurtardı. Birkaç kişinin senin için hediyelerden bahsettiğini duydum, o yüzden gelmeye başladıklarında şaşırma."

Sürü bağı aracılığıyla bir hediye hakkında bir şeyler duyduğumu hatırlıyordum ama bunun Porter için olacağını düşünmüştüm.

"Kibar olacağım."

Yatak odasının kapısı açıldı ve huysuz, sert bir ses, "Gidelim," dedi.

"Bir kadının eşinin, onu seyircilerin önünde becermek isteyip istemediğini kıbarca sormayı bileceğini düşünürsün, değil mi Kim?" Ben çizdim.

Porter hırladığında bir kahkaha attı.

Bir dakika sonra beni tekrar omzuna atmış ve odadan dışarı taşıyordu. Kim hoşça kal diye seslendi, ben de el salladım.

"Beni her yere taşırsan, insanlar istemedenden seninle olduğumu düşünecek," dedim. "Sürünün almasını istediğin mesaj gerçekten bu mu?"

"Ne mesaj aldıkları umurumda değil. Boynumda bir işaret var, yani belli ki istekliydin."

Gözlerimi devirdim. "Tabii hayatımı tehdit

etmediysen." "Tehdit etmediğimi ikimiz de biliyoruz."

" bilmiyorlar. Sürüyü terk ettiğinden beri kimse senden haber almadı."

"Onları terk etmedim. Yeni alfalarının annemi ve kız kardeşlerimi müdahale etmeden soğukkanlılıkla öldürmesini sessizce izledikten sonra terk ettim." Sesi düzdü.

İtiraf o kadar acımasızdı ki, onları savunmaya çalışmakla uğraşmadım. Orada bulunmadığım için aynı fikirde değildim.

"Kim'e aşık mıydın?" Ben sordum.

"Tabii ki hayır. Onu çok az tanırdım. Çocukken beni ve Evan'ı sürekli takip ederdi ama hiç yakın olmadık. Kardeşinin durumu göz önüne alındığında, bu asla olmayacak."

"Kardeşinin durumu ne?"

Çenesi gerildi. "Kız kardeşimle nişanlıydı ama saldırıya uğrayıp öldürüldüğünde onu korumak için hiçbir şey yapmadı. Ben buraya gelmeden önce kaçmamış olsaydı, çoktan ölmüş olurdu. Şu anda sürünün içinde bir yerlerde saklandığını hissedebiliyorum ama bağlantıdan izini süremiyorum. Denedim."

Oh, kahretsin.

Bu karanlıktı ve konuda hâlâ öfkeli olduğu belliydi. Konu değiştirme zamanı.

"Sürüde dikkat gereken başka insanlar var mı? İlişkiniz olan kadınlar?"

"Hayır. Sürüsünü beceren bir alfa, meydan okuma arayan bir morondur. İş ve zevk birbirine karışmaz."

"Eş bağımız iş mi, yoksa zevk mi?"

Cevap vermedi, ormana açılan bir kapıya ulaştığımızda durdu. Sessizce beni ayaklarımın üzerine yatırdı.

Sanırım insanların benim isteksiz olduğumu düşünmelerini sağlamakla ilgili yorumumu dinlemişti.

"?" Zihnimi onunkine yaklaştırarak zihinsel olarak sordum. Adam fiziksel olarak ürperdi. "Bunu yapamazsın."

"Neden olmasın? Ben senin , değil mi?"

Hırladı.

Önümüzdeki kapıdan içeri adım atmadan önce ona bir gülümseme gönderdim.

TOPLANTI TAM BİR KAOS İÇİNDEYDİ.

Kurtlar *her yerde*.

Korkunç bir şenlik

ateşi.

Curt'ün ateşe atılan her yeni eşyası için ulumalar ve alkışlar.

Toplantının kenarlarında birkaç kişinin Curtis'in eşyalarının alevler içinde kalmasına kızmış gibi görünen birilerini dikkatle izlediğini fark ettim.

Gruba katıldığımız anda Porter beni şenlik ateşinin dışında bir yere götürdü. Piç herif beni kucağına çekti, kolunu belime dolayarak demir gibi sıktı.

Kurtulmaya çalışmadım.

İçimden bir ses bunun başka bir kamusal talep olduğunu söylüyordu.

Her ne kadar piç olsa da, muhteşem bir piçti. Göğsü sırtımda harika bir his uyandırıyor. Kıçımın altındaki ereksiyonu da beni biraz gururlandırdı.

Burnu ya da dudakları sık sık omzuma değiyordu. Bunu gösteriş için mi yoksa sadece istediği için mi yaptığından emin değildim. Belki ikisinden de biraz.

Kısa bir süre oturduktan sonra ilk şekil değiştiren kadın elinde bir hediye çantasıyla yanıma geldi. Parlak bir şekilde gülümsüyordu ve boğazının etrafındaki kalın, koyu morlukları fark etmeden edemedim.

Porter'ın kucağından biraz inmek için daha dik oturmaya çalıştım ama kolunu ittiğimde kıpırdamadı.

"Merhaba Alfa," dedi, bakışları bana sabitlenmişti. Porter'a tek bir bakış bile atmadı. "Curtis yatağını sıcak tutmam için beni zorladı ve bu-" kelimelerde boğuldu, gözleri yaşlarla doldu ve gülümsemesi bozuldu. "Vampirlerden duyduğuma göre Curtis'in ölümü karşılığında özgürlüğünü takas etmişsin. Teşekkür . Ve Mistwood Sürüsü'ne hoş geldin." Yüzündeki birkaç yaş sildi ve hediye çantasını kucağıma koydu.

Gerçek bir cehennemden geçtikten sonra tek başına ağlamasına izin vermek istemeyerek elini tuttum ve onu kendime doğru çektim. Kim kurtların da sirenler gibi dokunulmaya ihtiyacı olduğunu açıkça belirtmişti ve ben de kız kardeşlerimin böyle bir anda sarılmadan gitmelerine asla izin vermezdim.

Altımdaki piçi görmezden gelerek kollarını bana doladı ve ben de ona sıkıca sarıldım. "Bana teşekkür etme. Bunu bencilce sebeplerden dolayı yaptım."

Gözyaşları içinde güldü. "Bencilliğiniz hayatımı kurtardı, bu yüzden teşekkürümü kabul edin."

"Rica ederim o zaman. Adın ne senin?"

"Nora." Geri çekildi ve ben hediye açarken olduğu yerde kaldı.

"Bunlar gurme çikolatalar mı?" diye gözlerim büyüdü. Bir tanesini çıkardım, nane aromalı olduğunu görünce dudaklarım aralandı. "Sen benim yeni favori kurt adamımsın."

Gülümsedi. "Bittiğinde bana haber ver yeter. Bağlantıları olan bir arkadaşım var."

"Çikolata bağlantıları mı? Onun yerine seninle çiftleşebilir miyim?" Alay ettim.

Onun ağlamaklı gülüşü beni sırttırdı, her ne kadar bu şaka Porter'ın kolunu belime dolmasına neden olsa da. Kelimenin tam anlamıyla onun kucağında oturuyordum, bu yüzden onu emebilirdi.

Elimi tekrar sıktı ve diğer kurtların da teşekkürlerini ifade etmek için bana hediyeler getireceklerine dair söz vererek uzaklaştı. Sonra, yakınlardaki diğer birkaç kadına katıldı.

Bu sözlerimden dolayı azarlanmayı bekliyordum ama Porter hiçbir şey söylemeyerek beni şaşırttı.

Huh.

O gittikten sonra belimdeki tutuşunu bile gevşetti.

Daha sonra parlak kıvılc saçlı, ufak tefek bir adam elinde kendi hediyesiyle yanıma geldi. Beni biraz tedirgin eden küçük, kare bir kutunun içindeydi. Eğer mücevherleri kırarsa, Porter'ın onu öldürmek isteyeceğinden oldukça emindim.

"Curtis, kız kardeşine ve vampir kralına saldıran gruba katılmayı reddettiğim için beni hapse attırdı," dedi ve solgun tenindeki kül rengi tonu fark ettim. "Anlaşman olmasaydı hapishanede ölebilirdim. Teşekkür ederim, Alfa." Kutuyu bana uzattı.

Kapağı açarken ona hızlı ama samimi bir gülümseme verdim.

İçinde büyük bir banyo bombasına benzeyen bir şey bulduğumda rahatlardım.

Mücevher yok.

Porter'ın tutuşu yine de biraz daha sıkılaştı.

"Kız kardeşim nane yağı ve yapraklarıyla yaptı," diye açıkladı.

Düşünceli davranışı için teşekkür ettim ve o da uzaklaştı.

Porter'ın tutuşu gevşemedi.

"Sadece bir banyo bombası," diye fısıldadım.

"Seni onunla yıkanırken hayal ediyordu," diye homurdandı Porter. "Yüksek sesle. Sana sahip çıkmalıyım."

"Zaten yaptın."

"Seni *daha iyi*

sahiplenmeliyim." Seksten

bahsediyordu.

Yardım edemedim ama biraz kızardım.

"Kullanmak zorunda değilim ama bir hediye de geri çevirecek değilim. Sirenler hedeftir. Halkınız beni ne kadar çok severse, o kadar çok korunurum," diye fısıldadım.

"Onların korumasına ihtiyacın yok."

"Kesinlikle . *Beslenmek* bile istemeyen biriyle çiftleştim. Ben."

Kavrayışı daha da sıkılaştı. "Elbette seni besleyeceğim. Sadece beni hazırlıksız yakalamanı istemiyorum."

"Yeterince , kelimenin tam anlamıyla kontrol edemiyorum."

"O kadar acıkmana izin vermeyeceğim. Haftada iki kez beslenmen gerekiyor, değil mi?" "Güçlü kalmak için, evet."

"Takvimime eklerim." "Romantik."

"Seni arzuladığı için birini öldürmemi izlemekten daha romantik." Hediye kutusunu aldı ve sandalyemizin yanındaki toprağın üzerine koydu.

"İnsanlar beni arzulayacaklar, Porter. Gücümün doğası böyle ve bu kaçınılmaz. Bir siren isteyen sendin."

"Büyün için."

"Bu tam da her kadının duymak istediği şey."

Elinde bir hediyeyle yanımıza gelen başka biri sohbeti aniden bitirdi. Nora bana göz kırptı ve arkadaş olduklarını anladım.

Pütürlü, tuhaf şekilli hediyeği açtığımda gözlerim büyüdü ve dudaklarım hınzırca kıvrıldı.

Bir vibratördü.

Çok büyük bir vibratör.

Kadın bana sırtırken Porter omzuma doğru hırladı. "Düzenlenmiş çiftleşmelerin sirenler için genellikle eğlenceli olmadığını biliyorum, ama umarım bu biraz daha eğlenceli hale getirir."

Bana göz kırptığında, gülmekten kendimi alamadım.

O uzaklaştı ama parti boyunca elinde hediye tutan başka insanlar gördüm. Daha bitmemişti.

Porter, "Daha fazla beklemeyeceğim," diye homurdanarak kutuyu banyo bombasının yanına yere bıraktı. Çikolatalarım da onunla birlikte gitti.

"Bekle, yapma-" diye başladım ama Porter kurt formuna geçip beni bir kez daha omzunun üzerinden atarken sözümü kesti. Onun üzerine yumuşak bir iniş yaptım.

geri döndüm ve parmaklarımı kürküne gömdüm, o ormana doğru koşarken sıkıca tuttum.

Bizim ayrılışımızı ulumalar takip etti ve o da kendi ulumalarından birini saldı. Gücünün sürünün bağından geçtiğini hissettim ve ürperdim.

Adam *delicesine* güçlüydü.

Ama yüzüme vuran rüzgâr harika hissettiriyordu. Vücudunun altımda hareket etmesini de seviyordum.

Başımı biraz kaldırdım. Ay ışığı sayesinde ormanda koşarken etrafımızdaki ağaçları görebilecek kadar. Ay başımızın üzerinde sadece yarı aydınlıktı, bu yüzden dolunaya kadar ne kadar olduğunu bilmiyordum. Kurtlar hakkında bildiğim birkaç şeyden biri de dolunayın onları bir şekilde etkilediği idi.

Ama şu an için bulunduğum yere odaklandım.

Devasa bir kurdun sırtında, güzel bir ormanın ortasında.

Vampirlerle kapana *kısılmadım*, biraz bile.

Elbette, bir sürünün parçası olmak başka türlü bir kafesti. Ama en azından temiz hava ve ağaçlar vardı.

Porter on beş yirmi dakika kadar koşuktan sonra önümüzde rustik, ahşap bir çardak gördüm. Altındaki boşluğun bir tarafına büyük, dikdörtgen minderler yerleştirilmiş, da bir sepet içinde battaniyeler vardı. Diğer tarafta ise büyük, rahat görünümlü bir sandalye vardı.

"Ailemde hiç kimse eşini perdeleri indirmeden almamıştı," dedi zihnime. "Ben ilk olmayacağım. Senin zevkini gören herkesi öldüreceğim."

"Bunun benim için zevkli olacağını mı varsayıyorsun?" Ben çizdim.

Göğsü mizahla gürlledi. *"Sikimin üzerinde doruğa ulaştığında, vücudunun tamamen bana ait olduğunu anlayacaksın."*

Yardım edemedim ama biraz kızardım. *"Vampirlerin beni ne kadar yükseklerle çıkardığı hakkında hiçbir fikrin yokken bu çok cesur bir söz."*

"Eğer bir vampir seni tatmin edebilseydi, kendini asla bana . Bir parçan benim düğümüme ihtiyacın olduğunu biliyor."

Daha da kızdım. *"Hem de nasıl."*

"Bu gece , değil mi?" Kürkünü daha

da sıkı kavradım.

"Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?" diye sordu.

"Evet. Bir implantım var."

Onaylayarak homurdandı.

Çardağa çıkan basamaklara ulaştık ve Porter geri çekildi. Dizlerimi kolayca kavrayıp beni sırtında taşıyarak sandalyeye oturturken tırnaklarım onun insan derisine battı.

Kıçı çıplaktı ve delicesine güzeldi. Aleti sertleşmiş, gururla dışarı fırlamıştı ve bunun da iyi bir nedeni vardı.

Perdeleri çözüp koyu yeşil kumaşın çarşaf çarşaf üzerimize düşmesine izin vererek çardağın dışında dolaşırken ona bakmaktan kendimi alamadım.

Son perde açılmadan önce birkaç kurdun etrafta toplandığını fark ettim, ay ışığı tamamen kesildi ve bizi karanlıkta çevreledi.

"Hiçbir şey göremiyorum," dedim Porter'ın zihnine, sürüsünün beni duymasını istemiyordum. Benim güçlü ve seksi olduğumu düşünmeleri gerekiyordu, bu yüzden perdeleri tarafından kör edildiğimi fark etmelerini istemiyordum.

"Görmene gerek yok." Elleri dizlerimin üzerine indi ve muhteşem, karanlık gözleri benimkilerle buluştuğunda nefesimi içime çektim.

diz çökmüştü. Vay anasını.

"Senin tadına bakacağım," dedi, sesi kollarımda tüylerimi diken diken edecek şekilde zengin ve çakıllı. *"Ve sonra seni becereceğim. Boşaldığımda, düğümüm bizi birbirimize bağlayacak. Anladın mı?"*

"Sanırım iş mi zevk mi sorumun cevabını aldım."

Ellerini ödünç aldığım boxer'ımın kemerine soktu ama henüz aşağı çekmedi.
"Eğer çıkmak istiyorsan, bu senin tek şansın. Seni ağzıma aldıktan sonra durmayacağım. İçimdeki canavar beni dinlemeyecek."

"Geri çekilirsem sürü bana saygı , değil mi?" "Hayır."

Uzun bir nefes verdim. *"O zaman elinden geleni yap."*

Kıkırdadı ve sonunda Hale'in eskiden olduğundan bahsettiği vahşi adama küçük bir bakış attığımı hissettim.

Sert bir hareketle beni sandalyenin kenarına çekti, boxer'ı kıkımdan aşağı çekti ve kumaşı yere bıraktı.

Bir an sonra bacaklarım iyice açılmıştı, derin nefes alırken burnu klitorisime değiyordu.

Gözlerinin kapandığını gördüm, çok az.

Ve daha fazla uyarıda bulunmadan dilini yavaşça klitorisimin üzerinde gezdirdiğinde neredeyse sandalyemden kalkacaktım.

Elleriyle kalçalarımı sıkıştırıp beni tekrar, daha yavaş yaladığında "Siktir," diye nefes nefese kaldım. Ağzı en son birlikte olduğum vampirinkinden çok daha sıcaktı ve bundan önce biri beni becermeyeli uzun zaman olmuştu.

Ağzını üzerimde hissetmek çok yoğundu.

Samimi.

Çılgınca.

Ama Porter'ın hiç acelesi yoktu.

Sandalyenin kolçaklarını sanki beni sabitliyormuş gibi kavradım, o beni şimdiye kadar tattığı en lezzetli şeymişim gibi yerken zevkten nefes almakta zorlandım.

Sanki benim tadıma bakıyordu.

Sanki bitmesini istemiyormuş gibi.

Hızını artırmayıp beni yavaşça yaladıkça çaresizliğim arttı. Çıkardığım sesler daha da yükseldi.

Needier.

Greedier.

Kalçalarımı eğmeye çalıştım ama beni sıkıca tuttu.

Saçlarını tuttum, ama saç tellerini çekiştirmeme ve çekiştirmeme karşılık vermedi. Doruk noktama her yaklaştığımda daha da yavaşlıyordu.

Kendimi zevkin eşiğinde hissettiğimde geri çekildi.

"Bana horozunu ver, şimdi," diye nefes aldım, ondan ihtiyacım olanı almaya çalışırken daha sert eğildim.

Kabaca kıkırdadı. *"Benim için hazır olduğunu mu ?"*

"Evet."

"Buna ben karar vereceğim." Üç parmağının ucunu girişime bastırdı ve onları içime sokarken bir nefes çektim. *"Benim için sırlıslıklam ol."* Sesinde onay vardı ve gözleri - kahretsin, şimdiye kadar gördüğüm her şeyden daha ateşliydi.

İhtiyacım olan şekilde kullanmak için eline karşı hareket etmeye çalıştım, ama geri çekildi ve parmaklarını yalayarak temizledi, tekrar gürledi.

Göğsüm hızla inip kalkıyor, karnım ihtiyaçtan iki büklüm oluyordu.

Sonunda Porter beni sandalyenin kenarından çekip çevirdi. Kıçım onun çıplak kalçalarıyla buluştu ve bacaklarımın arasında sikinin kalın hissettiğimde dudaklarım aralandı.

Kayganlığım onun boyunu kapladı ve beni öne eğerek örtülü göğüslerimi sandalyeye bastırdı.

Parmakları klitorisime dokundu ve kalçalarımı açarken nefesimi emmeme neden oldu.

Aletinin başı giriş yerimle buluştu ve sert bir hareketle içimi doldurdu.

Vücudumu hiç hayal etmediğim şekilde gererken umutsuzca haykırdım.

Şimdiye kadar birlikte olduğum herkesten çok daha kalındı.

Çok fazla.

Zar zor nefes alabiliyordum. Tüm mantıklı düşünceler öylesine yok olmuştu ki, belki de hiç var olmamışlardı.

Bana alışmam için bir an verirken parmaklarının pedleri klitorisime bastırdı. Kalçalarımı biraz oynattım, en rahat pozisyonu bulmaya çalıştım ama öyle bir pozisyon yoktu.

Çok büyüktü.

Nefes nefese kalmıştım, orgazmın eşiğindeydim. Çok yaklaşmıştım ama o bana ihtiyacım olanı vermiyordu.

Ve bunu isteyemezdim, çünkü beynimi bile düzgün çalıştıramıyordum.

Yavaşça çekildi ve tekrar içine gömüldü.

"Senin zevkin eş bağının benim tarafına sızıyor," dedi, kelimeleri öyle bir gıcırdatarak söyledi ki, onun da en az benim kadar düşünce üretmekte zorlandığını düşündüm.

"Kontrol edemiyorum." Nefes nefese kaldım, parmaklarım sandalyenin minderine gömülürken o çekildi ve daha derine battı. Vücutlarımız olabildiğince birbirine bağlıydı.

"Çok iyi hissettiriyor." Sesindeki, kafamdaki sertlik, içimi doldurma şekliyle birleştiğinde?

Çok yoğundu.

Çekip tekrar içime girdiğinde inledim. Aletinin tabanı şişmeye başladı ve klitorisimi daha çok çalıştırdı.

Vücudunu içimde hissetmek her şeyi kuşatıyordu.

Çardağı unutmuşum.

Perdeleri.

Paket.

Sadece Porter ve ben vardık.

Ona karşı hislerim hoş olmaktan uzak olsa da, o kesinlikle inanılmaz hissettiriyordu.

Bir çığlıkla ereksiyonunun üzerinde paramparça oldum, bana bir kez, sonra tekrar çarparken parmaklarım yastığın derinliklerine gömüldü.

Zevkini kükrerken salıverilmesinin sıcaklığı kanalıma doldu. Aletinin tabanı daha da şişti ve basıncı uhrevi bir şekilde arttıkça boğuk bir çığlık attım.

"Düğümümü çok iyi alıyorsun." Dişleri, daha önce beni ısırıldığı hassas omzumu sıyırdı. *"Bana nasıl hissettirdiğini söyle."*

"Gerçek dışı," diye çıkmayı başardım.

Son derece erotik ve bir şekilde daha da samimi.

Klitorisime sertçe bastırdı ve kalçalarım çaresizlik içinde sallandı. Doruk noktam sona ermişti ama bir başkasına çok yakındım.

"Bağlantımızın büyüğü hafifleyene kadar seni çılgına çevirecek." Sesi saf çakıl taşıydı. *"İzin ver. Karşı koyma. Bu şekilde bağlandığımız sürece aldığın zevkin her zerresini hissedeceğim. Her doruğa ulaştığında beni de yanında götüreceksin."*

Klitorisimin üzerindeki baskıyı hafifletirken tekrar haykırdım. Kalçalarımı biraz hareket ettirdim, inşa ettiğimi hissedebildiğim serbest bırakmayı koalamak için çaresizdim ve cevap veren hafif ama keskin acıyla haykırdım.

"Aklımı kaybedeceğim," diye inledim yüksek sesle, zihinsel olarak konuşacak kadar net düşünemiyordum.

"Önemli olan da bu, bebeğim. Bırak kendini hissetsin." Klitorisimin üzerinde olmayan eli gömleğimin altından kayarak göğüslerimden birini buldu ve sertçe kavradı.

"Ben senin *bebeğin* değilim." Tırnaklarım yastığa o kadar batmıştı ki canım acıyordu. Onun vahşi, pervasız büyüünün beni tamamen tüketmekle tehdit ettiğini hissedebiliyordum ama ona üzerimdeki bu gücü vermek istemiyordum. Kontrolün bende kalmasını istiyordum. "Bırakamıyorum. Ben-ohh, siktir," diye tısladım, klitorisimi çimdiklerken.

"Yaklaştın. Karşı koymayı bırak."

Emrinin arkasında güç vardı ve ona karşı ürperdim. Aleti içime gömülmüş ve vücudu bedenime sarılmışken, savaşı kaybedeceğimden korkuyordum.

"Daha ne kadar sürecek?" Dişlerimi sıkarak söyledim.

"İlk seferinde en az otuz dakika. Güce bağlı olarak bir saate kadar."

Mantık bana bir saat içinde olduğumuzu söyledi.

"Sihrime teslim ol, Isabella."

Adımı biliyordu.

Nasıl olduğunu bilmiyordum ama o .

"Vücudun bana ait. Senin zevkin de. Önümüzdeki bir saati sikimin üzerinde doruğa ulaşıarak geçireceksin, o yüzden o seksi yeşil gözlerini kapat ve kendini bırak."

Emir o kadar şiddetli, kadar sıcaktı ki, onunla savaşmak bile *istemedim*.

Kendimi geri çekilmeye, hissettiğim duygularla savaşmayı bırakmaya zorladım. Yavaşça nefesimi verdim ve bana sunduğu zevke kendimi bıraktım.

Ve yavaşça, içindeki evcilleşmemiş büyü tamamen kontrolü ele geçirdi.

Vücudum onun düğümünü sıkarken, ilk dorukta zevkle çığlık attım.

Porter beni tekrar serbest bırakmasıyla doldururken kulağıma küfür etti ve pis şeyler söyledi. Yüksekten aşağı inmeden önce onun gücü beni daha yükseğe itti.

Klitorisimi çalıştırdı ve ben de onun sikini geri ittim, düğümünü içimde daha derine zorladım ve kontrolümü tekrar parçaladım.

Ve tekrar.

Ve tekrar.

Orgazmlar daha önce yaşadığım hiçbir şeyle kıyaslanamazdı.

-Porter'ın benim onun olduğuma dair tekrarlanan beyanları da salınımları daha da yoğunlaştırdı.

Düğümü nihayet yumuşamaya başladığında, terden sıılsıklam olmuşum ve her ikimizin salgılarıyla yapış yapış olmuşum. Bacaklarımın içi ve tüm kığım sıılsıklamdı ve tüm çardak ben ve Porter kokuyordu.

Sonunda nefes almaya başladığımda şok, sıcaklık ve yorgunluk başladı.

"Sürünün senin benim olduğundan hiç şüphesi olmayacak." Porter'ın sesinde tüylerimi diken diken eden bir cinsel tatmin vardı.

"Az önce duyduklarını düşünmek bile istemiyorum. Adımı sana kim söyledi?"

"Seninle tanışmadan önce Hale'e sormuştum." Elini yavaşça göğsümden aşağı kaydırıldı. Belimin kıvrımlarında ve kığımın etrafında gezdirdikten sonra parmaklarını birbirimize bağlandığımız yerde gezdirdi. Tenim sıcak ve hassastı ama dokunuşu iyi hissettirecek kadar nazikti.

"Bu..." Ne söyleyeceğimi bilemediğim için sözümü yarıda kestim.

Dürüst olmak gerekirse, yine açlıktan ölüyordum. Hem duygular hem de gerçek yemek için.

Ama Porter'ın geçen seferki dramadan sonra onu tekrar beslememe ne zaman izin vereceğinden emin .

Bu biraz korkutucuydu.

Parmağını içimde daha derine kaydırıldı, düğümü ile duvarlarım arasındaki boşluğu test etti. Sadece çekip çıkaracak kadar yumuşak olup olmadığını görmeye çalışıyordu ama yine de siki içimde zonkluyordu.

"Nasıl hâlâ azgın olabiliyorsun? Vajinam günlerce ağrıyacak."

"Büyümüz bundan çok daha hızlı iyileşmene yardımcı olacaktır. Ve ben azgın değilim. Sadece sana bu şekilde sahip olmak beni tahrik ediyor."

"Fark ettim."

Kıkırdadı.

"Yine de senden beslenmeme izin vermezsen iyileşmeyeceğim," diye ekledim ve mizahı kayboldu. "Sürü bağlantının büyüü benimkini tüketmiş gibi görünüyor."

"Tamam. Düğümüm gitmeden önce yap ki onunla savaşılabileyim."

Bu çok kabaydı.

Çoğu insan siren büyüünü hissetmekten *heyecan* duyarken o bununla savaşmak mı istiyordu? Başımı yana çevirdim ve o da öne doğru eğilip beni hafifçe öptü.

Bir elimi saçlarına gömdüm, onu biraz daha yakına çektim ve sihrimi kullanırken dilimi ağzına soktum.

Duyguları beni bir yük treni gibi çarptı.

Saf, dizginlenemeyen

şehvet. Sonsuz arzu.

Şiddetli ihtiyaç.

Yine de bu daha yüzeysel duygular çabucak kayboldu, yerini daha önce onda tattığım aynı karanlık şölen aldı.

Kendinden

nefret

etmek.

Korku.

Umutsuz

luk.

Kayıp.

Keder

.

Suçlu

luk

duygu
su.

Ağzını benimkinden ayırdığında tam olarak tatmin olmamıştım ama o noktaya gelmiştim. Ve bu sefer çekip gitmesini bekliyordum.

Düğümünü içimden yavaşça çıkardı ve tüm bedenim bu kayıp karşısında inliyor gibiydi. Karanlık yüz ifadesiyle yerden ödünç aldığım boxer'ı alıp kollarıma koydu, sonra ayağa kalkıp arkasına bakmadan çardaktan çıktı ve beni tamamen karanlıkta bıraktı.

Perdeler usulca yerine oturdu ve alnımı sandalyenin minderine dayayıp derin, titrek bir nefes aldım.

Ulumalar etrafımdaki ormanda çınılıyordu.

Bir kurt adamla çiftleşmek vahşiceydi. Kesinlikle, delicesine vahşi.

Ama büyük bir hayranı olabileceğimi düşünmeye başlamıştım.

Nefes almak için kendime bir dakika verdim, sonra nihayet ayağa kalktım. Bacaklarım titriyordu ve kalçalarımın arası ağrıyordu ama kendimi iyi hissediyordum.

Gerçekten iyi.

Yapmak istediğim son şey Porter'ın salgısıyla ıslatmak olsa da boxerları giydim. Ve *çok fazla* vardı, bu yüzden bundan kaçmanın bir yolu yoktu.

Onun zevkinin kalçalarımın aşağı damladığını hissetmek ne kadar tatsız olsa da, bir miktar gurur da vardı.

Kalıcı olarak çiftleşmiştik ve belli ki onu memnun edebilirdim. Bu iyi hissettirdi.

Bir dakika sonra Porter'ın yaptığı gibi perdelerin arasından geçerek çardaktan çıktım.

Yapıya çıkan merdivenlerin dibinde bir kurt oturuyordu ve bu beni hazırlıksız yakaladı. O kadar karanlıktı ki kürkünün rengini seçemiyordum ve ne büyüklükte olduğunu zar zor anlayabiliyordum. Porter'dan çok daha küçük görünüyordu ama emin olamadım.

Sürünün bağı aracılığıyla bir zihin benimkine dokundu ve istek gibi geldi. İçeri aldım ve onun Kim olduğunu fark ettim.

"Porter seni Malikâneye geri götürmemi istedi," dedi zihnime. Yani

karşımdaki kurt oydu.

"Beni becerdikten sonra burada bırakıp gitmesi garip, sence de öyle değil mi?"
Ona yaklaşarak sordum.

Esprileri zihnimde kıvrımlar oluşturdu. *"Kurtlar seksten sonra her zaman çok rahat olurlar, yani evet."*

"Durum göz önüne alındığında normal bir kurt olarak nitelendirilebilir mi bilmiyorum."

"Ağaçlardan bizi yakından izliyor, bu yüzden sanırım normal şeyler hissediyor. Sadece savaşıyor."

"Çok güzel."

Kurt bana kahkahayı andıran bir ses çıkardı ve dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı.

"Onun salgısı üzerimdeyken senin sırtına çıkmayacağım. Bu iğrenç," dedim çardağın alt basamağına oturarak. Sadece iğrenç değildi, aynı zamanda başkasının onun zevki gibi kokmasını istemeyecek kadar sahipleniciydim. Kurtların inanılmaz bir koku alma duyusu vardı - sürüdeki diğer tüm kurtlar beni kim taşırsa taşırsın onun kokusunu fark ederdi.

"Kokuyu silmek için daha sonra göle bir dalış yapacağım. Evan Porter için bir şeyler yapmaya gitti, o yüzden umursamayacaktır."

"Teklifin için teşekkürler, ama beni geri taşıyacak kadar sinirlenmesini bekleyeceğim."

"Elbette." Ses tonunda anlamadığım bir şey vardı. Hayal kırıklığı mı, yoksa kızgınlık mı? Belki de Porter'ın ona kızacağından endişeleniyordu.

O ağaçların arasına daldı, ben de etrafımızdaki karanlık ormanı tarayarak Porter'ın kara gözlerini aradım. Etrafta en az bir düzine kurt vardı ama hangisinin eşim olduğunu söyleyemiyordum.

Çantanın bağlantısından Porter'a ulaştım. *"Beni başkasının taşımasına izin vermeyeceğim. Beni kendin götürmek için beş dakikan var, yoksa tek başıma yürüyeceğim. Eğer denersen ayaklarım kan içinde kalır ve muhtemelen kaybolurum ama yine de bunu yapacak kadar gururluyum."*

Zihnimin içinde hırladı, ama bir an sonra merdivenlere doğru hışımla çıkıyordu. Kim'in ne kadar küçük olduğunu gördükten sonra daha da büyük görünüyordu.

Kendini yere bıraktığında, tekrar sırtına kaydım.

Ağaçların arasından süzölüp malikâneye dönerken ikimiz de sessizdik. Beni odasında bırakıp gidene kadar, sonunda tekrar zihniyle konuşabildim.

"Benden başka biriyle yatarsan, seni öldürürüm."

Bana görünmez dişlerini gösterdi. *"Eğer başka bir erkek sana dokunursa, onu parçalara ayırır ve seni odama kilitlerim."*

"Bunun hallolduğuna sevindim."

Beni aklından çıkarmaya çalıştı. Bağ buna izin vermese de yine de geri çekildim. Piç kurusu kendi mahremiyetine sahip olabilirdi.

OceanofPDF.com

six

IZZY

Yatağa kıvrılmadan önce uzun bir banyo yaptım. Kapıyı kilitlemişim ama Porter'da anahtar olduğunu ve kolayca içeri girebileceğini düşünmüştüm.

Kız kardeşlerim bana yine mesaj atmıştı ama onlara cevap vermedim. Söyleyecek pek bir şey yoktu.

Arkadaşımla yatmıştım ve bu harikaydı ama o hâlâ hayatımı gerçekten paylaşmak istemediğim öfkeli bir piçti. Nokta.

Bu yüzden gözlerimi kapattım ve kendimi uykuya bıraktım. Tüm parazit büyümlü varlıklar gibi, kendimi güvende hissetmemi sağlayacak bir tür tabut olmadan rahat uyuyamazdım. Onlara gölgelik yatak diyorduk, bir çeşit kapağı vardı ve içeri girip çıkabilmemiz için kaldırılıp indirilebiliyordu.

Ama yine de uyumaya çalışırdım.

Bütün gece dönüp durduktan sonra nihayet sabah 5 civarında uykudan vazgeçtim. Güneş henüz doğmamıştı ve bir süre daha doğmayacaktı.

Peki ya eşim?

Yatağa gelmemişti.

Nerede olduğu, kiminle olduğu ya da ne yaptığı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bütün gece.

Ki bu *harikaydı*.

Bir gece önce yaptığımız takas tehditleri beni gerçekten aldatmayacağının garantisi olmaktan çok uzaktı, bu yüzden bu harika hissettirmedi.

Elimi yüzümde gezdirdim ve yan masadan telefonumu aldım. Şarjı %17'de duruyordu, yani hâlâ biraz suyu vardı.

Kız kardeşlerimden bir sürü mesaj ve birkaç cevapsız arama daha geldi.

Konuşmaya ihtiyacım olduğunda genellikle başvurduğum kişi Avery olmasına rağmen, Blair'i geri aramak için düğmeye bastım. Eşi olan tek kişi oydu, bu da onunla bu konuda konuşmayı çok daha kolay hale getiriyordu.

Hemen cevap verdi. "Hey, Iz. İyi misin?"

"Sanırım öyle." Oturdum, arkama birkaç yastık koyarak kendimi rahatlattım ve parmaklarımı saçlarımın arasından geçirdim. Düğümlere takıldıklarında irkildim.

Bir gece önce banyodan sonra fırçalamam gerekirdi ama tembellik galip gelmişti. Dönüp durmanın da hiçbir faydası olmamıştı.

Bir süre tereddüt ettikten sonra aklımdaki soruyu ağzımdan kaçırđım. "Erkekler genellikle eşleriyle yatmak istemez mi? Sadece seks için değil, gerçekten uyumak için de? Bu Hale için büyük bir olay değil miydi?"

"Evet, bensiz uyumaz," diye kabul etti. "Bu tüm çiftleşmiş erkekler için geçerli mi bilmiyorum. Ona sormamı ister misin?"

"Bilmiyorum. Belki?"

"Belki mi, yoksa evet

mi?"

"Evet," diye gönülsüzce itiraf ettim. "Porter'ın beni falan korkuyorum. Aldatmayacağını söyledi ama..."

"Ama ona

güvenmiyorsun." "Hayır."

"Onunla yeni tanıştınız ve onu tanıımıyorsunuz. Bence ona güvenmemek adil olur. İstiyorsa güveninizi kazanmak zorunda."

Sözleri omuzlarımdaki gerginliğin bir kısmını hafifletti. "Evet, haklısın."

"Tamam, ofise yeni geldim. Damian'a uyku meselesini sorayım, seni sonra ararım."

"Pekala. Teşekkürler."

"Tabii ki." Telefonu kapattı ve ben de başımı arkamdaki tahtaya yasladım.

Gözlerimi kapatarak uzun bir nefes aldım.

Sürünün sesleri hâlâ kafamın içinde dolaşıyordu ama biraz daha sessiz ve bastırılmışlardı.

Bir çocuk diğer küçük kurtlarla kovalamaca oynuyormuş.

Birisi saçlarını yıkıyor, çalan bir pop şarkısına tutkuyla eşlik ediyordu.

Küçük bir grup erkek ve kadın bir araya toplanmış, yeni alfaları için uygun bir eş olup olmadığını ve sürünün benim ölümümle daha iyi olup olmayacağını tartışıyorlardı.

Sonuncusu beni sarsarak ayağa kaldırdı, gözlerim büyüdü.

O kişiye odaklanmaya çalıştım ama telefonum tekrar çaldı ve dağıttı. Dikkatimin dağılması beni çok uzağa çekti ve onları bir daha bulamadım.

Yumuşak bir inilti çıkararak telefonuma cevap verdim.

Birdenbire Porter'ın benimle yatmak isteyip istememesinin bir önemi kalmamıştı.

"Hey," dedim.

"Hey. Damian bunun bir güvenlik meselesi olduğunu söylüyor ve neredeyse tüm çiftleşmiş erkekler bu konuda aynı şekilde hissetmeli. Bir erkeğin bağlandıktan sonra yanında eşi olmadan uyuması neredeyse imkansızdır. Ona bunu söylemedim.

Bu arada sen sordun, belki sır olarak saklamak istersin diye. Eğer sorarsa, ona yalan söylemek istemiyorum."

"Sorun değil, ona söyleyebilirsin." Parmaklarımı tekrar saçlarımın arasından geçirdim, hâlâ yüzüm buruşuyordu. "Yani sence çiftleşmiş bir erkek eşinin yanında uyumazsa hiç uyumamış mı olur?"

"Muhtemelen hayır," diye

kabul etti. Lanet olsun.

Porter'ın zihnine uzandım, bunu dikkatlice yapmaya çalıştım, böylece izinsiz girişimi hissetmeyecekti.

ormana odaklanmıştı; koşuyordu. Bütün gece koşmuş muydu?

, değil mi?

Bir daha yatağa girdiğimde yine yanımda yatmazsa dikkat etmem gerekecekti.

"Olanlar hakkında konuşmak ister misin?" Blair kontrol etti.

"Bilmiyorum." Gözlerimi kapattım. "Görünüşe göre kurtlar eşlerini sahiplenmek için onları herkesin içinde beceriyor."

Blair nefesini içine çekti.

"Evet. Ormanda bir çardak var. Üzerindeki perdeleri kapattı, böylece kimse bizi göremedi ama eminim duyabildiler."

"Vay anasını. Seni zorladı mı?"

Yumuşak bir şekilde güldüm. "Hayır, yapmaz. En azından ben öyle düşünmüyorum. Kesinlikle yapmak zorunda değildi. İnanılmaz bir şeydi. Çiftleşmiş kurt seksi normal siren seksi gibi *değildir*."

"Ama daha sonra seninle yatmadı mı?"

"Hayır." Dudağımı ısırdım. "Beni malikâneye geri götürdü ve gitti. O zamandan beri onu görmedim."

"Vay canına."

"Evet. Şu anda ne yapacağımı bilmiyorum. Ya da ne düşüneceğimi. Hatta nasıl hissedeceğimi bile. Genelde bir fikrim olurdu ama şu anda hiçbir fikrim yok. Bir sonraki hamlem ne olacak?"

"Peki, sürü ?"

"Bazıları beni seviyor. Bana hediyeler verdiler. Çikolata, banyo bombası ve vibratör."

Blair homurdandı. "Demek burası cennet."

"Değil mi?" Dudaklarım hafifçe yukarı doğru kıvrıldı ama gülümsemem soldu. "Sanırım bazıları benim de ölmemi istiyor."

"Bu hiç iyi değil."

"Hayır."

"Porter'a size zarar vermeyecek kadar saygı duyuyor ya da ondan korkuyorlar mı? Onları kontrol altına almak için bir şey yapıyor mu?"

"Hiçbir fikrim yok."

"O zaman bence bir sonraki hamleniz bu. Durumu çöz. Sürünün ne kadarının senin ölmeni istediğini ve ne kadarının seni sevdiğini öğren. Porter'ın bu riski ortadan kaldırıp kaldıramayacağına karar verin."

"Tamam, bunu yapabilirim." Sürü bağına odaklanmam gerekiyordu. İçinde yeterince zaman geçirirsem, oradan nereye gideceğime karar verebilirim. "Eğer riski ortadan kaldıramazsa..."

"O zaman sen git," dedi Blair basitçe. "Vampir Malikânesi'ndeki herkes sirenleri *sevmiyor* ama Damian'dan burada güvende olmamızı sağlayacak kadar korkuyor ya da saygı duyuyorlar. Porter bunu senin için sağlayamazsa geri dönersin. Eğer seni orada tutmaya çalışırsa, seni oradan çıkarırız."

"Teşekkür ederim."

"Ben senin kardeşimim. Teşekkür etmene gerek yok. Orada havuz var mı?" "Hayır, ama bir göl var."

"Oooh. Bir göl istiyorum."

"Eminim Hale'e söylersen, sana bir tane yapmanın bir yolunu bulacaktır."

Blair güldü. "Ya da ben onsuz da iyi olduğuma karar verene kadar beni havuzda becerir."

Homurdandım. "TMI."

Sözlerime rağmen gülümsememi gizleyemedim. Onun mutlu olduğunu duymak güzeldi. Hayatımız boyunca beslenmeyle mücadele etmişti, bu yüzden sonunda sağlıklı, mutlu ve güvende olmasına sevindim.

"Özür dilerim! Seni seviyorum. Beni ara,

tamam mı?" "Tamam. Ben de seni

seviyorum. Bye."

Telefonumu yatağımın üzerine bırakarak kapattım ve zihnimde bir plan oluşturdum.

Kendimi kalkıp hareket etmeye zorlamadan önce yatakta kalmak için kendime iki dakika daha verdim.

Yapacak bir bok yoktu.

BİR SAAT SONRA, paketin işlettiği açık büfe tarzı kafeteryadan bir tabak yemek aldım, birkaç hediye daha aldım (çoğu seks oyuncakıydı), önceki geceden kalan hediyeleri aldım, söz konusu hediyelerin hepsini odama geri bıraktım ve nihayet göle doğru yola çıktım.

Çiftleşme durumumla ilgili belirsizliğime rağmen, sürüde benden hoşlanıyor gibi görünen insanlar beni *gerçekten* sevdiler. Bu da güzel bir şeydi. Kesinlikle şikayet edemezdim.

Onlar sayesinde elimde gölün elle çizilmiş bir haritası vardı. Ve yüzmeyi uzun tutmaya karar verirsem diye suyun yanına bırakabileceğim bir sepet atıştırma. Ve bir yığın havlu. Ve bir fırça, artı bir sürü saç bağı.

Tüm bunların yanında bir düzine vibratör ve dildo. Porter kızardı ama umursaması için gerçekten orada olması gerekirdi.

Kafeteryada tanıştığım bir adam saçma Fransız örgüsü yapmayı bile teklif etmişti. Saçımı yaptırmak istediğimde genellikle Zora ya da Clem'e sormak zorunda kalırdım.

tereddüt etmeden kabul etti. Rastgele bir adamın ellerinin saçlarımda olması biraz rahatsız ediciydi ama saçlarımı yüzümden çekerek günümü kolaylaştırmaya kesinlikle değeri.

Dışarı çıktım ve bana söylendiği gibi asfalt yolda yürüdüm. Atıştırmalık sepetim dirseğimden sarkıyordu ve havlum omzumdaki sarkıyordu. Saçlarım şaşırtıcı derecede mükemmel iki Fransız örgüsüyle arkadan bağlanmıştı ve üzerimde sadece bir gün önce giydiğim siyah, sportif bikini vardı.

Yoldaki bir dala ulaştığımda durdum ve haritamın bulunduğu peçeteye bakarak hangi yöne gideceğime karar vermeye çalıştım.

Hayatımın çoğunu beni sihrim için kullanmak isteyen sihirli varlıklardan saklanarak geçirdiğimi düşünürsek, berbat bir yol göstericiydim.

Bir dakika sonra üzerime uzanan bir gölge dikkatimi çekti ve kime ait olduğunu görmek için baktım.

Curtis'e benzeyen uzun boylu, sarışın bir adam gördüğümde karnım sıkıştı. Boğazının etrafında çiftleştğini gösteren bir bant vardı ama bu onun beni öldürmek isteyen grubun bir parçası olmadığı anlamına gelmiyordu.

Sırıttı. "Hey, ben Evan." Oh.

Kim'in nişanlısıydı. Porter'ın en yakın arkadaşlarından biri.

İkinci bakışta boynundaki iz, mühürlenmemiş bir bağın koyu mavisiydi.

"Merhaba," dedim. Porter açıkça bildiğine göre artık adımı sır olarak saklamanın bir anlamı yoktu. "Ben Izzy."

Havayı kokladı. "Neden Arthur Long gibi kokuyorsun?"

"Bir adam benim için saçımı ördü. Adı Arthur olabilir. O kadar çok insan vardı ki, isimleri bir kulağımdan girip diğerinden çıkıyordu."

"Porter bundan hoşlanmayacak," diye uyardı Evan, bana yaklaşıp üzerimdeki havayı koklayarak. Dudakları yüzünü buruşturdu. "Bu *kesinlikle* hoşuna gitmeyecek."

"Porter bütün gece dışarıda kim bilir kimlerle kim bilir neler yaptı, o yüzden söz hakkı yok."

Evan peçeteyi parmaklarımın arasından çekip aldı ve ben de kendimi tutamadım. "Gölü bulmaya mı çalışıyorsun?"

"Evet. Haritalarla aram iyi değildir."

"Bunu kim çizdiyse bu kavşağı eklemeyi unutmuş. Sol sizi Kurt Malikanesi'nin diğer girişine götürür. Sağ sizi diğer kanatların etrafını da saran kaldırıma götürür. Düz yol sizi ormanın derinliklerine götürür, bu yüzden bir kurt için varsayılan seçimdir."

"Belki de haritalarla aram sandığım kadar kötü değildir." "Bunu sadece zaman gösterecek.

Kaleminiz var mı?"

Atıştırmalık sepetimi karıştırdım, bir tane bulduğumda uzattım.

Beni seven insanlar her şeye hazırlıklıydı.

Ben de onları severdim.

Peçeteyi avucunun içinde tutarak üzerine nereye gittiklerini gösteren etiketlerle birlikte birkaç yol daha ekledi. Peçeteyi geri verdiğiinde telefonumla bir fotoğrafını çektim, sonra da sepete geri koydum.

"Teşekkürler," dedim ve tekrar doğruca ilerledim.

Evan'ın diğer tarafa yürümesini bekliyordum ama o bana ayak uydurdu. Uzun bacaklarını düşünürsek, bu onun için zor olmadı.

"Sürüyü yerleştirene kadar yanında sürekli biri olmalı. Curtis'e sadık olan insanlar arasında hâlâ yolumuzu bulmaya çalışıyoruz. Porter'ı takip etmek istemeyen bazıları sürüden çıkarılıyor ve tehdit oluşturlarsa öldürülüyorlar," dedi Evan. "Kim'in senin koruma rotasyonunu bir araya getirdiğini sanıyordum. Unutmuş olmalı."

"Porter bu konuda yardımcı oluyor mu? Son kontrol ettiğimde ormandaydı."

"Bu noktada onun yardımına gerek yok."

"Hale'in vampirlerinden bazıları ona karşı çalışsaydı, onları bizzat avlar ve öldürürdü," dedim kesin bir ifadeyle.

Vampirlerle yaşamaktan hoşlanmıyor olabilirdim ama dikkatimi vermiştim. Hale önemli olan her şeyle doğrudan ilgiliydi. Eğer Blair tehlikede olsaydı, onun yanından ayrılmazdı.

Belli ki Porter ve benim için durum böyle değildi.

"Sürü bir ailedir," dedi Evan. "İşimizi için birbirimize güveniyoruz. Porter bize güveniyor."

"Bu işe karışmak istemiyor, değil mi?" Evan

yavaş bir nefes verdi. "değil." Evet.

Ben de öyle düşünmüştüm.

"İkimiz de onun sadece bir siren eşi istediği için burada olduğunu biliyoruz - ben neden istediğinden emin olmasam bile. Eğer alfa gerçekten sürüyü yönetmek istemiyorsa sürü güvende olabilir mi?" Açıkça sordum.

"O buraya gelmeden önceki durumumuzu düşünürsek, şimdiden çok daha güvendedeyiz. Her şeyi bize bıraksa bile, artık bir diktatör tarafından kontrol edilmiyoruz ve kimse onu bir meydan okumada alaşağı edemez. Bu bizim için yeterince iyi."

"Öyle mi?"

"Evet."

Buna cevap vermedim.

Bana yeterince iyi gelmedi.

"*Sence* neden bir sirenle çiftleşmek istedi?" Hâlâ gitmediğinde Evan'a sordum.

"Muhtemelen söylememeliyim," dedi.

"O zaman muhtemelen burada kalmamalıyım," diye karşılık verdim, öfkem alevlenmişti. "Sürüsündeki insanlar beni öldürüp öldürmeyeceklerine ve nasıl öldüreceklerine karar vermeye çalışırken *eşim* ormanda bir yerlerde. Bu kulağa güvenli bir durum gibi geliyor mu? Onunla çiftleşmeyi kabul ettim, sürüsünü düzene sokamayacak kadar tembel olduğu için hayatımı feda etmeyi kabul etmedim."

"Bu *tembellik* değil. Porter ailesini kaybettiğinden beri çok karanlık bir yerde. Kendini bundan kurtarabilseydi kurtarırdı ama yapamıyor. Dürüst olmak gerekirse, bence seninle çiftleşti çünkü eskiden olduğu kişiye geri dönmek için tek şansının bu olduğunu düşünüyor."

"O zaman neden benimle değil?"

"Cehennemden dönmenin acı verdiğini hayal edebiliyorum."

" zaman yara bandını atması ve bu işi bitirmesi gerekiyor."

Evan homurdandı. "Eğer kendisi olsaydı, sana kafayı takmış olurdu." "Dün gece yalnız uyuduğumu düşünürsek, durumun böyle olmadığı açık."

Evan başını salladı. "Ne düşündüğümü bilmek ister misin?" "Aydınlat beni," dedim.

Bana daha küçük bir sırtış daha attı. "Sanırım dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı var. Ve sen mükemmel bir çözümsün."

"Ben onun *eşiyim*, *dikkatini dağıtmıyorum*."

"Doğru. Ve çiftleşmiş bir adamın dikkatini dağıtmanın kolay bir yolu var." Yürümeye devam ettik.

Evan'dan hoşlandığımdan emin değildim. Kesinlikle Porter'ın tarafındaymış gibi görünüyordu, benim değil.

"Onu baştan çıkarmaya çalışmayacağım. Sürüsünün önünde beni becerdikten hemen sonra beni terk etti," diye hatırlattım.

"En iyi hareketi değil ama beni dinleyin. Baştan çıkarmadan bahsetmiyorum, kıskançlıktan bahsediyorum."

Alnım kırıştı. "Onu nasıl kışkandıracağım? Benim yakınımda bile değil ve benim onun olduğumu biliyor."

"Sürü bağlantısı. Arthur'un saçını yaptığından bahsedeceğim. Bu onu kızdıracak ve koşarak geri gelecek. Buraya geldiğinde saçındaki Arthur kokusunu alacak ve bir süre gözünün önünden ayrılmana izin vermeyecek. Gitmeye çalıştığı anda, onu kışkandırmak ve geri getirmek için başka bir yol bulacağız."

"Arthur'u öldürtmek için iyi bir yol gibi görünüyor."

Evan sırtıttı. "Ona neler olduğunu anlatacağım ve Porter'ın öfkesi yatışana kadar onu uzakta saklayacağım. O da bunu kabul edecektir. Bu mükemmel olacak."

"Yüzmek için dışarı çıkıyorum. Ben suya girmeden Porter beni bulmazsa çok geç olacak. O pisliği beklemeyeceğim."

"Göle senden önce varır," dedi Evan hiç tereddüt etmeden. "Otuz dakikalık bir yürüyüşün var ve o da buraya geri dönmek için can atıyor olacak."

"Göreceğiz," dedim, Evan geride kalırken ben ilerlemeye devam ettim.

"Sadece haritayı takip et, kolayca bulacaksın. Yapacak işlerim var, bu yüzden güvendiğim birini koruman için seni takip etmesi için göndereceğim. Seni yakaladığında ne olacağını bana anlat."

Koşarak uzaklaşmaya başladığında omzumun üzerinden "Telefon numaran bende yok," seslendim.

"Paket bağlantısını

kullan!" Doğru.

Paket bağlantısı.

Zihinsel olarak Evan'a ulaştım ve onu kolaylıkla buldum. *"Eğer bu iş yüzüme patlarsa, seni suçlayacağım."*

Kıkırdadı. *"Devam et. Porter beni öldüremeyecek kadar çok insan kaybetti."*

Kelimeler boğazımı şişirdi ama kendimi yürümeye devam etmeye zorladım.

İnsanları kaybetmek çok acı vericiydi ama bu, dostumun bana davranış biçimi için bir mazeret olamazdı. Bu yüzden onu mazur görmeyecektim. Evan onu ne kadar kıskandırmış olursa olsun.

OceanofPDF.com

seven

P R T E R O

Düşüncelerimin içinde boğuluyordum. Bir eşi hak etmiyordum.

Bir sireni hak etmedim.

Izzy'i hak etmedim.

Yine de onu o kadar şiddetle istiyordum ki nefes almaya devam edebilmek için tek yapabildiğim buydu. Duygularım savaşıyordu.

Şehvet ve kayıp.

Sahiplenme ve suçluluk.

Bağlılık ve kendinden

nefret.

Büyüsü bana hayatım boyunca gördüğüm tek ışığı vermişti, ama o kadar kötü yanıyordu ki bir dahaki sefere beslenmesi gerektiğinde ona tekrar dayanabileceğimden emin değildim.

Evan'ın zihni benimkine dokundu ve ben de isteksizce ona izin verdim. Sürü bağı olmadan geçen onca yıldan sonra, bağlantı kurmak çok zordu.

Ama aynı zamanda, tarif edecek kelime bulamadığım bir şekilde *doğru* hissettirdi.

"Hey, dostum. Göle giderken senin kıza rastladım ve sanırım saçında Arthur'un kokusunu aldım. Neler olduğundan emin değilim ama belki bir bakmak istersin," dedi Evan, sesi her zamanki gibi neşeliydi.

"Arthur Long?" diye homurdanarak kayarak durdum.

"Evet, muhtemelen önemli bir şey değildir," diye ekledi hemen. "Sürüden bir grup kafeteryada ona yaltaklanıyordu, muhtemelen ona çarptı ya da öyle bir şey oldu."

"Ben hallederim," diye hırladım.

Eğer eşimin saçında Arthur Long'un kokusu varsa, ölecekti.

OceanofPDF.com

EVAN'IN HARİTASINI takip etmek gerçekten çok kolaydı, bu yüzden kız kardeşlerime mesaj atarak bir gece önce yürürken olan sevişme, düğümlenme ve atılma olaylarının bir özetini verdim.

Verdikleri yanıtlar beni sırtıtmaya zorladı.

CLEM

BİR KURDU BECERMEK İSTİYORUM.

AVERY'NİN DE VAR, SADECE İTIRAF EDEMEYECEK KADAR UTANIYOR.

ZORA

Aradığınız avantajları elde etmek için onunla çiftleşmeniz gerekir ve Izzy bunu öneriyor gibi görünmüyor

BEN

Bilmiyor
um.

CLEM

Sanırım muhteşem, lezzetli vampirleri becermeye devam edeceğim.

Sigh

ZORA

Yazıklar
olsun sana

CLEM

Vay halimize

Yine de çiftleşmemiş kurtlarla yattım ve bu hala şaşırtıcı

BLAIR

Şahsen, vampirlerden daha iyisinin olabileceğini sanmıyorum ;)

BEN

Bunu söylemekten başka seçeneğiniz yok.

Çiftleşmiş kurtlarla seksin daha iyi olduğunu kabul etseydiniz, Hale muhtemelen birini öldürürdü

ZORA

Ya da bir çok kişi

BLAIR

O kadar da dengesiz değil.

Muhtemelen ben geri alana kadar beni becerirdi.

Ben olsam geri alırdım, çünkü vampir meselesinde haklıyım.
:P

CLEM

Önyargınız ortaya çıkıyor.

Ama çok sevimli, bu yüzden buradayım.

ZORA

Sen de aynı önyargıyı paylaşıyorsun.

CLEM

Bu doğru

"Kiminle mesajlaşıyorsun lan sen?" diye sordu muhteşem, çakıllı bir ses telefonum kollarımdan çekilip alınmadan hemen önce.

Başımı çevirip onu görmeden önce sadece kokusundan kim olduğunu anlamıştım. Evet, çıplaktı. Her zamanki gibi. Bu sinir bozucuydu, öyle ki sikinin üzerine oturmak istememe neden oldu. "Kız kardeşlerim, Porter."

Son bir avuç mesaja göz gezdirdi ve yüzüm ısınsa da omuzları gevşedi. Cihazı geri verdi ve ben de onu atıştırmalık sepetime koydum.

Bir adım daha yaklaşarak, göğsümün önündeki koluyla beni durdurdu.

Sonra eğildi ve saçımı kokladı.

vahşi bir hırıltı yükseldi ve neredeyse ürperiyordum. Kolunu bırakıp dönmeye başladı ve içimden bir ses Arthur'u avlayıp o piçi öldüreceğini söyledi.

Onunla malikânenin arasına girdim ve aptalı oynamaya karar verdim. "Neden bu kadar korkuyorsun?"

"Arthur'un elleri senin saçındaydı," diye hırladı Porter. "Onun ölmesi gerekiyor."

"Saçımı benim için ördü. Kendim nasıl yapacağımı bilmiyorum," dedim. "Eğer onu bunun için öldürürsen, vampirlere geri dönerim."

"Devam edin ve deneyin. Kurtlarım gitmenize izin vermemek için emir aldı."

"Beni buraya mı hapsediyorsun?" Sesimi yükselttim, öfkem de onunla birlikte yükseldi.

"Elbette öyleyim. Sen benim eşim ve alfa dişimsin. Burada güvendesin."

"Beni öldürmek isteyen kurtların arasında nasıl güvende olabilirim Porter?" Bir adım uzaklaştım. "Devam et ve Arthur'u öldür. Umurumda değil. Yarın saçımı öreceğ başka birini bulurum. Belki de sürüsünün önünde beni becerdikten sonra yalnız bırakıp uyumak yerine geceyi benimle geçirecek birini."

Porter kükredi ve ben de ona dönüp bakmadan göle doğru yürümeye devam ettim.

Bir yanımda beni yakalamasını ya da durdurmasını bekliyordu ama yapmadı. Bir an sonra patilerinin toprakta olduğunu duydum ve beni terk ettiğini anladım.

Tekrar.

Zihinsel olarak Evan'a ulaştım. *"Az önce buradaydı. Çok kızgın. Plan başarısız oldu, umarım Arthur'u çok iyi saklamışsındır."*

"Biz iyiyiz, Porter onu bulamayacak. Arthur'a ulaşamadığında da içgüdüleri onu size geri getirecektir."

"Elbette yapacaklar."

"Yapacaklar. Güven bana."

"Seni bir saatten az süredir tanıyorum."

"Sürece güven o zaman."

"Pekâlâ." Atıştırmalık sepetimden bir çikolata aldım. Bu konuşmadan sonra şeker terapisine kesinlikle ihtiyaç vardı. "Bana ihtiyacın olduğunda suyun altında olacağım. Dua et de göl Porter'ın bana ulaşamayacağı kadar derin olsun."

"Değil ama su çok bulanık. Seni bulamaz." "Bu da işe yarar. Teşekkürler."

"İyi şanslar."

Konuşma bitti ve ben yürümeye devam ettim.

Beş dakikadan az bir süre sonra nihayet göle ulaştım.

Her nasılsa, umduğumdan bile daha iyiydi.

Görebildiğimden daha uzundu, solumda birkaç metre ötede bir tekne iskelesi ve ona bağlı tek bir küçük tekne vardı. Tekne büyüklüğünde bir göldü, bu yüzden orada hiç wakeboard veya sörf teknesi olmadığına inanmadım. Eylül ayıydı, bu yüzden su siren olmayanlar için biraz soğuktu ama *o kadar da* soğuk değildi.

Etrafını saran orman ve muhteşem kayalarla doğal bir sığınak gibi görünüyordu.

Evet, su oldukça kirliydi ama sihrim onu zamanla berrak ve mavi yapacaktı. Eğer birkaç kız kardeşimi benimle yüzmeye ikna edebilirsem, bu işi daha da hızlı halledebiliriz.

Bir fotoğrafını çektim ve bir mesajla birlikte onlara gönderdim.

BEN

Yani bir kurtla çiftleşmenin iki avantajı var

Ama suyu temizlemek için biraz yardıma ihtiyacım olabilir.

CLEM

YOLUMDAYIM

AVERY

Aynı

ZORA

Bizi korumaları için güvenliğe mesaj atacağım.

Hadi yapalım şunu.

BLAIR

Ooooh, ben de istiyorum

Özellikle güçlü bir vampir koruma ayarlayabilirim ;)

AVERY

Bekle

Kurt sürüsü seni öldürmeye çalışmıyor mu?

BEN

. Teorik olarak. Elimde somut kanıt yok.

Neredeyse somut bir kanıt.

ZORA

Muhtemelen riske atmamalıyız.

CLEM

Muhteşem göllerde yüzemeyeceksek yaşamının ne anlamı var?

ZORA

Şimdi dramatik olmaya başladın.

BLAIR

Bunu güvenli bir şekilde yapmanın bir yolunu bulacağım.

Damian'la konuşmam için bana birkaç saat ver.

BEN

Acelemlerim yok

Ne kadar uzun süre beklerseniz, teoride paket o kadar dengeli olacaktır

ZORA

Bu ikna edici.

BEN

İnanın bana, biliyorum.

Gitmem lazım!

Telefonumu atıştırma sepetine geri koydum ve bir ağacın altına yerleştirdim. Havlularım da ona katıldı. Bir anlık tereddüitten sonra yüzümde hınzır bir sırıtış belirdi ve bikinimi de çıkardım.

Porter kızacaktı ama umurumda değildi. Eğer onun sürekli yer değiştirdikten sonra çıplak dolaşmasına izin veriliyorsa, benim de çıplak yüzmeme izin veriliyordu.

Birkaç boktan sonucu olsa da özgür olmak güzeldi.

Vampir Malikânesi'nden ayrılamazlarsa kız kardeşlerimi şiddetle özleyecektim. Özellikle de göt herif eşim kurt kanadından ayrılmama izin vermezse. Sirenlerin birbirine ihtiyacı vardır.

Suya girdiğimde, suyun verdiği hisle iç çektim. Dokunduğum yerde suyun giderek berraklaştığını görebiliyordum.

Evet, kurtlar gölü *benimdi*.

Porter'dan tekrar haber aldığım da suyun altında bir saatten fazla kalmış olamazdım. Aşağıda geçirdiğim tüm zamanı, kaç kişinin ölmemi istediğini anlamaya çalışarak sürü bağında kaybolmakla geçirdim.

Elimde kesin bir sayı yoktu ama en azından birkaç tane vardı. Tam olarak kim olduklarını anlamak için yeterince iyi değildim ama oraya ulaşacağımı umuyordum.

Kusurlu bir süreçti. Ve kesin olmayan bir süreç.

Ama en azından ölmemi isteyen insanlar olduğunu biliyordum. Ve biraz daha iyiye gidiyordum ve sürünün bağlantısını çalıştırıyordum, bu da bir başarı gibi görünüyordu.

"Neredesin ve bikinini neden bir ağacın yanında?" Nedense Porter'ın sesi daha önce olduğundan daha da öfkeliydi.

Bunun için Evan'a teşekkür etmeyi ihmal etmezdim.

Ona etrafımda balıkların yüzdüğü karanlık, bulanık bir gölün zihnimdeki görüntüsünü gönderdim.

"Yalnız mısın?" diye sordu.

"Sürünüzde su altında nefes alabilen başka biri var mı?"

Alay ederek karşılık vermesi beni itti. *"Mayonu giyiyor olmalıydın."*

"Kurt formundan her çıktığında kıyafetlerini giyiyor olmalısın ama sana giyinmeni emrettiğimi görmüyorsun."

"Senin bedenim benim," diye tersledi.

"Peki seninki benimki değil mi?"

Öfkesini duymaktan çok hissettim. *"Arthur'u onun için geldiğim konusunda uyardın mı?"*

"Hayır. Neye benzediğini bile hatırlamıyorum. Denesem de onu sürü bağlantısında bulabileceğimi sanmıyorum."

"Dene."

Arthur'a dair aklımda kalan belli belirsiz anıya odaklandım ama gerçekten de siyah saçları dışında onunla ilgili hiçbir şey hatırlamıyordum. Ve o bile bana sadece Avery'ninkini hatırlatmıştı, bu yüzden Arthur'u değil onu düşünmeme neden oldu. *"İşe yaramadı,"* dedim.

"Demek saçından kokusunu alacağımı biliyordu ve benden saklandı," diye homurdandı Porter.

"Buna neden bu kadar kızdığını anlamıyorum. Beni genellikle saçımı ören kız kardeşlerimden uzak tutuyorsun. O teklif etti, ben de kabul ettim. Sürünün geri kalanından hediye kabul etmekten bir farkı yok."

"Dişi kurtlarımdan herhangi birinin ellerini saçlarımda gezdirmesini ister misin?"
talep etti.

Suyun stresimi hafifletmesine rağmen karnım sıkıştı. *"Bu konunun dışında. Tüm sürü dinlerken seni becerdikten sonra terk eden ben değilim. Ya da nerede olduğumu ve kiminle olduğumu bilmeden seni yalnız uyumaya bırakan ben değilim."*

"Düşünmek için zamana ihtiyacım vardı," diye homurdandı.

"Ve kendimi kullanılmış hissetmemem gerekiyordu, ama bir şekilde senin ihtiyaçların benimkilerin önüne geçti."

"Tartıştığımız şey bu değil. Başka bir adamın ellerini saçlarına izin verdin."

"Bildiğim kadarıyla, ben yatağında dönüp dururken sen sikini başka bir kadına sokuyor olabilirdin."

"Bunun doğru olmadığını anlamak için her an zihnime bakabilirdin."

"Gecenin bir yarısı beni aldatmadığından emin olmak için arkadaşımı kontrol etmek zorunda kalmamalıyım," diye karşılık verdim.

"Eşimin saçını örerken kurtlarımdan biriyle başka neler yaptığını merak etmeme gerek yok."

tembelce yüzerek geçen devasa bir balığa ters ters baktım. *"Eş bağını mühürlemek belli ki bir hataydı."*

"Görünüşe göre," diye hırladı. "Sudan çık. Seni görmem gerek." "Kıçımı öp, Furball. Dışarı çıkmayacağım. Beni bulmada iyi şanslar."

Zihnime hırladı ve onu dışarı itmeye çalışarak tekrar sürü bağının geri odaklandım.

Birkaç saat sonra dışarı çıkıp bir şeyler atıştırmak istedim ama Porter hala hırlıyor ve beni tersliyordu. Bu da beni gölün dışında beklediğinden emin olmamı sağladı.

Ayrılmak beni yakalamasına izin vermek demek.

O piç beni odasına falan kilitleyebilirdi. Ben de suyun altında kaldım.

bir saati kontrol etmek için yüzeye yakın yüzdüm. Güneş gökyüzünde yükseldiğinde öğlen olduğunu anlıyordum. Alçaldığında ise öğleden sonra olduğunu anladım. Sonunda gökyüzüne baktığımda ve ayın parladığını gördüğümde, küçük savaşımızı kazandığımı biliyordum.

Porter daha önce olduğundan daha da sinirliydi ama umurumda değildi. İsteddiği kadar kızgın olabilirdi. Bana bok gibi davranmıştı ve ben

Bırak gitsin.

Sudan çıktığımda etrafta düzinelerce kurt vardı. Eşyalarımı bıraktığım ağaca doğru yürürken onların bakışlarını ve alfamın hırıltısını görmezden geldim.

Tabii ki, Porter orada bekliyordu.

Devasa pazuları şişkinleşirken, kesik karnı gerildi ve gözleri öfkeyle doldu.

Elinde bir kumaş demetiyle bana doğru yürümeye başlamıştı ve üzerinde şort vardı.

Ben kıyafetlerime dönmeden çok önce bana ulaştı ve elinde tuttuğu kumaşı kabaca başımın üzerinden çekti. Onun tişörtlerinden birine benziyordu. Belki de giymediği bir tişörttü.

Ellerimi hemen kol deliklerinden geçirmediğimde, onları çıkardı ve çekiştirdi.

Sonra öfkeli bakışlarını benimkilerle aynı hizaya getirdi.

Bana tekrar hırlayabilsin diye zihinlerimiz çarpışırken onu ittim ama öfkesini görmezden geldim.

Porter benden önce havlumu ve atıştırmalık sepetimi kaptı. Yanımda yürürken havluyu omuzlarıma örttü, onu görmezden gelmemi umursamıyormuş gibi görünüyordu. Saçlarımı tekrar içine çektiğinde, aslında rahatlama gibi gelen bir sesle homurdandı.

Sonra beni göğsüne doğru

sürükledi. Ve bana sarıldı.

Ben de ona sarılmadım.

O piç bunu benden hak etmek istiyorsa sürünmek zorunda kalacaktı.

"Pantolon giyeceğim. Artık çıplak yüzmek yok," dedi zihnime, kelimeler açıkça bir emirdi.

"Sen benim alfam değilsin," dedim yüksek sesle.

Yakınlardaki biri soluk soluğa kaldı ve ben de bu yorumumdan hemen pişman oldum. Eğer bu beni öldürtecek olursa, benden başka suçlayacak kimse olmayacaktı.

Porter'ın kolları, beni topraktan kaldırıp ağaçların arasına, gölden ve etrafındaki kurtlardan uzağa taşımadan hemen önce etrafımda sıkıldı. Görüş alanından çıktığımızda, şortunu çıkaracak kadar uzun süre beni yere bıraktı. Form değiştirmeden önce onları sepete attı, sonra sırtına binmemi işaret etti.

Kaşlarımı çattım ve hareket etmedim.

"Belli ki konuşmamız gereken şeyler var. Seni odamıza götüreceğim ve bunu çözeceğiz," dedi zihnime.

"Seninle bir şeyleri çözmek istediğimi varsayıyorsun. İstemiyorum."

"Biz çiftleştik. Benimle şimdi konuşabilirsin ya da sonunda teslim olana kadar seni bir fırtına bulutu gibi takip etmemle başa çıkabilirsin."

"Piç kurusu," diye ısırdım.

"Sadece sırtıma bin."

Her ne kadar istediğini yapmasına izin vermek istemesem de, peşimde bir kurt varken Malikâne'ye kadar yürümek tam bir kâbus olurdu. Ve bana hırlarken.

Ben de kızgın bir sesle bir bacağımı sırtına attım ve üzerine tırmandım. Kürkünü gerekenden daha sıkı kavradım ama şikâyet etmedi.

Porter sepeti ağzına götürdü - bu da beni bir homurtuyu ısırmaya zorladı -Ve havalandı.

Malikâneye yürüyerek gidebileceğimden *çok* daha hızlı döndük, ki bunun iyi bir şey olduğunu inkâr edemezdim. Otomatik kapılara yaklaşırken kurt formunda kaldı ve beni her zaman geçtiğim koridordan farklı bir koridora taşıdı.

"Nereye gidiyorsunuz? Odamız diğer tarafta."

"Sürü birkaç saat önce alfanın odasını temizlemeyi bitirdi. Eşyalarımız çoktan taşındı."

Oh, Tanrım.

Başka bir odaya daha alışmam gerekecekti. Bir daha suyun dışında kendimi evimde hissedebilecek miydim?

Porter'ın ailesinin alfanın odasında yaşayıp yaşamadığını merak ettim ama sormadım. Zaten geçmişiyse ne kadar mücadele ettiğini düşününce, ona hatırlatmak istemedim. Adamdan pek hoşlanmıyordum ama bir kalbim vardı.

Porter'ın arkasından kapıyı açmak için uzandım ve o odaya adım attığında tuttuğumu fark etmediğim bir nefes verdim.

Adaçayı yeşili duvarları ve Kurt Malikânesi'nin geri kalanıyla aynı rustik görünümlü yer döşemeleriyle rahat bir odaydı. Duvarlar çerçeveli aile fotoğraflarıyla doluydu.

Çok sevdiği belli olan insanları kaybeden bu adam için kalbim sıkıştı.

Onu incitmek istemiyordum ama sevdiklerine adanmış bir tapınak gibi olan bir yerde yaşamaktan da son derece rahatsız olurdum. Birkaç resim harika olurdu ama her duvarda, her fotoğrafta?

Bu benim için işe yaramayacaktı.

"Nakliye kamyonum bugün geldi," dedi Porter zihnime. "Her şey benim. Buradaki hiçbir şey Curtis gibi kokmamalı."

Bunun onun için benden daha önemli olduğunu düşündüm ama yüksek sesle söylemedim.

Beni ayağa kaldırdı ve her şeyi kontrol etmek için odanın içinde dolaşmadan önce geri çekildi.

"Duş alacağım," dedim, dekor konusuna nasıl yaklaşacağımı bulmak için biraz nefes almaya ihtiyacım vardı. "Yeni gölüm çok pis."

"Çoğu gölün aksine mi?"

"Siren büyüü suyu arındırır. Sonunda gölümü herhangi bir küvetten daha temiz hale getireceğim. Kız kardeşlerim olmadan biraz zaman alacak ama başaracağım."

"Kız kardeşlerin neden gelemiyor?"

"Burada benim ölmemi isteyen çok fazla insan var, hatta kendileri için çiftleşmemiş bir siren isteyecek çok daha fazla insan var. Hayatlarımızı gereksiz yere riske atma alışkanlığımız yok, bu yüzden güvenli oldukları yerde kalıyorlar." Kapı aralığından banyoya doğru adım attım. Kapatılacak bir kapı yoktu, sadece yana çekilmiş bir perde vardı, bu yüzden şu anda mahremiyet yoktu.

Porter, aramızdaki fiziksel mesafe nedeniyle, *"Kız kardeşlerini kalmak istedikleri sürece güvende tutabilirim," diye zihnime homurdandı. "Onlara bir şey olmasına izin vermem."*

Bakışlarım Porter'ın küçük kız kardeşlerinden birini sırtında, diğerini de kucağında taşıdığı bir fotoğrafa takıldı.

Bunun onun için hassas bir konu olabileceğini düşündüm. Kız kardeşleri koruyabilmek.

Kız kardeşlerim onun değildi, ama... şey, biz arkadaştık. Onları koruyamayacağını düşündüğümü söylersem, bu onu incitirdi. Muhtemelen benim anlayabileceğimden daha fazla.

"Sana inanıyorum," dedim basitçe. Bu bir yalan değildi. Porter'ın dövuştüğünü görmüştüm ve eğer isterse onları güvende tutabileceğine inanıyordum. "Ama bunu Hale'le birlikte ayarlamak zorundasın. Vampirlerin de gelmesi gerekecek. Kız kardeşlerim kolay kolay güvenmez ve Hale de onların kardeşi sayılır. Blair'in buraya onsuz gelmesine izin vermeyeceğinden bahsetmiyorum bile."

"Kolayca güvenir misin?"

Biraz üzgün bir şekilde gülümsedim ve ona cevap vermedim.

İnsanlara onlardan daha az güvenirdim, Zora hariç.

Banyo muhteşemdi, büyük bir küvet ve cam duvarlı bir duşakabin vardı. Kıyafetlerimi çıkarıp duşa girdim, suyu açtım ve su üzerime dökülürken bir iç çektim.

Gözlerin üzerimde olduğunu hissettim ama arkamı dönmedim. Porter bakmak isterse bakabilirdi. Biz dosttuk. Bana o kadar hırladıktan sonra dokunmasına izin verir miydim bilmiyordum ama bakmamasını istemenin de bir anlamı yoktu.

"Düğümümü nasıl aldığınızı düşünmeden edemiyorum," dedi. Anlaşılan kız kardeşlerinin bize bakarken çekilmiş fotoğraflarını fark etmemişti.

"Tekrar sevişmek istiyorsan, bunu söyleyebilirsin," dedim, hâlâ arkamı dönmemiştim. "Lafi dolandırmaya gerek yok."

"Peki, tamam. Seni tekrar becermek istiyorum."

"Ne zaman istersem senden beslenmeme izin vermeyi kabul etmezsen bunu yapmayacağım."

Bir an sessizlik oldu. Uzun bir an.

"Bunu yapamam," dedi Porter sonunda, sesi sertti.

"Neden yapamazsın?"

"Büyün... çok fazla."

Kaşlarımı çattım. "Bir sirenle çiftleşmek isteyen sendin. Benim sihrimden nefret edemezsin."

"Kötü anlamda *çok fazla* değil."

"*Çok fazla*" bir hakarettir, Porter.

"Bu bir hakaret değil. Eğer bir şey benim için *çok fazlaysa*, onunla başa çıkamam. Bu bende bir sorun olduğu anlamına gelir, sizde değil."

"Bu saçmalık. Benim çok fazla olmam, yanlış inşa edilenin ben olduğum anlamına gelir ve bu doğru değil. Bu sürüdeki herhangi bir kurt, ben onlardan beslenirken büyümü hissetmekten heyecan duyacaktır. I-"

"Sen ." Elleri çıplak kalçalarımın indi ve gözlerim kapandı. Neden onun teni benimkine karşı hep bu kadar iyi hissettiriyordu?

"Sorun benim. Farkındayım. Bir sirenle çiftleşmenin geçmişimden kaçmama yardımcı olacağını umuyordum ama o kadar uzun süredir karanlıktayım ki ışığın canımı yakıyor."

Göğsüm sıkıştı ve gözlerimi açtım. "Seni incitmeye çalışmıyorum."

"Biliyorum." Dudakları beni ısırıldığı çıplak omzuma değdi ve ürperdim. "Artık sürümün önünde çıplaklık yok. Sen benimsin."

"Bunu tekrarlıyor olman onu doğru yapmaz. Benim de buna uymam gerektiği anlamına gelmez."

Dişleri omzumu sıyırdı ve ben arkamı döndüğümde ereksiyonu kalçalarımın arasından kaydı. Ellerinden biri boğazıma doğru kalktı ve boynumdaki siyah bandı hafifçe kavradı. "Bu işaret onu gerçek kılıyor. Isırık da öyle. Sürümün önünde seni nasıl sahiplendiğimi hatırlatmama gerek var mı Isabella? Sen benimsin."

"Ben Izzy diyorum. Eğer bu konuyu açmak istiyorsan, teknik olarak sen de benimsin. Ve eğer benimsen, istediğim zaman senden beslenebilirim. Benim *tarafımdan* sahiplenilmeden sen de beni sahiplenemezsin."

Omzumu yine hafifçe ısırıldı. "Beni ısırmadın." "Ben bir sirenim.

Isırmam."

"sandalyeye geçirme şeklin bana işaretini başka bir şekilde takacağımı söylüyor."

Yüzüm kızardı. "Siktir git, piç kurusu."

"Becermek istediğim tek şey sensin." Öne doğru bir adım attı ve bu hareket ereksiyonunu kıcıma doğru daha derine ittiğinde bir iniltiyi ısırdım.

"Sen delisin."

"Olmadığımı hiç iddia etmedim."

Bizi tekrar ve tekrar öne çıkardı.

Göğüslerim fayans duvarla buluştu ve nefesimi içime çektim. "Beni arkadan almaktan hoşlanıyorsun, değil mi?"

"Ben bir kurdum."

"Sevişmeyeceğim. Eğer sevişirsek, senden besleneceğim. Sen beni düğümlerken, çekip gidemezsin."

Hırladı. "Isabella..." "Ben Izzy."

Elini kalçalarımın arasına sokacak kadar karnımı duvardan uzaklaştırdı ve bir parmağını klitorisimin üzerinde gezdirirken dudağımı *sertçe* ısırdım. "Seni düğümlememe gerek yok."

"Kıçımda bitirebilirsin," diye kabul ettim. "Ama çekilmek için kendini tutabileceğini sanmıyorum. Beni düğümlediğinde kaç kez boşaldın? Altı mı? Yedi mi?"

"O kadar çok ki." Klitorisimle yavaşça oynadı ve tüm vücudum sıkıştı.

Kahretsin, onu istiyordum.

"Bu bir evet mi?" diye sordu.

"Hayır. Seks yaptıktan hemen sonra beni terk ettin ve kurtların da sirenler kadar sarılmayı sevdiğini biliyorum."

"Bunu yapmamalıydım. Bu bir hataydı." Parmağını klitorisimin üzerinde gezdirdi ve ben kalçalarımı oynatmamak için kendimi zor tuttum.

"Hata ya da değil, istediğim zaman senden beslenmeme izin vermeyi kabul etmeden beni beceremezsin. Bana izin ver ve üstüne dün gece için bir özür dile ya da duşumdan çık," diye homurdandım.

Porter klitorisime daha sert bastırdı.

Beni nasıl delirteceğini çok iyi biliyordu ve çok hızlı öğrenmişti. "Özür mü istiyorsun?"

"Evet. Özür dilemeden beni bir daha götürmeyeceksin."

"Özür dilemesem bile, eninde sonunda pes edeceksin. Bana seks olacağını ya da kendini doyurmak için başka birini bulacağını söylediğini hatırlıyorum."

Elini kalçalarımın arasından çekip uzaklaştıracak kadar duvardan uzağa eğildim. Elini tekrar kalçama koydu ama tutuşu

Daha sıkı.

"Pes etmeyecek kadar inatçıyım. Ve senin kendini kontrol etmekten tamamen yoksun olduğunu düşünürsek, artık beni doyuracak başka birini bulamayacağımı öğrendim. Vibratörümle yetinmek zorundayım," diye karşılık verdim. "Şaka yapmıyorum, Porter. Ben kullanabileceğin biri ya da seviştikten sonra ormanda gezintiye çıkmak istediğinde bırakabileceğin bir seks arkadaşı değilim. Ben senin eşimim. Eğer benimle seks yapmak istiyorsan, bana saygı duymak zorundasın."

"Elbette sana saygı duyuyorum." Sesinde bir hırıltı vardı.

"Buna inandığımı nasıl düşünebilirsin? Tanıştığımız günden beri beni itip kakmaya ve kullanmaya çalışıyorsun."

"Bu doğru değil."

"Öyle. Ve sen bunu kabul edip özür dilemeye hazır olana kadar daha fazla seks olmayacak." Kollarının arasında döndüm ve düşün girişini işaret ettim. "Şimdi, çık dışarı."

Seks yapmak için ısrar eden kişi olmaktan, seks yapmayı reddeden kişi olmaya geçtiğimden emin değildim ama işte oradaydım.

Kalçalarımı yavaşça serbest bıraktı. Çenesi sıkılmıştı ve gözleri her zamankinden daha karaydı. Ama tekrar işaret ettiğimde sonunda döndü ve duştan çıktı. Suyun sırtından aşağıya ve kıkına doğru süzülüşünü izlerken ürpermekten kendimi alamadım.

Dünyadaki en muhteşem adam olmalıydı. Kişiliğinin delicesine zor olması çok yazıktı.

Banyodan çıkmadan önce durdu ve yüzünü bana döndü. "Eğer seni kendini tatmin ederken yakalarsam, ister şahsen ister zihinsel bağımız aracılığıyla, seni beceririm. Seni dolduracak tek şey benim."

"Bu delilik," diye karşılık

verdim. "Umurumda değil.

Sen benimsin." Sonunda

odadan çıktı.

Kapı arkasından çarptı ve ben öfkeli bir of çektim.

Duvara döndüm, alnımı duvara dayadım ve kalçalarımın arasındaki zonklamayı görmezden .

Bunun için onu geri alacaktım.

Piç *kurusu* benimle alay ettiğine *pişman* olacaktı.

OceanofPDF.com

nine

IZZY

Duş aldıktan sonra yemek yemek için kafeteryaya gitmem gerekti. Bir kez daha, yeni hayranlarımdan oluşan bir kalabalık tarafından karşılandım. Ve biraz daha rahatsız edici, cinsel hediyeler.

Durum ne kadar tuhaf olsa da, hediyeleri gerçekten onemsediğimi soyleyemem. Kim hediye amayı sevmez ki?

Evan ve Kim, sevgi dolu hayranlarımdan yaklaşık otuz dakika uzaklaştıktan sonra beni buldular. Genelde kendime yer açmak için şirket tarafıma başvurmakta bir sorun yaşamasam da, kurtlar cehennemi yaşamıştı. Curtis onlara zarar vermişti - çoğu zaman fiziksel olarak. Zihinsel ve duygusal olarak da.

Onlara kötü davranan bir kişi daha olamazdım. Reddettim.

Ben de hediyeleri kabul ettim. Ve sohbet ettim. Bana iltifat ettiklerinde teşekkür ettim. Bana teşekkür ettiklerinde de yardım etmekten memnun olduğumu söyledim.

Ama ift araya girdiğinde gerçekten çok mutlu oldum çünkü akşam yemeği için kahvaltıda olduğundan çok daha fazla insan vardı. Bütün gece orada olabilirdim.

Evan herkese bazı alfa işleri için bana ihtiyacı olduğunu söyledi ve Evan yemeğim için geri dönerken Kim beni odadan çıkardı. Ona sürü bağı aracılığıyla ne istediğimi söyledim ve koridorda bizimle buluştuğunda ona teşekkür ettim.

Beni yeni yatak odamın sadece bir kapı aşığısında bulunan alfanın ofisine götördüler ve kapıyı arkamızdan kapattılar.

Masanın en büyük koltuğına çöktüm ve hemen yemeğıme yumuldum. "Porter nerede?" Evan sordu.

Sinirli bir nefes verdim. "Yine kavga ettik. Onunla ne yapacağımı bilmiyorum. Onu zaten incittiğınden daha fazla incitmek istemiyorum- ama dostumun bana bok gibi davranmasına izin veremem. Vermeyeceğim. Tüm bu durum tam bir karmaşa. Daha iyi bilmeliydim."

"Ne hakkında kavga ediyorsunuz?" Evan sordu.

Yemeğımden sinirli bir ısırık aldım. "Benimle aynı yatağı paylaşmayacak. Ya da dün gece seviştikten sonra beni terk ettiğı için özür dilemiyor. Yanlış bir şey yapmadığını düşünüyor."

"Gerekçesi neydi?" Evan kontrol etti.

Kim konuşmayla pek ilgili görünmüyordu, bu yüzden onu da işin içine kattığım için kendimi biraz kötü hissettim ama Evan sorular soruyordu.

"Düşünmek için zamana ihtiyacı olduğunu söyledi." Bir ısırık daha aldım ve ağzım dolu bir şekilde, "Benden bu kadar. Bu trenden nasıl ineceğim?"

Kim hiç de sempatik olmayan bir tavırla, "Sen ," dedi. "Gemiye binmeye karar veren sensin."

"Bu açıkça bir hataydı."

"Hataların sonuçları vardır. Bu seferki senin hatan." Kim koltuğunda geriye yaslandı.

Haksız değildi.

"Bu bir hata değildi," dedi Evan, nişanlısına kaşlarını çatarak. "Cehennemden dönmek zaman alır ama onu geri getireceğiz. Onu kışkandırmak için başka bir yol düşüneyim."

"Hayır. Bu sefer olmaz. Eğer bir pislik olmak istiyorsa, ona izin vermelisin. Onu kışkandırmanın bir faydası olmaz. Şu anda onunla bu şekilde uğraşmaya hazır değilim."

Evan iç çekti. "Tamam, birkaç gün vereceğim. Ama geri dönmezse, planı yürürlüğe koyarız."

"Sorun değil," diye kabul ettim, sonra ona doğru eğildim. "Kurtlarına gerçekten de Kurt Malikânesi'nden ayrılmama izin vermemelerini mi emretti?"

Evan yüzünü buruşturdu.

"Harika." Bir ısırık daha aldım.

Evan'ın gözleri canlanmadan önce bir an için donuklaştı. "Porter az önce vampirlerle telefonda konuştuğunu söyledi. Onlardan bir grup birkaç gün içinde kız kardeşlerinle birlikte gölü arındırmaya gelecekmiş."

Kaşlarımı kaldırdım. "Ormana geri dönmedi mi?"

"Görünüşe göre dönmemiş." Sesi neşeliydi.

Kendimi onun kadar neşeli hissetmiyordum, bu yüzden sadece yemeğime odaklandım. Çabucak bitirdim ve ayağa kalktım. "Sanırım bu gecelik bu kadar yeter. Kurtarma için teşekkürler."

"Her zaman," diye söz verdi Evan.

Kim mırıldanarak onayladı ve ben de koridorda ilerleyerek ofisten çıktım.

Odanın kapısını açıp içeri adımımı atar atmaz donup kaldım.

Porter yatakta oturuyordu, sırtı yastıklara dönüktü ve kollarını kavuşturmuştu. Uzun, güçlü bacakları önünde yayılmıştı ve gözlerinde karanlık bir bakış vardı.

Hemen benimkini aldılar.

Yavaş bir nefes aldım, sonunda içeri girdim ve kapıyı kapattım. "Seni birkaç gün göremeyeceğimi sanıyordum."

"Ben de bilmiyordum."

"O zaman burada ne işin var?"

"Aç olduğunu söylemiştin." Bir an için çenesini sıktı, sonra yavaşça bıraktı.
"Ve sana bir özür borçluyum."

Kaşlarım kalktı. "Dinliyorum."

"Haklısın. Sana düzgün davranmadım. Bektan bir dost oldum. Daha iyisini hak ediyorsun ama bana sahipsın ve geri dönüşü yok." Porter yatağın kenarına doğru ilerledi, ayaklarını yere koydu ve ayağa kalktı. "Seni o şekilde terk etmemeliydim. Olacaklardan korkuyordum ve nasıl davranmam gerektiğinden emin değildim ama gitmemeliydim. Özür dilerim."

"zr dilediğiniz için teşekkür ederim." Ellerimi ceplerime soktum.

Alnı kırıştı ve ona her şeyin yolunda olduğunu söylememi beklediğini biliyordum.

"Ben insanları hemen affetmem," dedim. "Seni affetmemi istiyorsan, davranışlarını değiştirerek bunu kastettiğini kanıtlamalısın. şu anda sana gvenemem. Ama zrn takdir ediyorum."

Gözleri karardı ama başını sertçe eğdi. "Sen uyurken burada kalmamı ister misin?"

"Geceleri benimle birlikte odamızda olmayacaksan nerede olduğunu ve ne yaptığını bildirmeni istiyorum. iftleşmiş erkeklerin, eşleri uyurken onları rahat bırakmamaları gerekir. Bu beni aldatıyormuşsun gibi hissettiriyor." Bu itiraf beni biraz hissettirdi ve kollarımı göbeğime doladım.

"Asla başka bir kadın istemem, isteyemem. Ailemi kaybettiğimden beri senden başka kimseyle birlikte olmadım. Sadece geceleri kaçmak zorundayım. Geri dönmekle bu şekilde başa ıkıyorum. Eğer burada kalırsam, hiç uyuyamayacağım. Dışarıda bayılana kadar koşuyorum ve bir ya da iki saat dinlenebiliyorum."

Bu itiraf hoşuma gitmedi. Gecelerimi yalnız geçirme konusunda kendimi daha iyi hissetmemi sağlamadı. Ama onu başka bir şey yapmaya zorlayamazdım.
"Birlikte koştuğun biri var mı?"

"Hayır. Kimse bana ayak uyduramaz."

En azından benden uzaktayken bomba gibi bir şekil değiştiren kadınla gizlice bağ kurmuyordu.

Muhtemelen.

Artık gerçek bir tartişmam yoktu, bu yüzden onunla aynı fikirdeydim. "Peki. Yatağıma bir gölgelik taktırmam gerekiyor."

Alnı kırıştı. "Bir gölgelik mi?"

Başımı salladım. "Bilirsin, tabut kapağı gibi? Ben temelde duygusal bir vampirim."

Yüzünde anlayış ifadesi belirdi. "Dün gece pek uyuyamadın mı?" "Hayır."

"Hale ile konuşup mümkün olan en kısa sürede bir tane gnderteceğim." "Teşekkürler."

Beni yaklaştırdı. "Beslenmen gerek." Doğru.

Zaten hayal kırıklığına uğramışken uzun süre ondan içmeme izin veremezdi ama bunu belirtmezdim.

Bir yanım ona a olmadığımı söylemek istiyordu ama korkaklık ettiğimi anlayacaktı.

Ben de onu öptüm.

Dilimle dudaklarını ayırmaya zahmet etmedim, o da etmedi.

Çenesini sıkarak benden uzaklaşmadan ve odadan çıkmadan önce duygularını birkaç kez çekmeyi başardım.

Seks hakkında hiç konuşmamıştık ve neredeyse dileyecektim. En azından o zaman duygularını gösterirdi.

Kanopi yarım saat sonra, ben hala yatakta yatarken teslim edildi. Onu bana getiren kurtlar kapının önüne bırakıp şöyle dediler.

Alfa'nın odalarına giremediler, bu da bana kendi başıma nasıl ayarlayacağımı bulmak zorunda bıraktı.

Zora ve ben genelde her şeyi bir araya getirirdik ama kanopinin kabloları benim bilgi seviyemin çok ötesindeydi. Kendi başıma altından geçmeyi başarana kadar kendimle boğuştum.

Etrafımı saran rahatlatıcı karanlıkla birlikte hızla uykuya daldım. Neyse ki gece boyunca uyudum.

ERTESİ SABAH, ben hâlâ yataktayken ve tente aşağıdayken kapının açıldığını duydum. Başım aılıktan ağırmasına rağmen son iki saatimi paket bağlantısına gömölerek geçirmiştim.

Hâlâ ölmemi isteyen insanların kim olduğunu bulmam gerekiyordu. Ve ne kadar tehlikede olduğumu.

Yine de planlarını nasıl daha sessiz tutacaklarını bulmuş gibiydiler, çünkü fısıltılarını zar zor hissediyordum. Daha önce yaptığım gibi komploların arkasındaki bilinçleri bulamadım ve onları kaynağına kadar izleyemedim.

Son derece sinir bozucuydu ve aılıktan ölüyormuşum gibi hissetmeme neden oluyordu.

"Bu doğru görünmüyor," dedi Porter, sesi alçak ve hırıltılıydı. Ne olduğunu anlamaya bile yaklaşmadığım kablo kısmının üzerindeki kapağı açtığını duydum.

Ona uyandığımı ve yataktan çıktığımı söylemeyi düşündüm ama onunla tekrar kavga etmek istemedim. Bu yüzden sessiz kaldım, sürünün bağında oyalandım.

Porter sessizce kabloları çözüp düzgün çalışmasını sağlarken dikkatim alfa ve sürü arasında bölünmüştü. Sonunda dışarıdaki düğmeyi kullanarak kanopiye kaldırdığında muhtemelen bir saat olmuştu.

Uyur gibi yaparak gözlerimi yavaşça açtım ve bakışlarının üzerimde gezinirken nasıl yumuşadığını fark etmeden edemedim.

"Günaydın," dedi.

"Günaydın," diye mırıldandım.

Bir yanımla benim için yaptıklarından bahsetmesini ve bunu bana karşı kullanmasını falan bekledi.

Onun yerine, "Dün gece seni yeterince beslemedim." dedi.

Gözlerimi kırptım.

Doğru.

Bu yüzden .

Baş ağrımdan kurtulduğuma sevinecektim ama bir yanımla da beni görmek istediği için gelmediği için hayal kırıklığına uğramıştı.

Bu yanımla gülünçtü, bu yüzden onu bastırdım. "Evet," dedim sonunda.

Yatağın kenarına oturdu ve bana elini uzattı. "Artık çiftleştirmeye göre beslenmen için öpüşmemize gerek yok."

"Doğru."

Elimi koluna koydum ve genellikle insanları öptüğümde yaptığım gibi sihrimi kullanmaya çalıştım. Büyü hemen canlandı ve onun yoğun, karanlık duyguları beni tekrar etkilediğinde gözlerim otomatik olarak kapandı.

Adam bir uyuşturucuydu ve ben de onun gönüllü bağımlısıydım.

Daha fazla dayanamayınca geri ve ben ona teşekkür edemedim odadan çıktım.

Yastığın üzerine çöktüm, tavana bakarken nefes nefese kaldım.

Bu kadar karanlık bir zihinde yaşamak nasıl bir his olurdu?

Bunu yapsaydım ondan daha nazik, daha ilgili ya da daha hevesli olur muydum?

Bunu düşünürken ona olan kızgınlığım biraz azaldı... çünkü hayır. Olmazdım.

Eğer ben de onun gibi akıl sağlığıma zar zor tutunuyor olsaydım, ben de onun kadar kötü olurdu.

Bu da, sınırlarımı korumak zorunda olsam da, ona biraz daha şefkat göstermeye başlamam gerektiği anlamına geliyordu.

SONRAKİ HAFTA HIZLA GEÇTİ.

Porter'ı sadece bir sonraki sefer beni mümkün olduğunca kısa bir süre beslediğinde gördüm. Zaman zaman nerede olduğunu ve ne yaptığını bana bildirmek için eş bağı aracılığıyla benimle konuştu. Ona yüzdüğümü söyledim ve mayomla zihinsel görüntülerimi gönderdim.

Görüntülerin onu tekrar harekete geçirmesini umuyordum ama olmadı.

Kız kardeşlerim nihayet ziyarete gelebildiklerinde aradan sekiz gün geçmişti. Göl, geldiğimde olduğundan biraz daha az bulanıktı ama bütün günü kız kardeşlerimle yüzerek geçirdikten sonra çok daha iyi olacaktı.

Kurt Malikânesi'nin tarafsız bölgeyle buluştuğu koridorda duvara yaslanarak onları bekledim. Clementine'in yolda olduklarına dair mesajını aldığım sırada Porter da bana katıldı ve dakikalar geçtikçe ayağımı vurmaktan kendimi alamadım.

Porter beni dikkatle izleyerek, "Heyecanlanmışsın," dedi.

"Elbette heyecanlıyım. Bu, on yıldan uzun bir süredir kız kardeşlerimden uzak kaldığım en uzun süre. Şu anda sahip olduğum tek şey onlar."

"Ben varım."

"Öyle mi?" Bir kaşımı kaldırdım.

İfadesi değişti ama soruya cevaben ne hissetmiş olabileceğine karar veremeden güvenlik kapıları açıldı.

Dikkatimi tekrar onlara verdiğimde iki iri vampir muhafızın içeri girdiğini gördüm. Clementine etraflarından dolaştı, beni gördüğünde tüm yüzü aydınlandı.

Onu yakalayıp şiddetle sarılırken sırtıtmaktan kendimi alamadım.

"Vampir Malikânesi sensiz aynı değil," dedi saçlarıma doğru. "Seni buradan çıkarabilir miyiz?"

Güldüm, ama Porter'ın çoğunlukla bastırılmış hırıltısını duydum. "Hayır, ama ben de seni özledim."

Onlar istemedikçe kız kardeşlerime kurtların topraklarına taşınmalarını teklif etmezdim. Bu durumda da onları güvende tutmanın bir yolu olduğundan emin olmak için Porter'la konuşmam gerekecekti. Ama dürüst olmak gerekirse, Vampir Malikânesi onlar için en güvenli yer gibi görünüyordu ve ben onları yanımda tutmaktan çok güvende olmalarını istiyordum.

Ayrıca, giderlerse Blair yalnız kalacaktı.

Vampir Malikanesi'nde arkadaşları vardı. Ve Hale. Ona saçma bir şekilde aşıktı ve o da ona daha da deli oluyordu.

Belki de hepimiz bir araya geldiğimizde kız kardeşlerimizi görmek ona iyi gelecektir.

Ama Kurt Malikânesi çiftleşmemiş bir siren için hâlâ güvenli değildi. Bu da nerede olmak istediklerinin pek de önemli olmadığı anlamına geliyordu. Vampirler tek gerçek seçenektir.

"Ayrılma teklifini geri mi çevirdi?" Zora, Clem'e kollarını bana doladığı sırada sordu.

"Öyle yaptı," diye onayladım.

Zora dramatik bir iç çekiş yaptı.

"Kaltak." "Biliyorum. Yine de beni seviyorsun."

" biliyorsun."

Zora hareket ettikten sonra Avery kollarıma girdi ve bana diğerleri gibi sıkıca sarıldı. "Çatı seni özlüyor," diye mırıldandı.

"Orada tek başına olmamalısın."

"Blair burayı bir mini golf sahasına dönüştürüyor, bu yüzden inşaat işleri beni saklıyor."

"Öyle değil."

Parmağını dudaklarına götürerek evrensel "şşş" işaretini yaparken yüzünde küçük bir muziplikle geri çekildi.

Zora, Avery'ye şüpheyle bakarak, "Onu çatıdan uzak tutacağız," dedi.

"O iyi. Orada kameralarımız var," diye karşı çıktı Blair, bana son kez sarılırken Avery'nin yerine geçti. "Yakında daha fazla telefon bekliyorum."

Clementine, "Bana bir telefon gelmedi," diye itiraz etti.

"Sen çiftleşmedin. Sırları bilmiyorsun," diye alay etti Blair.

Clem gücenmiş gibi yaparak elini göğsüne götürdü. "Kendime bir eş bulsam iyi olacak."

"Yapmasan iyi edersin. Sen olmadan vampirlerden kurtulamam," diye uyardı Zora.

"Hadi ," diye önerdi Avery. "Izzy'nin gölünü temizlerken bu konuşmayı yapabiliriz."

"İçinde bir sürü ıvır zıvır mı var?" Clementine sordu.

"Hayır. Rastgele birkaç şey çıkardım. Burada bir ayakkabı, orada bir çift iç çamaşırı. Birkaç tane de cam şişe. Ama ortalık o kadar bulanık ki kesin bir şey söylemek çok zor."

"Büyü gücümüzü normalden daha fazla kullanırsak kurtlarınızı gölden uzak tutabilir misiniz?" Blair sordu ve Porter'la konuştuğunu anlamam bir dakika sürdü. "Yakınıımızdaki herkesi bize çeker ama gölü çok daha hızlı temizleyebiliriz."

Yan gözle ona baktım, onu engellemesini bekliyordum ama o sadece başını salladı. "Bu sorun olmaz."

Kolayca kabul etmesi beni şaşırttı.

"Harika," dedi Blair.

Onlara doğru bir bakış, Hale ile yine el ele tutuştuklarını gösterdi.

Kendi eşim daha çok bir keresinde beni gerçekten çok iyi becermiş bir tanıdık gibi olsa bile onun adına mutluydum.

"Sihrini artırırsan kaç saat sürer sence?" Hale sordu.

Blair omuz silkti ve bana baktı.

Diğer herkes de öyle yaptı. Hâlâ hareket ediyor olmamıza rağmen gözlerini hissedebiliyordum.

"Muhtemelen bütün gün," diye itiraf ettim. "Oldukça kötü."

Clem, "Gerçek bir parti olması için klor getirmeliydik," dedi. Hale ve

Zora homurdandı.

Blair ve Avery sırtıttı.

Yüzümü buruşturdum.

"Klor neden bir şeyi etkilesin ki?" Porter hâlâ bana bakarak sordu.

Kimse bunu ona açıklamak için acele etmeyince omuz silktim. "Büyümüzle garip bir şekilde reaksiyona giriyor. Klorlu suda yüzdüğümüzde, *her yerimiz* temizlenemeyen simlerle kaplanıyor. Hepsinin dökülmesi iki hafta falan sürüyor. Tam bir baş belası."

Birdenbire gözlerinde ilgi belirdi. Çok fazla

ilgi.

Bu bakış bana Hale'in Porter'ın eskiden vahşi ve asi olduğunu söylediğini hatırlattı ve bu da gözlerimi ona dikmeme neden oldu.

Bir süre sonra tarafsızlığına geri döndü ama ben değişikliği fark etmiştim.

Bir anda biraz kuşkulansam da bir yanımda gurur duyuyordu. Çünkü sonunda gerçek Porter'ı bir kez daha görmüştüm.

Göle doğru insanlar gibi yürümek zorundaydık, çünkü hızımız bizi hızlı hareket ederken gören herhangi bir kurdun kovalama içgüdüsünü harekete geçirebilirdi. Bu

Biraz uzun bir yürüyüştü ama kız kardeşlerimle tekrar konuşmak o kadar güzeldi ki her dakikasından keyif aldım.

Suya ulaştığımızda kız kardeşlerim de en az benim ilk günkü kadar heyecanlıydı. Porter yakındaki alanı temizledi ve biz de suya daldık, sihrimizi olabildiğince yükselttik.

Sonunda sudan çıktığımızda hepimizin beslenmesi gerekecekti ama buna değecekti.

OceanofPDF.com

ten

P R T E R O

Eşimin büyüsünün yoğunluğuyla nefes almak için kendimi ZORLADIM. Yumruklarım sıkılıydı, aletim acı verici bir şekilde zonkluyordu ve kendimi eşimin vücudunun her şekilde benimkinin etrafında olduğunu hayal etmekten alıkoyamıyordum.

"İyi misin?" Hale beni dikkatle izleyerek sordu. Gölün hemen dışındaki plaj sandalyelerine oturmuştuk, güneş üzerimizde parlıyordu.

"Blair'in büyüsünü hissedemiyor musun?" Homurdanarak .

"Evet. Çok iyi hissettiriyor." Bana bir sırtış fırlattı. "Ama bunun bir olasılık olduğunu biliyordu ve beni buna hazırladı."

Şüphesiz onun kanıyla doymuş ve onu becermişti. Tekrar tekrar. Izzy ile yapmak istediğim gibi.

Tam da *ihtiyacım* olan şekilde.

Zihinsel olarak onu yüzeye geri çağırmanın ve ağaçların arasına götürüp onunla istediğimi yapabilmenin eşiğindeydim. Sonrasında birkaç dakikalığına tekrar düzgün düşünebilmek bir gereklilik gibi geliyordu.

Ama onu, sorduğumda hemen *hayır cevabını* alacağımdan emin olacak kadar iyi tanıyordum.

Ki bu acıtabilir.

"Yani iyi değilsin?" Hale kontrol etti.

"Ben iyiyim."

"Ay neredeyse dolunay. Bunun kontrolde kalmayı kolaylaştırdığını düşünemiyorum."

Cevap olarak homurdandım.

Olmadı. Bir sonraki gece dolunay vardı ve bunun eşimle aramda daha da fazla soruna yol açacağından hiç şüphem yoktu.

"Sesin acı çekiyormuşsun gibi geliyor. Sudan biraz daha uzaklaşabiliriz. Yardımı olur."

Üzerimdeki baskıyı hafifletmek istiyordum ama eşimden daha fazla uzaklaşamazdım. Ona yakın olmalıydım, onu korumalıydım.

Büyüsünün beni suya dalmaya ve onu bulana kadar çıkmamaya teşvik ettiğinden bahsetmiyorum bile. Bu da beni öldürecekti, çünkü aşağıda hiçbir şey göremiyordum.

"Bu noktada onun büyüüne en azından biraz alışmış olmalısın." Beni biraz daha yakından inceledi. "Bunu daha önce de hissettin, değil mi?"

"Hayır. Onu acıkmadan önce besliyorum," diye homurdandım. "Ve bunu kontrol altında tutmakta çok iyi."

"Öyle olsa bile, eğer sevişiyorsanız bu sizi bu kadar kötü etkilememeli. Sevişiyorsun, değil mi?"

göle diktim. Bir cevaba ihtiyacı yoktu.

Arkadaşımla ne yaptığım ya da yapmadığım onu ilgilendirmezdi.

"Lanet olsun, dostum. Sana bu kadar sert vurmasına şaşmamalı." Sırıttı. "Bütün gün dayanamayacaksın. Bir dahaki sefere yüzeye çıktıklarında ona el salla ve gerçeği söyle."

"Eğer eşinle tanıştıktan bu kadar kısa bir süre sonra onda işe yaradıysa, o benimkinden farklı bir kadın."

Hale kıkırdadı. "." "Ne kadar sürdü?"

"Onu kazanmak için mi? İstediğimden daha uzun sürdü. Benden sadece birkaç hafta nefret etti, ama ondan sonra bana karşı bir şeyler hissetmeyi düşünmesi bile biraz zaman aldı. Genç birer delikanlı olduklarında, Blair'in babası tüm annelerini kuruntulu bir aşk fikri yüzünden öldürmüş. Bazen eş almakla ilgili şakalar yapıyorlar ama hiçbirinin eş bağına gerçekten *inanmak* için bir nedeni olduğunu sanmıyorum."

"Eşin bile mi?"

Gülümsemesi genişledi. "Artık öyle."

Kahretsin, bu düşünce göğsümü ağrıttı.

Arkadaşımın buna sahip olmadığını ve bunun benim hatam olduğunu bilmek canımı acıtiyordu. Daha iyisini yapmalıydım.

Gölün ortasında iki kadının kafası belirdi. Arkadaşımı hemen tanıdım, açık renk saçlarının Arthur'un ona dokunduğu günkü gibi örülmüş olduğunu fark ettim. Kız kardeşlerinden biri bunu suyun altında yapmış olmalıydı.

Yanındakinin kıvrık saçları vardı. Zora olduğundan oldukça emindim ama hiçbiri bana kendini tanıtmaya zahmetine girmemişti.

Kulaklarımı zorlayarak konuşmayı duymaya çalıştım ama sadece birkaç kelime yakalayabildim.

Zayıf.

Acıktım.

Birinin açıkça beslenmeye ihtiyacı vardı.

İkisinin de bana bakışı hangisinin olduğunu gösteriyordu.

Isabella başını salladı ve tekrar suyun altında kayboldu.

Sert bir nefes verdim, zihnimi onunkine uzatmaktan kendimi alıkoyamadım.

"Eğer kendini zayıf hissediyorsan, buraya gel ve seni beslememe izin ver."
Kelimeler niyet ettiğimden daha keskin çıktı.

"Ben iyiyim."

Yalan söylediğini hissedebiliyordum.

Güç, onunla hiçbir şey elde edemedi, bu yüzden o yoldan gitmeye zahmet etmedim. Onun yerine sordum,

"kullanacak daha fazla gücünüz olursa göl çok daha hızlı arınmaz mı?"

Öfkelendi. *"Beni senden için kıskırtmaya çalışıyorsun ve bu işe yaramayacak."*

"Pekala."

Savaşı kazandığımdan oldukça emin olmama rağmen geri çekildim.

Gölün *gerçekten* temizlenmesini istiyordu.

ON Cehennem Dakikası sonra, kafası nihayet tam suyun yüzeyini kırdı.

Büyüsünün yoğunluğu gözlerimi kapatmamı ve içime işleyen şiddetli ihtiyaçla nefes almamı sağladı. Sikim acıyordu. Taşaklarım da.

"Onun nesi var?" diye sordu Hale. "Azgın."

"O kadar da kötü olamaz."

"Daha önce senin büyünü hissettiğini sanmıyorum, yani evet, hissedebilir. Yaklaşan dolunay yardımcı olmuyor."

Bir çift küçük, yumuşak el saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı ve ben iniltimi bastıramadım. Büyüsünün baskısı biraz hafifledi ama onun varlığı rahatlamamı engelledi.

Gözlerimi açtığımda kendimi onun siyah bikinisinden süzülen ve üzerlerindeki su ışığa vuran göğüsleriyle yüz yüze bulduğumda sandalyenin kolçaklarını daha sıkı kavradım.

"Bir telefon alıyorum," dedi Hale ve kelimeler zar zor anlaşıldı.

Bir parçam onun uzaklaştığını duydu ama bakışlarımı dostumdan ayıramadım.

Kucağıma oturdu ve gözleri hemen görüş alanımdaki göğüslerinin yerini aldı. Vücudunun sikime yaptığı baskı her şeyin daha çok acımasına ve aynı zamanda daha iyi hissetmeme neden oluyordu.

Şaşırtıcı bir şekilde, eğlenmiş görünüyordu.

"Sihrimin seni etkileyeceğini düşünmemiştim."

"O zaman neden bağlandığımızdan beri bunu gizli tuttun?" Dişlerimi sıkarak .

Eğlencesi azaldı. "Alışkanlık."

Ellerinden biri hâlâ saçlarımdaydı ve yüzümü kendine doğru çekmek için onu kullanmaya çalıştı.

Direndim. "Eğer beni öpersen, kontrolümü tamamen kaybedeceğim." Gözleri parlıyordu. "Kulağa eğlenceli geliyor."

Sandalyemin kolçaklarından biri elimin altından kırıldı ve dudakları yukarı doğru kıvrıldı.

Yüzümü tekrar kendine çektiğinde karşı koymadım.

Karşı koymak istemedim.

Yapamadım.

eleven

IZZY

PORTER'IN TADI TUZ GIBİYDİ.

Büyümle savaşıırken terliyordu.

Bunun beni neden bu ettiğini bilmiyordum ama ediyordu.

Ve onu son öpüşümden farklı olarak, bu sefer kontrolü o aldı.

Dili benimkine karşı sertti, öpücüğü acımasız ve talepkârdı. Elleri hemen kıcımı buldu ve beni daha sert bir şekilde aşağı çekerek ereksiyonuna doğru sürttü.

Henüz duygularına bile dokunmamıştım ve o demir gibi iradesini çoktan kaybetmişti.

Dürüst olmak gerekirse, bu beni güçlü hissettirdi.

Sonunda ondan içtim ve bu his elektrik çarpması gibiydi.

Ona doğru eğildim ve elleri bikinimin altından kayarak çıplak kıcımı kavradı.

Beni kendine daha sert çekti ve ereksiyonunun her santimini hissedebiliyordum. Kahretsin, onu istiyordum.

Duygularını daha sert çektiğimde ağzımın içine hırladı ve bir kalp atışı sonra beni üç parmağıyla doldurdu.

Nefesim kesildi, bir an için duygularını serbest bıraktı ama beni öpmeyi bırakmadı.

Parmaklarını tekrar içeri sokmadan önce biraz dışarı çekti ve ben de onlara karşı sertçe eğildim. Aleti hâlâ klitorisimin üzerindeydi ve harika hissettiriyordu.

Ama ben daha fazlasını istedim.

Gücümü tekrar kullanarak kalçalarımı onun sikini serbest bırakacak kadar kaldırdım. Mesajı hemen aldı ve parmaklarını içimden çıkardı. Pençelerinin arkasını, mayo altımı kesecek kadar uzun bir şekilde kaydırırken hissettim - sonra beni ereksiyonunun üzerine çekti.

Ani basınç karşısında nefesimi içime çektim ve vücudum onun büyüklüğüne alışırken nefesimi tuttum.

Vay

canına

.Evet.

İçime girmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Çok. Çok.

Uzun.

Sonunda nefesimi verdim ve duygularından uzun bir nefes daha

aldım. Hırlayarak beni daha sert bir şekilde yere çarptı.

Kendini daha derine çekiyor.

İçimde dibe vurdu ve ellerim omuzlarını buldu. Parmaklarım gömleğinin içine girdi.

Beni kaldırdı ve tekrar aşağı çekti ve tekrar, sonunda vücudum onun etrafında sıkılırken zevkle haykırana kadar.

Porter benimle birlikte boşalırken hırladı, horozunun tabanı şişti ve kalınlaştı. Orgazmım devam ettikçe zevk seslerim mutluluk çığlıklarına dönüştü.

Yüksekten indiğimde tamamen doymuştum ve onu içimde olduğu kadar derin hissetmekten tamamen bunalmıştım. Düğümü g-noktama karşı sertti ve dünyamı yoğunluktan biraz döndürüyordu.

"Kahretsin," diye nefes aldım.

"Yine onunla savaşıyorsun." Sesi alçak ve hayvansı çıkıyordu.

"Nasıl duracağımı bilmiyorum."

"Telefon görüşmemi sonlandırabilir miyim?" Hale, sesinin zayıf olduğu kadar uzaktan seslendi.

"Hayır!" Porter kelimeyi hırıldayarak söylediği sırada ben de bağırdım. "Anladım," diye bağırdı Hale.

Porter ellerimi onun üzerinden çekip tişörtünü kafasına geçirip benimkinin üzerinden indirirken göğsüm hızla inip kalktı.

Ellerimi tekrar Porter'ın çıplak omuzlarına koyarken, "Sanki bu durumu daha önce de yaşamışız gibi geliyor," diye nefes nefese kaldım.

"Geçen sefer daha az kıyafet giyiyordum." Elleri karnımdan yukarı kayarak göğüslerimi buldu ve bikini üstümün üzerinden geçti. "Sen de öyleydin."

"Yine de iyi."

"Mükemmel." Eli aramıza kaydı ve klitorisimi okşadığında inledim. "Bırak, Isabella. Yardımı olacaksa iç benden."

"Bundan nefret ediyorsun."

"Bayılıyorum. Sadece büyük miktarlarda kullanmakta zorlanıyorum." Klitorisime sertçe bastırarak kalçalarımın sarsılmasına neden oldu. "Bırakırsan sana verebileceğim zevki hak ediyorsun."

"Öyle mi?"

"Kesinlikle evet. Önümüzdeki yirmi dakika boyunca içinde olacağım - sadece seni kaç kez boşaltabileceğimi düşün."

"Bu konuda iyisin."

"Sadece gözlerimin içine bak ve vücudunun nasıl hissettiğine odaklan bebeğim." "Ben senin bebeğin değilim," diye nefes aldım, tekrar sınıırıma yaklaşırken.

"Sen ne dersen o." Başparmağını klitorisimin etrafında gezdirdi ve ben de kalçalarımı sarsarak, düğümü daha derine girerken oluşan hafif yanığa küfrettim. "İç benden."

Emir beni o kadar şaşırttı ki, duygularını çekiştirerek onu takip ettim. Onun tadına baktığım anda kendimi kaybettim ve onu da kendimle birlikte uçuruma sürükledim.

O ikinci doruktan sonra, onun ellerinde oyuncak olmuştum.

Düğümü nihayet yumuşayana ve bizi tutan sihir kaybolana kadar beni tekrar tekrar doruğa çıkardı.

"Kahretsin," diye nefes nefese kaldım, ellerimi omuzlarından kaldırdım ve tırnaklarımın altında kan buldum. "Lanet olsun. Özür dilerim."

"Özür dileme. Bu inanılmazdı." Elleri belimden aşağıya, çıplak kıkımın kıvrımlarına doğru kaydđ. "Sana yeni bir çift mayo alması için birini göndereceğim."

Burnumu kırıştırdım. "Asla olmaz. Birinin mayolarımı karıştırmasını istemiyorum. Sen de odamızda insanların olmasından hoşlanmıyorsun. Gölden çıktığımda bana tişörtünü verebilirsin."

Gözleri kısıldı. "Olmuyor. Sihrin şu anda yaptığı şeyi yaparken kesinlikle olmaz."

"O halde ne öneriyorsunuz?"

"Seni odamıza götüreceğim ve orada üstünü

değiştireceksin." "Kesinlikle olmaz. Ben senin serbest

bırakılmanla *doluyum*, unuttun mu?" Dudakları hafifçe

yukarı doğru kıvrıldı.

Bu ondan gördüğüm ilk gülümsemelerden biriydi, hatta ilki bile değildi ve muhteşem yüzünün tamamını aydınlatıyordu.

"Hatırlıyorum."

"O zaman bana daha iyi bir seçenek sunun, yoksa benimkiyle devam ederiz."

Elleri yavaşça kıçımında geziniyor, ona daha da çok sokulmak istememe neden oluyordu. "Ben mayo için geri döneceğim. Sen suda kal. Döndüğümde suyun altında giyersin. Sürü çoktan uzaklaştı ve Hale her ihtimale karşı yakınlarda olmak için geri gelecek."

"Sonunda makul bir çözüm." Gülünç derecede kalın göğüslerini okşadım. "Anlaştık."

Aniden ayağa kalktığında bir çığlık attım. Beni suyun kenarına taşıırken vücuduna sarıldım, beni ereksiyonundan kaldırdı ve kararsızca beni suya bıraktı.

Göl daha önce olduğundan çok daha berraktı ama çeneme kadar gelen suyla birlikte sert kumların üzerinde otururken çıplaklığımı hâlâ gizleyecek kadar derindi.

"Birazdan döneceğim. Orada kal." Sözleri tarafsızdı ama sesinde daha önce hiç duymadığım bir uyarı vardı. Bu duygu gösterisiyle ilgili bir şey onu daha fazla itmek istememe neden oldu ama gözlerimi devirip başımı salladım.

Malikâneye doğru yola çıkmadan önce kıyafetlerini çıkararak .

Onun gidişini ve Hale'in sandalyesini geri almak için geri adım atışını izledim. Muhafızların geri kalanı gölden onları göremeyeceğimiz kadar uzaktaydı ama kız kardeşlerimin güvende olduğundan emin olmak için gölün etrafındaki ormanda devriye gezdiklerinden emin olduğum kadar da yakındaydılar.

"Bunu beklediğimi söyleyemem," dedi Hale.

"Sen de ben de." Porter'ın hissettiklerinin anısıyla bedenim karıncalanırken yavaş bir nefes alarak tekrar suya baktım.

"Dolunay için hazır mısın?"

"Hayır. Burada ben sormadıkça kimse bana bir şey söylemiyor ve bu aklıma gelmedi. Ne zaman?"

"Yarın."

"Harika." Bir elimi saçına götürdüm ve Clementine'in benim için yaptığı pürüzsüz örgülerin üzerinde gezdirdim. "Herhangi bir ipucu var mı?"

"Pek sayılmaz. Tek bildiğim kurtların en vahşi hallerine büründükleri. Tıpkı tutulma dönemlerindeki fae'ler gibi."

"Şansımızı deneyelim de hepsi kürklü olsun ve bütün geceyi ormanda koşturarak geçirsinler o zaman," dedim.

Kıkırdadı. "Eşine sorsan daha iyi olur."

"Benden kaçıyor, o yüzden ne zaman bunu yapma şansım olur bilmiyorum. O piç benimle aynı yatağı bile paylaşmıyor."

Hale ıslık çaldı. "İnatçı pislik."

"Biliyorum."

"Onu itmeyi denedin mi?"

"Hayır. Evan yapmamı istiyor, ama onu zaten incittiğinden daha fazla incitmek istemiyorum."

"Bazen birini için yüzüne su dökmeniz gerekir. Bu da benzer bir prensiptir."

"Kıskançlık doğru su gibi görünmüyor."

Hale homurdandı. "Kıskançlığa ihtiyacın olduğunu kim söyledi? Sahiplenme duygusunu ateşlemek de aynı işi görür, hem de kimsenin hayatını riske atmadan."

"Aynı değiller mi?"

"Yakın bile değiller."

"O halde ne öneriyorsunuz?"

Hale'in gözleri parlıyordu. "Çiftleşmiş bir erkeği harekete geçirmenin basit bir yolu var."

"Dinliyorum."

Hale basit ama etkili bir plan açıkladı ve bu plan midemin beklentiye benzer bir hisle sıkışmasına neden oldu. Çabucak bitirdi ve Porter'ı dönüş yolunda ilk kez gördüğümde konuyu Blair'in çatıda inşa etmekte olduğu mini golf sahasına yumuşak bir şekilde değiştirdi.

Porter bana sahip olduğum tek parça mayoyu - sahip olduğum diğer tüm mayolardan daha fazla tenimi örten mayoyu - fırlattığında ona gözlerimi devirdim ama onu giymek için yüzdüm. Ona geri attığım bikini üstünü yakaladı ve kız kardeşlerime katılmak için dalgaların altına kaymadan önce cebine soktu.

Blair'in arkadaşıyla yaptığım konuşmadan sonra, aslında o geceyi dört gözle bekliyordum.

Hepimiz suda daha fazla kalamayacak kadar bitkin düştüğümüzde güneş batmak üzereydi. Neredeyse kristal berraklığındaydı ve önümüzdeki bir ya da iki hafta içinde kendim arıtmayı bitirebileceğimi biliyordum.

Birkaç kurt, öğle yemeği getirdikleri gibi hepimiz için akşam yemeği getirdi, böylece Malikâneye dönmeden önce hep birlikte ziyafet çektik.

Bir tur kucaklaşmadan ve sadece Blair'i değil herkesi arayacaklarına dair söz verdikten sonra beni Porter'la birlikte koridorda bıraktılar.

Onları hemen özledim ama dört gözle beklediğim başka bir şey vardı.

"Yarınki dolunay için endişelenmeme gerek var mı?" Porter'a odamıza doğru yürürken sordum.

"Hayır." Cevabı hemen geldi ve ben de ona daha fazla bilgiye ihtiyacım olduğunu belirten bir bakış attım. Açıklık getirdi. "Bir şey olmaz. Kapımıza kalın ve sağlam bir kilit taktırdım. Bu beni ve başkalarını bütün gece dışarıda tutacak, yani senin için normal olacak."

"Aksine..."

"Vahşi." Kelimeyi tereddüt etmeden söyledi.

"Ne kadar vahşi?" Ben zorladım. "Seks partileri? Cinayet mi? Yamyamlık? İnsan kurban etme?"

Sırtıtmamak için kendini zor tutarken dudakları seğirdi. "Yukarıdakilerin hiçbirisi. Belki seks partileri hariç ama onlar da nadirdir. Genellikle ormanın o kadar dışında olurlar ki kimse onlara rastlamaz."

"Eğer bir tanesine rastlarsan, aletini kesmek zorunda kalırım."

"Bunun için endişelenmene gerek yok. İstediğim tek kişi " "Nedense bu pek inandırıcı gelmiyor."

"İhtiyacınız olursa gece boyunca zihnime serbestçe erişebilirsiniz. Muhtemelen gecenin büyük bir kısmını odamıza girmeye çalışarak geçireceğim, o yüzden buna gerek duyacağından şüpheliyim."

"Odamıza *girmeye* mi çalışıyorsun?" Kapıya ulaştık ama içeri adım atmadan durdum. İçeri girersem beni terk edecekti.

"Sen benim eşimsin." Bir omzunu kaldırdı. "En basit halimle seni istiyorum. Sonsuza kadar."

Bu sözler kalbimin biraz daha sert atmasına neden oldu. Onu itmek için bir planım olmasına rağmen (umarım yatağıma doğru) aslında yanımda uyumasını istememiştim.

Birdenbire bu oldukça önemli bir adım gibi göründü.

"Bu gece yatağı paylaşmak ister misin?" Hâlâ açmadığım kapıyı işaret ederek sordum. Odayı paylaşmak istemediğini birçok kez açıkça belirtmişken onu ürkütmek istemedim.

"Biliyorum," dedi bir kez başını sallayarak. Yavaşça. Umudum birazcık da olsa arttı. "Ama yapmamalıyım."

Deflasyon sert ve hızlı oldu.

Çok erken umutlanmama izin vermiştim.

"Pekala. İyi geceler." Kapıdan içeri adımımı attım ve ben kapıyı kapatırken o da benim vedamı yansıttı.

Gözlerim yeni, kapsamlı kilit sistemine takıldı ama sadece sürgüyü çevirdim. Şifre ondaydı, yani kilidi değiştirirse

Aklını.

Yine de fikrini değiştirmedi.

Böylece kararlılık omuzlarıma yerleşti.

Komodininin çekmecesinden yepyeni vibratörlerimden birini çıkardım ve battaniyenin altına girdim.

Porter ya benimle arkadaş gibi yaşama fikrini değiştirecekti ya da odamıza her adım attığında benim zevkimin kokusuyla işkence çekecekti.

Bu onun seçimiydi.

OceanofPDF.com

twelve

P R T E R O

ERTESİ SABAH, sürü o geceki dolunaya hazırlık için enerji doluydu. Isabella'nın kafeteryada bensiz kahvaltı ettiğini öğrenecek kadar uzun süre zihnimi Isabella'nınkine deşdirdim.

Bu beni rahatsız etse de, bunun sadece yaklaşan dolunay yüzünden olduğunu biliyordum.

Ve eş bağı. Ki bu kalıcı

bir şeydi.

Her sabah böyle hissetmek istemiyorsam bu konuda bir şeyler yapmalıydım. Ama aklıma gelen tek seçenek gecelerimi eşimle geçirmemi gerektiriyordu.

O saatleri ormanda çok çalışarak geçirmeseydim akıl sağlığımı koruyamazdım, bu yüzden bu gerçek bir olasılık değildi.

Bu yüzden bir gece önce teklifini kabul etmeyi çok istediğim halde onu geri çevirmiştim.

İçgüdülerim doğruca kafeteryaya gidip arkadaşşıma katılmamı söylese de ter kokuyordum. Onu bulmadan önce duş almam gerekiyordu.

Ben de odamıza gittim.

Arkadaşımla beni orada beklemesini tercih ederdim ama sanırım o beni hiçbir zaman gerçekten *beklemedi*. Genellikle o gitmeden önce onu yakalayacak kadar erken dönerdim.

Neden bunu her gün yapamıyorum?

Gerçekten bir nedeni yoktu.

Tam da bunu yapmaya karar vermiştim ki odamıza girdim ve kapının hemen önünde durdum.

Burun deliklerim hemen alevlendi.

Tırnaklarım pençelere dönüştü, yumruklarım sıkılırken avuç içlerimi kesti. Onu odamızda hiç becermemiştim ama serbest kalışının kokusunu alabiliyordum.

Yorganı kenara fırlatıp derin bir nefes alarak odayı hışımla geçerken kapı arkamdan çarparak kapandı.

Eğer çarşaflarımızda başka bir adamın kokusunu alsaydım, katliam olurdu. Ama tek kokladığım oydu.

Bir parçam bundan tatmin olsa da arayışımı durdurmadım. Çekmeceye onun mükemmel küçük amcığının kokusunu taşıyan oyuncağı buldum ve onu yok etme dürtüsüne direndim.

Ona tam olarak kime ait olduğunu göstermek için çok daha iyi kullanılırdı. Ve onun doruklarına kimin hakkı olduğunu.

Lanet olası oyuncak değildi.

Çekmeceye geri bırakarak, arkama ya da duşa bakmadan odadan çıktım.

Ter aklımdaki son şeydi.

Önemli olan tek şey benim kadınımdı. Ve bir daha bensiz *asla* kendini becermeyecekti.

OceanofPDF.com

thirteen

IZZY

Ayağım masanın altına acımasızca vurdu.

Her sabah yaptığım gibi sol tarafımda bir yığın cinsel hediye daha vardı. Mistwood'daki bir kadın sığınma evinin iletişim numarasını almış ve vibratörlerle dildoları oraya göndermeye başlamıştım. Onları gerçekten isteyip istemediklerini bilmiyordum ama kesinlikle hepsine ihtiyacım yoktu.

Hediye almaktan asla *bıkmayacağımdan* emin olmasam da, sürünün hediyeleri bir kenara bırakıp hayatı yeniden normal bir şekilde yaşamının bir yolunu bulacağını ummaya başlamıştım.

Nora hariç.

Bana verdiği naneli çikolatayı neredeyse uzattığı kadar hızlı yedim ve paket bağlantısı aracılığıyla daha fazlası için ona her ulaştığımda bu onu gülünç derecede mutlu etti. Ona ödeme yapmaya çalıştım ama paramı almayı reddetti.

Kafeteryanın kapıları çarparak açıldı ve odadaki tüm gözler kapı girişindeki öfkeli alfaya takıldı.

Gözleri çılgına dönmüştü, saçları terden alnına yapışmıştı ve göğsü hoyratça kabarıyordu.

Kimin için orada olduğuna dair hiçbir soru işareti yoktu.

Ve evet, onu umduğum kadar .

Bana ulaşana kadar masaların etrafında hışımla dolaşırken odadaki tüm gürültü kesildi. Sonra tek kelime etmeden beni omzuna attı ve koridordan aşağıya, yatak odamıza doğru uçtu.

Hediyeler için endişelenmeye gerek duymadım. Birisi kaçınılmaz olarak onları odama getirir ve kapının yanına bırakırdı.

"Senin derdin ne?" Kelimelerin ardında hiçbir sıcaklık olmamasına rağmen talep ettim.

"Benim sorunumun ne olduğunu çok iyi biliyorsun, kadın," diye homurdandı, eli beni azdıracak şekilde üst uyluğumun etrafında sıkılaştı.

"Öyle mi?"

Yatak odamızın kapısını arkamızdan çarparak kapattı ve beni yatağa fırlattı. O kadar hafifçe yere düştüm ki, açık öfkesine rağmen beni incitmemek için dikkatli davrandığını biliyordum. "Sana kendini boşaltmamamı söyledim ve sen de kendini bununla doldurdun." Çekmecedan devasa vibratörü çıkardı, gözleri hâlâ öfkeyle kararmıştı.

"İhtiyaçlarımla kendin ilgilenmeye istekli değildin," dedim açıkça. "Başka ne yapabilirdim ki?"

"Bana ihtiyacın söyle," diye homurdandı.

"Sana ihtiyacım yoktu. bendeydi." Oyuncağı işaret ettim.

Hırladı, tutup beni yatağın kenarına çekti, böylece o üzerimde yükselirken bacaklarım sarktı. Kendimi kollarıma dayayarak bir sonraki hamlesini bekledim. "Bunun seni benim kadar iyi hissettirebileceğini mi düşünüyorsun?"

Hayır.

Olmayacağını biliyordum.

Ama yine de işimi gördü.

"Evet," diye yalan

söyledim.

Sanki ona meydan okumuşum gibi gözleri parladı.

Kot pantolonumu bacaklarımdan aşağı sıyırdı, külotumu yırttı ve beni iyice açtı. "Bunun seni benim gibi çılgık attırabileceğini mi düşünüyorsun Isabella?"

Ucunu girişime dayadığında "Evet," diye nefes aldım.

"Kanıtla." O öfkeye rağmen hala yeterince nazik bir şekilde içime kaydırıp ve kalçalarımı ani girişle birlikte yükselirken başım geriye eğildi.

İçime dibine kadar soktu ve nefes almamı sağladı. Çıkarırken ve biraz daha sertçe geri sokarken parmaklarımı battaniyeye gömüldü.

Kalçalarım kalktı.

Vücudum sallandı ve hareket etti.

Tekrar içeri ve dışarı çalıştı, üst kısmıyla klitorisimi dürttü ve şimdi ve sonra g noktamı buldu.

Ama bu his onun sikinin içimde olması gibi bir şey değildi.

"Daha fazlasına ihtiyacın var," dedi.

"Hayır," diye nefes nefese kaldım, ama

haklıydı. "Daha fazlasını *hak*

ediyorsun."

Evet, söyledim.

Arkadaşımı ait olduğu yerde, yatağında hak ediyordum.

Her gece tüylü bir kaltakla kaçıyor mu diye endişelenmemeyi hak ediyordum. Bir şekilde yaralanmamış olmasını ummak zorunda kalmamayı.

"Eğer bu benim sikim olsaydı, çoktan iki kez boşalmıştın." Sesi alçak ve öfkeliydi ama haklıydı ve ikimiz de bunu biliyorduk.

"Aç şunu," diye inledim ve sonunda düğmeye bastı.

Kalçalarım kalktı ve çok erken çektiğinde haykırdım. Çok erken.

"Bu oyuncağa tekrar binmene izin vereceğimi mi sanıyorsun, Isabella?"
Esprili bir şekilde güldü. "Eğer serbest kalmak istiyorsan, bana sarılmalısın."

"Tamam. Sik beni."

"Henüz bir özür duymadım."

"Bir tane bile alamayacaksın." Kalçalarım umutsuzca kalktı ama ben daha sözümü bitirmeden oyuncağı çıkardı ve ben inledim.

"O zaman sen de değilsin."

Ben özür dilemekten bahsediyordum ama o doruklardan bahsediyordu.

"Siktir git, Porter."

"Yapmalıydın," diye kabul etti ve oyuncağı nefesimi kesecek kadar derine soktu.

"Gerçek bir eş gibi benim yatağında olmalıydın. Eğer beni becermek istiyorsan, burada benimle yatmalısın."

Gözleri benimkilerle kilitlendi ve vücudum kasılırken ve zevkim vibratörü olduğu yerde tuttu. Paramparça olmadan önce, vücudumu çaresiz ve ağırlı bırakarak tekrar çıkardı.

Vibratörü ağzına götürdü ve kapattı, ardından "Yatağını paylaşamam" demeden önce vibratörün uzunluğundaki kayganlığımı yavaşça yaladı.

"O zaman beni tekrar beceremezsin ya da kendimi boşaltmamı ."

Vibratörü cebine soktu ve geri çekildi. "Kendine dokun ve bir dahaki sefere bunu yaptığımızda ellerini yatağa bağlayacağım."

Sıcak bakışları üzerimde yavaşça gezinirken göğsüm hızla inip kalkıyordu.

Şehvetle.

İhtiyacım var.

"Eğer bundan sonra mastürbasyon yaparsan, giderim," dedim, sesimdeki tehdit kesinlikle dürüsttü.

"Elimi düğümleyemiyorum, o yüzden denesem de gelemem."

"Düğüm atmadan da boşalabilirsin."

"Artık değil." Sırılsıklam olmuş göbeğime son bir kez uzun uzun baktıktan sonra odadan çıktı. Omzunun üzerinden seslendi: "Ne olursa olsun bu gece kapıyı açma. Eğer havuza gidersen, öğlene kadar burada ol. Ay çılgınlığı öğleden sonra başlıyor."

Güvenliğim için dediklerini aynen yapacağımı bilmeme rağmen onu terslemek için elimi kaldırdım.

Beni yatağımızda, kalçalarım açık ve içim sırılsıklam halde bıraktı. O

kadar öfkeliydim ki, zar zor nefes alabiliyordum.

Eğer o piç beni bu şekilde kontrol edebileceğini düşünüyorsa, lanet olası bir şovun içindeydi, çünkü kesin olan bir şey vardı:

Daha yeni savaş ilan etmişti.

Ve bir siren şehvet savaşını asla kaybetmez.

Günün geri kalanını ve gecenin büyük bir kısmını planımı hazırlayarak geçirdim. Porter, ayın etkisindeyken odama girmeye çalışması konusunda haklıydı, bu yüzden kız kardeşlerime mesaj atarak kendimi tekrarlayan vurma ve çarpmalardan uzaklaştırdım.

Blair muhtemelen uyuyordu ya da Hale'le takılıyordu, o yüzden cevap vermedi ama diğer herkes oradaydı.

BEN

İçinizden biri Vampir Malikanesi'nden nadiren ayrılan birkaç rastgele vampire ait giyilmiş iç çamaşırlarını toplayabilir mi?

CLEM

Üzerin
de

ZORA

WTF?

Üzerinde

değil.

Neden?

BEN

Porter savaş ilan etti

Seks savaşı

Rastgele adamları yatağıma davet edemem, çünkü onları öldürür, ama vampirlere ulaşamaz

CLEM

KESİNLİKLE

ZORA

Neden seks savaşı ilan etti?

AVERY

Asıl soru şu: NASIL seks savaşı ilan etti?

BEN

Bu çok tmi.

CLEM

Dinliyoruz

İçimi çektim ama hızlıca bir özet yazdım.

BEN

Hale bana, eğer kendimi tatmin edersem, daha sonra kokusunu alacağını ve onu yeterince kızdıracağını ve sonunda benimle yatakta yatacağını söyledi. Yaptım. Kendini kaybetti ve beni azdırmak için vibratörü kullandı, beni boşaltmadı, sonra beni tehdit etti ve gitti

CLEM

Seksi bir tehdit gibi mi?

BEN

Sanırım.

ZORA

Seksten hoşlanmam bile, ama şimdi bu savaşın kulağı eğlenceli geldiğini düşünüyorum.

BEN

Gerçekten seks yapmak daha eğlenceli olurdu.

Ve dostum olması gerektiğı gibi uyusun.

CLEM

Sana bir sürü kirli iç çamaşını alacağız.

AVERY

Zora öyle bir homurdandı ki burnundan su geldi.

BEN

LOL

Teşekkür ederim.

Sizler en iyisisiniz.

CLEM

öpücük üfleyen emoji

AVERY

Sabah vampirlerden birini onlarla birlikte göndeririz.

ZORA

Bu savaşı kazanmak için başka adımlar var mı?

BEN

Kesinlikle

ZORA

Yüzünüzdeki şeytani sırıtışı hayal edebiliyorum ve bunun için tamamen buradayım

BEN

Ama iç çamaşırı işe yararsa, diğer adımlara gerek kalmayacak.

CLEM

Yalan söylemeyeceğim, umarım işe yaramaz.

AVERY

Clementine.

BEN

Umarım işe yaramaz da. Bu piçin acı çekmesini istiyorum.

ZORA

Kahretsin, o iş demek

BEN

Bana sadece iş ya da eğlence için birlikte olabileceğimizi söylemişti ve o da ilkini seçti.

Ve kesinlikle pişman olacak.

CLEM

Bizi haberdar edin!

Ve bize Porter'ın iç çamaşırlarını atıp atmadığını söyleyin, böylece daha fazlasına ihtiyacınız olur.

BEN

Yapacağım.

Seni
seviyorum.

ZORA

Seni
seviyorum.

CLEM

Seni
seviyorum!

AVERY

Seni seviyorum. Geri dönüşü olmayan bir
şey yapma.

BEN

Yapmayac
ağım.

Muhtemele
n

Bir dakika sonra bir mesaj daha
gönderdim.

BEN

Bu savaş uğruna klitoral kaput piercingi yaptırsam beni ne kadar
yargıyorsunuz?

Verdikleri cevaplar beni o kadar güldürdü ki Porter'ın kapıdan uluduğunu
duydum.

istediği kadar gürültü yapabilirdi, ben onun için açmıyordum.

PAKETİM ertesi sabah kapı çalınarak geldi. Kapıyı dikkatlice çekip açtım
ve Porter'ın yerde uyuduğunu, insan formunda tamamen çıplak olduğunu ve
yüksek sesle horladığını görene kadar dışarıya baktım.

Üzerine bir havlu ya da battaniye atabilirdim ama ona karşı hislerim o anda
sevgi dolu ya da yardımcı olacak türden değildi. O yüzden havlu almadı.

Porter'ın üzerine basan uykulu kurt adamdan paketi sessizce aldım.
Koridordan aşağı inmeden önce bana başıyla selam verdi ve ben mallarla
birlikte içeri girerken kalbim davul gibi çarpıyordu.

Yüzüme yayılan sırtış o kadar büyüktü ki neredeyse canımı acıtacaktı.

Plan iğrençti ama işe yarayacaktı ve kimse ölmeyecekti. Muhtemelen.

Yani, buna değdi.

Talihsiz malları her yere sakladıktan sonra odadan çıktım ve gölete doğru yol aldım. Henüz ayağa kalkmış ve hareket eden bir kurt görmedim, bu yüzden beni oraya mümkün olduğunca çabuk götürmek için gelişmiş hızımı kullandım.

Porter uyandığında çok öfkelenenecekti ve ben odada olmayacaktım.

Seks savaşları uzaktan yapılabilirdi. En azından kısmen.

Planımın bir sonraki aşaması biraz daha fazla çaba gerektirecekti ama bundan kesinlikle korkmuyordum. Porter'ın hem benim zevkim hem de diğer erkekler gibi kokan yatak odamızda tek başıma uyumama izin vermesine imkân yoktu. Tek bir şans bile. Ve iç çamaşırını o kadar iyi saklamıştım ki *her şey* kokacaktı.

Kıyafetlerim
iz.

Ayakkabılar
ımız.

Tuvalet kağıdımız.

Havlularımız.

Çarşaflarımız ve
battaniyelerimiz.

Yastıklarımız.

altındaki karyola ve bazalar. Evet, altın gibiydim.

Ve Porter aklını kaçıracaktı. Bu düşünce beni sersemletti.

Bikinimi çıkarıp bir ağacın altına bıraktım ve muhteşem mavi suya daldım. Neredeyse berraktı ve eğer sihrimi kullanırsam, daha iyi hale getirebilirdim.

Porter'ın yaptıklarından sonra savaşta olmadığımıza inanması için hiçbir neden yoktu, bu yüzden devam ettim ve sihrimi yüzeye çıkardım. Hepsini değil - kimsenin beni suyun altında bulmak için çaresizlik içinde boğulmasını istemedim - ama yeterince.

Yakınına gelen herhangi bir kurt bunu hissedebilirdi.

Elbette bana ulaşamazlardı. Ama ulaşmak isterlerdi.

Porter bir seks savaşında üstünlük sağlayacağını *düşündüyse*, aldanmıştır.

Kürkün siren büyüü üzerinde hiçbir etkisi yoktu.

OceanofPDF.com

fourteen

IZZY

Suyu arıtırken göle çok dikkat ettim. Eğer biri kendini tehlikeye atarsa, elbette durmak zorundaydım. Seks savaşında kabul edilebilir tek kayıp giysilerdi. Özellikle de iç çamaşırı.

Neyse ki, sihrim tarafından çekilen kurtlar kıyıya yakın kaldılar ve beni aramadan suda takıldılar.

Zihinsel bağımız sayesinde Porter'ın hırıltısını duydum ve dudaklarım hınzır bir gülümsemeyle gerildi.

Piç herifin hakkını verdi.

"Ne yaptın sen?" diye sordu.

"Sana yalnız uyumak istemediğimi söylemiştim."

"Odamızda kokusu olan her lanet adamı öldüreceğim."

"Benim odamı mı ? Orada hiç uyumadın. Ve iyi şanslar."

Öfkeliyken Vampir Malikânesi'ne giremezdi, bunu deneyecek kadar kontrolünü kaybetse bile. Ki böyle bir şey olacağını sanmıyordum.

Porter'ın zihnine tereddütlü bir kadın bilincinin dokunduğunu ve onu öfkesinden uzaklaştırdığını duyacak kadar yakındım. *"Alfa mı? Bu*

Muhtemelen bunu söylemek için uygun bir zaman değil ama uyarılmak istediğinizi söylediniz..."

"Ne?" diye sordu sertçe.

"Sürünün çoğu eşinin büyüünün bizi göle doğru çektiğini hissediyor."

O kadar yüksek sesle kükredi ki, sürünün bağlantısında çınladı. Kocaman sııttım.

Bu savaş benimdi.

"Haber verdiğin için teşekkürler," diye .

"Evet."

Bağlantıları sona erdi ve ben de geri çekildim. Porter beni hemen zihnime kadar takip etti. *"Ne halt ediyorsun Isabella?"*

"Seks savaşı ilan ettin. Sonuçtan pişmanlık duyuyorsan bu benim suçum değil," dedim.

"Seks savaşı ilan etmediğimden eminim. Bu da ne demek oluyor?"

"Beni uçurumun kenarına götürdükten sonra kendimi bırakmamam için tehdit ettin, sonra da çekip gittin. Bunun neyi başaracağını sanıyordun? Beni kızdırmayı mı? Ben üzerine yürüyebileceğin türden bir kadın değilim, göt herif. Yaşadığın cehennem yüzünden sana iyi davrandım ama benden bu kadar. Savaşı sen başlattın, ben sadece resmileştirdim."

"Bitir şunu," diye talep etti.

Mizahsızca güldüm. *"Bunun için çok fazla eğleniyorum, alfa."*

Zihnime tekrar hırladı ve benim için geldiğini biliyordum. *"Bunu senin için bitireceğim."*

İyi şanslar.

Gölün en derin kısmına doğru ilerledim. Genelde büyüü varlıklar nefeslerini insanlardan daha uzun süre tutabilirlerdi, bu da bana ulaşma şansının yüksek olduğu anlamına geliyordu. Gölden daha derin değildi.

Vampir Malikanesi'ndeki havuz ve vampirlerin dibine kadar yüzebildiklerini biliyordum. Bu da Porter'ın muhtemelen bana ulaşabileceği anlamına geliyordu.

Ama göl havuzdan çok daha genişti.

Su berrak olmasına rağmen, dibi görmesine yardımcı olacak ışıklar yoktu, bu da benim saklanacağım anlamına geliyordu.

Eşlik bağımız, bir şekilde yerimi her zaman hissedebileceği anlamına geliyordu ama bunun ona yardımcı olup olmayacağından emin değildim. Bunu sadece zaman gösterecekti. Bağımızın sihrinin bu özel kısmına hiç girmemiştim, bu yüzden nasıl çalıştığını bilmiyordum.

Gölün dibine yerleşirken Porter'ın komutunun sürünün bağlantısında çınladığını duydum. Büyüsü daha önce hiç bu kadar güçlü hissettirmemişti. Büyümün yarım yamalak tutuşunu tereyağı gibi kesti.

"Herkes bu geceye kadar gölden uzaklaşacak ve uzak duracak," diye emretti, sesi otoriteyle çınılıyordu. "Eğer eşimin büyüünü hissederseniz, ondan kurtulana kadar yer değiştirin ve ormana doğru koşun."

Sürünün onayını hissettim. Onu pek sevmeyenler ya da ölmemi isteyenler bile onun gücüne saygı duydular ve hizaya geldiler.

Beni bulma ihtimaline karşı yavaşça yüzdüm. Göldeyken üzerimdeki kontrolünü ona vermeyecektim. Azıcık bile.

Etrafımdaki insanlara kaçmaları için yeterince zaman verildiğini anladığımda, büyümün çekimini güçlendirdim. Porter yanıt olarak zihnimde homurdandı ve ben de gülümsedim.

Üstümdeki suyun yüzeyine çok dikkat ettim ve alfanın kaçınılmaz dalış hissini bekledim.

Elbette, suya yumuşak girişi birkaç dakika sonra dikkatimi çekti.

Ters yöne doğru ateş etmeden önce neredeyse bana ulaşmasını bekledim. Bu hızlı hareket onun beni kovalama içgüdüsünü tetikleyebilirdi ama aramızdaki bağ ve büyümün düşünüldüğünde bunun pek de önemi yoktu.

Yüzeye çıktı ve suda kaybolduğunda, birçok kez rıhtıma bağlı gördüğüm tekneye bindiğini anlayacak kadar uzun süre tepeye odaklandım.

Ya ona aitti ya da el koymuştu. İkisi de eşit derecede mümkün görünüyordu.

"İçinde bulunduğumuz durumun farkında mısın?" diye hırladı zihnime. "Ben seni yakalayıp odamıza götürmeye çalışırken bütün günü burada geçirebiliriz. Ya da buraya gelip benimle konuşabilirsin."

"Bu seninleyken ne zaman işime yaradı ki? Ne zaman konuşsak, sonunda bana hissettiklerimin ve istediklerimin senin hissettiklerin ve istediklerinle önemsiz olduğunu söylüyorsun. Neden sana bir kez daha boyun eğeyim ve üzerimde daha fazla güç sahibi olmana izin vereyim ki?"

"Senin üzerinde hiçbir gücüm yok," diye hırladı. "Ne zaman istediğimi yaptın ki?"

"Beni süründe esir tutuyorsun. Burada rahat edemememe ve odamı paylaşman için defalarca ricada bulunmama rağmen beni odanda uyumaya zorluyorsun. Beni sadece istediğin zaman besliyorsun. Bana sormadan ya da beni uyarmadan zihnimi kendininkine ve sürüne bağladın." Devam etmeden önce bir an durakladım, vücudum öfkemden hafifçe titriyordu.

"Beni sürünün bağlantılarıyla uğraşmak zorunda bıraktın -her gün yarısının beni hor gördüğünü, yarısının da bana takıntılı olduğunu duyarak-. Sabırlı ve anlayışlı olmaya çalıştım ama benim için yaptığın tek şey kız kardeşlerimin bir günlüğüne gelmelerini istemek oldu. Bana seçtiğim isimle bile hitap etmiyorsun. Her şey hep seninle ilgili. Sakın bana üzerimde gücün olmadığını söylemeye kalkma. Senin eşin olmayı kabul ettim, ama bu bokun geri kalanına habersizce ve hiçbir söz hakkım olmadan sürüklendim."

Zihnime hırladı.

Bağlantı aracılığıyla ona odaklandığımda, teknenin zemininde otururken göğsünün kabardığını hissedebiliyordum, devasa bacakları önünde yayılmıştı. Bundan da öte, söylediklerim karşısında yaşadığı yoğun şoku hissedebiliyordum.

Söylediklerimi gerçekten anlamamış ya da inanmamıştı.

"Seks yapıp yapmama konusundaki gücüm bu durumda sahip olduğum tek kontrol ve dün beni yatağımızda bıraktığında bunu elimden aldın. O yüzden hayır, sudan çıkıp seninle konuşmayacağım. Burada istediğim kadar kalacağım. Belki kendimi bile , çünkü en azından burada, bedenimin kontrolünü ele geçirmeye çalışamazsın. Bu savaşı sen başlattın ama kazanamayacaksın."

Konuşmayı bıraktığımda gözlerim yanıyordu ama bu hissi görmezden geldim. Suyun altında ağlayamazdım. Suyun altında ağlayamazdım.

Porter cevap vermedi, vermesini de beklemiyordum zaten. Ne yapacaktı, beni bir kez daha kendisinin ilan edip suyun yüzeyine çıkmaya mı zorlayacaktı?

İşe yaramaz.

Birkaç dakika geçti ve suya geri dönmedi. Onun yerine teknenin hareket etmeye başladığını hissettim.

Gölü geçti ve iskelede durdu.

Suya geri dönmediğinde ya da benden başka bir şey talep etmediğinde ağlasam mı yoksa ona teşekkür mü etsem bilemedim. Bu yüzden ikisini de yapmadım.

Ve onun zihnine, bikinimin , bir ağacın altına oturduğunu görecektim kadar yakından girdiğimde, sonunda uzun bir nefes aldım.

Yine kazanamamıştı.

Tekrar kazanmasına izin vermeyecektim.

GÜNEŞ BATTIKTAN ve AY DOĞDUKTAN SONRA, sonunda kendime yiyecek açısından açlıktan öldüğümü itiraf ettim. Duygusal olarak da beslenmeye ihtiyacım vardı.

İkinci kısım bir çıkmazdı, çünkü başka seçeneğim kalmayana kadar Porter'dan su içmeyecektim. Açken sihrimi gizli tutmaya alışkındım ama bir buçuk günümü sihrimi etrafımdaki suya iterek geçirmenin beraberinde getirdiği açlık farklı türden canavardı.

Gücüm yayılacak ve ne kadar kontrol etmeye çalışsam da yakınımıdaki herkesi bana doğru çekecekti. Bundan kaçmanın bir yolu yoktu. Ve Porter muhtemelen bunun savaşımızdaki başka bir muharebe olduğunu düşünecekti.

Belki de
öyleydi.

Bilmiyordum.

Çok yorgundum ve sudan utanç yürüyüşü yaparak yenilgiyi kabul eden kişi olmak istemedim.

Zihni benimkine o kadar nazıkçe değdi ki, bir an için hayal edip etmediğimi merak ettim.

"Izzy?" diye sordu sonunda. İlk kez benim takma adımı kullanıyordu. Belki de bunu büyük ya da önemli bulmalıyım, ama bana boş geldi.

"Ne?"

"Evan'dan odamıza biraz yiyecek bırakmasını istedim. Konuşabilmemiz için benimle geri döner misin? Belli ki çözmemiz gereken şeyler var ve yemek yememiz gerekiyor."

Öfkem kabarmaya çalışıyordu ama onu kullanamayacak

kadar yorgundum. Ve çok üzgündüm.

"Konuşmak istemiyorum," dedim. "Ama yemek yiyeceğim." "Sorun değil."

Suya doğru ilerledim. Dışarı çıkmamı isteyen o olmasına rağmen, yine de yenilgiyi kabullenmiş gibi hissettim.

Dışarı çıktığımda etrafta kimse yoktu ve Porter hemen gömleğini başımdan çekmek yerine, bir elinde bikinim diğer elinde gömleğiyle gölün kenarında durdu. İkisini de bana uzattı, ben de ona baktım.

Bir süre kararsız kaldıktan sonra, süregelen seks savaşına katılmaya karar verdim ve bikiniyi aldım.

Ben giyerken kaçırmadı ama sessizdi ve bana alan bıraktı.

Malikâneye doğru ilerlerken yaydığım büyü hakkında yorum yapmadı. Ve beni savaşı bitirmeye ikna etmeye de çalışmadı.

Sessizce yürüdük.

Bu kadar gergin olmasaydı garip .

Sürekli diğer ayakkabının düşmesini bekliyordum ama Porter garip bir şekilde sakın ve rahat görünüyordu. Bu konuda ne düşüneceğimi ya da hissedeceğimi bilmiyordum.

"Vites değiştirip beni geri taşımak ister misin?" Yolun birkaç dakika aşağısında ona sordum. İnsan hızında uzun bir yürüyüşü ve bunu bir an önce bitirmek istiyordum.

"Elbette." Soyunmak için yeterince uzun süre durdu. Geçmişte yaptığı gibi giysilerini bana vermek yerine yere bıraktı. Onlara baktığımı fark edince, "Onlar için geri geleceğim," dedi.

Yer değiştirdi ama ben tekrar kıyafetlere baktım.

Bir yolculuk daha yapması çok saçma görünüyordu.

Sırtına tırmanıp ellerimi kürküne gömmeden önce bohçayı aldım. İnanılmaz derecede yumuşaktı. Parmaklarımı üzerinde gezdirmemek için çok çaba sarf etmem gerekti.

Ona sarıldığımda vücudunun sıcaklığı benimkine karşı gülünç derecede iyi hissettirdi. Her ne kadar bunu itiraf etmesem de, onun bana sarılmasıyla ilgili bir şey bana *doğru geliyordu*.

Porter'ın sırtından kaydım ve folyoya sarılı tabakları odamızın önünde yerden aldım. Ben daha tam doğrulmadan tabağı elimden aldı, ben de kapıyı tutup açtım, hâlâ giysilerini gövdemde tutuyordum. Yemekleri yatağın ayak ucundaki bankın üzerine bıraktığında, üzerimi değiştirmek için dolaba girmeden önce kıyafetlerini geri verdim.

Her şey hâlâ rastgele erkek kokuyordu ama Porter'dan bu konuda henüz tek kelime duymamıştım.

Bikinin çekmeceye geri gitti (yeterince temizdi) ve bir çift bol uyku şortu ve bir bralet giydim. Daha rahat olurdum

ama seks savaşının kazanılması fedakarlık yapılması gerekiyordu.

Meme kurbanları kabul edilebilir türler arasındaydı.

Dışarı çıktığımda Porter yerde oturuyordu ve kucağında üstü kapalı bir tabak yemek vardı. Yemeğini yemeden önce beni beklediğini fark ettim ve ona gerçekten olmak istediğimden daha yakın oturdum.

Onu kendime karşı hissetmek hoşuma gitse de, bu rahatlığa alışacak kadar aptal değildim. Ya da gerçekten benimseyecek kadar.

Yine pislik gibi davranacaktı.

Ve yine çekip gidecekti.

Hâlâ kendi tabağına dokunmamış olmasına rağmen tabağımlı alıp açtım ve yemeğe yumuldum. Biftek, patates ve buharda pişmiş sebzeler kurtların favorisiydi ve benim kitabımda kesin bir kazanımdı.

Porter, "Her şeyi yanlış yapıyorum," dedi.

Bu sözler beni hazırlıksız yakaladı ama ağzıma doğru giden bir çatal dolusu patatesi durdurmadım.

"Annem ve kız kardeşlerim burada olsalardı beni öldürürlerdi. Bunu senin için kolaylaştırmak için elimden geleni yapmalıyım."

Bu beni bir an duraksattı ama hemen kendimi tuttum ve yemeye devam ettim.

Porter bir elini saçlarında gezdirdi. Her zamanki gibi dağınıktı ama belki de her zaman olduğundan biraz daha karışıkta. "Göldeyken söylediklerinde haklıydın. Seni incittiğim için özür dilerim ve daha iyisini yapacağım."

Patateslerden bir ısırık daha aldım.

Hayır, *bu* sözü kabul etmiyordu. Ona inanmamıştım. Ve ona inansaydım bile, farklı davranmayacaktım. Bunu hak etmemiştir.

Sonunda tabağını açtı ve o da yemeye başladı.

Sanırım konuşmamız bitti. Sonunda.

[*OceanofPDF.com*](http://OceanofPDF.com)

Sonunda ayağa kalkıp sessizce banyoya gidene kadar sessizce yemek yedik. Birkaç gün önce kapının üzerindeki perdeyi çekmişim, bu yüzden biraz daha mahremiyet vardı.

Göl suyu saçımı yıkamama *gerek bırakmayacak* kadar temizdi ama oraya geri dönüp Porter'ın tekrar gittiğini görmeden önce kendime biraz daha zaman tanımak istedim. Bu yüzden duş aldım.

Daha sonra saçlarımı fırçaladım ve daha önce giydiğim kıyafetlerimi tekrar giydim. Odaya geri dönmeden önce yüzüme biraz losyon ve dişlerimi fırçaladım.

Kapı aralığında aniden durdum, perde omzumun üzerinden yarıya kadar düştü.

Bir kez göz
kıptım.

Sonra tekrar.

Porter yatağımızda oturuyordu. Sırtını bir yastığa dayamıştı.

Telefonunda bir şeyler yazıyordu ama durdu ve telefonuna geri dönmeden önce bakışlarını bir an için yüzümde ve vücudumda gezdirdi.

Muhtemelen tuvaleti falan kullanması gerekiyordu.

Kısa bir nefes alarak nihayet yatağa doğru yürüdüm. Bakışlarım odanın uzak köşesindeki bir iç çamaşırı yığınınına takıldı ve altında yatağın üzerinde duran battaniyelerle birlikte toplanmış bir çarşaf fark ettim.

Yatağın üzerindeki çarşaf ve battaniyeleri daha önce hiç görmemiştim, bu yüzden Porter'ın ben yatmaya hazırlanırken onları bulmak için dışarı çıktığını varsaymak güvenli görünüyordu. Ya da belki başka birinden onları getirmesini istemişti.

Her iki durumda da, kesinlikle odanın etrafına sakladığım iç çamaşırlarını aramaya çıkmıştı. Ve yığına bakılırsa çoğunu bulmuş.

Ben yatağa girerken o da banyoya gitti. Savaşa devam etmek için iç çamaşırlarını yeniden dağıtabilirdim ama çabalarımı onun göremeyeceği başka bir şekilde harcamanın daha iyi olacağını düşündüm.

Ve yatağımı kirli iç çamaşırlarıyla paylaşmak istemiyordum.

Ben de yatağın ortasına yayıldım. Her zaman böyle uyurdum ve Porter gideceği için durmak için bir neden görmüyordum.

Onun benden tekrar uzaklaşmasını izlemek istemediğimden, tenteyi indirmek için düğmeye bastım ve karanlık, rahat alanda rahatladım.

Belki o gece o kadar yalnız hissetmezdim.

Gözlerimi kapatarak yavaş bir nefes aldım. Diğer adamların kokusunu hâlâ belli belirsiz alabiliyor olsam da Porter'ın kokusu çok daha güçlüydü. Ve çok daha hoştu. Dürüst olmak gerekirse, beni rahatlattı.

Birkaç dakika sonra tente neredeyse uyumuyordum bile.

Porter onun altına yuvarlandı ve ben de yüzümü ona çevirdim. Alnım kırıştı ama kalp atışlarım biraz hızlandı.

Bedenimin tepki vermesini engellemenin hiçbir yolu

yoktu. "Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Eşimin yanında uyuyorum." Battaniyeleri altlarına girecek kadar çekti ve ben de yanağımın içini ısırdım.

Ne yapmam gerekiyordu?

Seks savaşı, bedenimi onunkinin üzerine örtmeyi ve onu mümkün olduğunca delirtmeyi gerektirecekti.

Kendimi korumak adına ondan uzaklaşmak için diğer tarafa geçtim.

Mantık bana bayılır bayılmaz kendimi onun üstüne yuvarlanmaktan alıkoyamayacağımı söylüyordu. Ama içimden bir ses mantığı bir kenara bırakıp kendimi koruma yolunu seçmemi söylüyordu.

"Biraz yana kayabilir misin?" Porter sordu, devasa vücudu bana dokunmamaya çalışırken bir tarafa ezilmişti.

İsteddiğini yaptım ama yatağın tamamını ona vermedim. *O benim yatağımdı.*

Yerimi korumam gerekiyordu.

"Ailemi kaybettiğimden beri bir şiltenin üzerinde uyumadım," dedi, dikkati tekrar üzerimize inen başımızın üzerindeki gölgelikteydi.

"Ciddi misin?"

"Evet. İnsan formumda uyumayı da denemedim."

Kararsızlığım yavaşça kayboldu ve yerini kalp ağrısına bıraktı.

Bu kayıp onu delicesine etkilemişti.

"Onları özleyiyor musun?" Soruyu sormadan önce cevabını biliyordum ama bunun onu biraz açabileceğini düşündüm.

"Her zaman. Seninkini özleyiyor musun?" Ailemi.

Birisi ona aileme ne olduğunu anlatmış olmalı. Muhtemelen Hale, çünkü Blair'in ona hikayeyi anlattığını biliyordum.

"Hayır." Dürüst bir cevaptı ama Porter'ın cevap vermemesi onu hazırlıksız yakaladığımı düşündürdü.

Hale ailemin nasıl olduğunu bilemezdi. O ve Blair o kadar uzun süredir yakın değillerdi. Eninde sonunda tüm hikayeleri duyacaktı, ama şüphesiz hala özel olan bazı hikayeler vardı.

Kız kardeşlerimin benim için neler olduğu hakkında bir fikirleri olsa da, hikayenin tamamını bilmiyordu. Porter'a vermeyi de planlamıyordum.

"Yakın değil miydiniz?" diye sordu

bana. "Hayır. Kesinlikle yakın

değildik."

Biraz hareket etti. Bana yaklaşmak istediği hissine kapıldım ama beni kollarının arasına almadı. Suyun altındayken ona zihinsel olarak bağırdıktan sonra belki de saygılı olmaya çalıştığını düşündüm.

"Sihrini kız kardeşlerinden daha fazla kontrol altında tutmanın nedeni onlar mı?" diye sordu bana.

Hale bunu ona da söylemiş olmalı.

Ya da belki de yeni fark etmişti. Gücümü sadece ben istediğimde hissettiğini düşünürsek, bu çok da zor değildi

Odamıza dönerkenki yürüyüşümüz dışında. Ve muhtemelen tam o anda.

"Öyleler," dedim.

Eli benimkine değdi ve boğazım yumuşak, samimi dokunuşla şişti. Elini çektim.

"Kız kardeşlerim benim en iyi arkadaşlarımdı," dedi. "Ben en büyükleriydim. Onları korumak benim görevimdi. Ama yaşlarımız o kadar yakındı ki, onlar kendilerini nasıl koruyacaklarını öğrendikçe sorumluluk da . Her şeyi birlikte yaptık. Hale, Evan ve Bane'i iyi arkadaşlarım olarak görüyordum ama her şeyi Lana ve Eve ile yapıyordum. Çoğu zaman ailelerimizle de."

Ona bir göz attım ve hâlâ gökyüzüne baktığını gördüm.

"Üçümüze de nasıl alfa olunacağını öğrettiler, her ne kadar hepimiz gerektiğinde liderliği üstlenecek kişinin ben olduğumu bilsek de. Lana ve Eve kış tekmeleyebilirlerdi ama benden daha yumuşaktılar. Ve bir alfa

Yumuşak. Kız kardeşin Clementine bana onları hatırlatıyor. Parlak. Neşeli. Zeki. Hoş."

"Ben bunların hiçbirisi değilim."

Kıkırdadı. "Cehennem gibi değilsin."

"Sanırım akıllıyım," diye düzelttim kendimi. "En azından savaşımızı nasıl kazanacağımızı bilecek kadar zekiyim. Yine de kendime kesinlikle neşeli demezdim. Kesinlikle hoş değilim."

"İlişki kurmak istemediğiniz sürü üyelerinden istemediğiniz hediyeleri sürekli olarak kabul , çünkü doğru olan bu. Sence bu hoş değil mi?"

"Ben buna temel insani nezaket diyorum. İyi biri olsaydım onlara yardım etmeye çalışırdım. Clem de onlara yardım etmeye çalışırdı."

"Kız kardeşlerim de öyle yapardı. Bu onların akıl sağlığına mal olsa bile. Sen yumuşak değilsin Izzy, ama bu kötü bir şey değil. Yumuşak olsaydım seninle çiftleşmezdim. Hayatımı bağladığım kadını kırmaya dayanamazdım. Ben iyi bir adam değilim ama sınırlarım var."

"Zaten içimizden biriyle çiftleşmeyi kabul etmiştin. Bu kolayca Clem olabilirdi."

"Çaresizdim ama kişiliği benimkiyle uyuşmayan birini mahvedecek kadar çaresiz değildim. Tanıştığımızda gözlerindeki çeliği gördüm. Bununla başa çıkabileceğini biliyordum." Durakladı. "Yine de bu, sana yaşattığım bokla başa çıkman gerektiği anlamına gelmiyor. Ne yaptığının daha önce farkına varmalıydım."

"Uzun zamandır karanlıktaydın." Onu mazur görmek istemedim ama ikimiz de bunun gerçek olduğunu biliyorduk. "Seninle çiftleşmeyi kabul ettiğimde Hale beni uyarmıştı. Hepsi beni vazgeçirmeye çalıştı. Ben bunu seçtim. Boktan bir şey yapmana izin vermeyeceğim ama burada olmak benim seçimimdi."

"Sen olduğuna sevindim."

Her nasılsa, her şeye rağmen, ben de

öyleydim. Eli yine benimkine dokundu.

Bu sefer, kendimi geri çekecek cesareti kendimde bulamadım.

Avucunu benimkine dayadı ve parmaklarını benimkilerin arasına soktu. Boğazım şişti ama göğsüm ısındı.

Belki de Blair'in neden Hale'in elini tutmaktan hoşlandığını anlayabilirdim.

"Sürekli büyü yapmak seks savaşınızın bir parçası mı?" diye sordu bana, şüpheli bir şekilde *huzurlu* hissettiren birkaç dakikalık sessizlikten sonra.

Oh.

Doğru

.

"Hayır. Sihrimi suyun içine itmek beni tüketiyor. Şu anda hiçbir kontrol beni yayılmaktan alıkoyamaz."

"Aç mısın?" Elimi tutuşu hafifçe sıkılaştı. "Bir şey söylemeliydin."

"Fark edeceğini düşünmüştüm."

"Sirenler hakkında hemen hemen hiçbir şey bilmiyorum. Kız kardeşleriniz buradayken Hale'den bilgi istemeyi planlamıştım ama size ulaşmak için kendimi boğma dürtüsüyle savaşmakla meşguldüm."

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı. "Siren büyüğü tam bir sürtük."

"En seksi orospu," diye kabul etti Porter. "Beni öpmeden de besleyebilirsin. Bu seks savaşını etkilemez, değil mi?"

"Sanırım."

"Dene bakalım."

"Bu bir emir mi?" Sesim neşeliydi ama altında bir uyarı vardı.

"Güçlü bir öneri. Eşimin açlıktan ölmesine izin vermeme arzumdan besleniyor."

Gözlerimi devirdim ama eline odaklandım ve duygularını bulmaya çalıştım.

Beni hemen etkilediler.

Konfor.

Belirsizlik.

Umut kırıntıları.

Daha derine indim ve duyguların keşfettiğimde şaşırdım.

Suçluluk duygusu.

Kendinden nefret etmek.

Üzüntü. Çok fazla üzüntü.

Ya onun altında?

Çelik gibi bir kararlılık.

Sanki biri içinde bir ateş yakmış gibiydi. Geçmişinin karanlığı hala devam ediyordu ve kesinlikle bir yere gidecek gibi görünmüyordu. Ama bu kararlılık? Onda daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyordu.

Ne yapmaya ya da neyi değiştirmeye bu kadar kararlı olduğunu sormak istedim ama orada değildik.

Hâlâ savaştaydık.

Doyana kadar onun duygularını içtim, beslenmeye devam ettikçe daha da parladığını hissettim.

Sonunda onu bıraktığımda uzun bir nefes verdi. "Kahretsin."

"İçtiğimde sana zarar vermeye çalışmıyorum," diye kendimi savundum ve elimi çekmeye başladım.

Parmakları benimkileri sıkıca kavradı. "O zaman acımadı. Sanırım alışıyorum."

Kaşlarımı kaldırdım ama bir şey söylemedim.

Ne söylemem gerekiyordu ki?

Yine de içime dolan rahatlama omuzlarımdaki gerginliği tamamen azalttı.

"Büyün hayat enjekte edilmiş gibi hissettiriyor, Izzy. Büyük miktarlarla başa çıkamamamın tek nedeni bu. Kendimi zar zor hayatta kalmaya o kadar alıştırdım ki canımı yaktı. Sen olmasaydın, hâlâ ormanda sürüden saklanıyor olurdum."

"Başa çıkmaya çalışmak saklanmakla aynı şey değildir."

"Belki değil ama benzerler. Gitmemeliydim. Curtis'e olanları duyduğumda da geri dönmeliydim. O kadar öfkeliydim ki, sonumun onunki kadar kötü olacağını biliyordum."

"Hazır değildin," dedim basitçe.

"Şu anda hazır mıyım bilmiyorum. Babam sürüde bu kadar az şey yapmama çok kızardı. Bunu düzeltereğim."

"O zaman artık hazır *olduğunu* söyleyebilirim. Yas tutma şeklin için kendinden nefret etmene gerek yok. Geri dönemezsin. Dönebilseydin bile yine de hazır olmazdın. Şu anda yapabileceğin tek şey yoluna devam etmek ve bu değişimden sağ çıkmaya çalışmak."

"Kaç yaşında geçirdiğin değişim, on dört mü?"

"Ben bir alfa değildim," diye belirttim. "Ve Blair temelde liderimizdi, bu yüzden başlatmak için bir tür çevrimiçi iş bulmak dışında gerçek bir sorumluluğum yoktu. Bunun da ötesinde, ailemin gitmiş olmasından memnundum. Sizin durumunuza hiç benzemiyordu."

"Yine de güçlü olmak zorundaydın."

"Ben de herkes gibi hayatta kalmak için yapmam gerekeni yaptım." Elimi onunkinden çektim ve o da beni bıraktı. "Hâlâ savaştayız, Porter."

"Elinden geleni yap, bebeğim."

Sonunda gözlerinin içine bakabilmek için yan döndüm. "Ben senin bebeğin değilim, unuttun mu?"

Dudakları yavaşça yukarı doğru kıvrıldı. "Henüz değil."

"Asla." Elimi sikinin üzerinde gezdirdim ve dokunuşumun hemen altında sertleştiğini hissettim. Gözlerini kapattı ve sert bir nefes verdi.

"Sik beni."

"Bunun bir daha olmasını istiyorsan yalvarman gerekecek."

"Takvime ekleyeceğim."

Elimi yavaşça uzunluğunun üzerinde gezdirdim ve sertçe zonkladı. "Seni sınıra getirmek için fazla bir şey gerekmez, değil mi? Odamız bir sürü başka erkek gibi kokarken bile."

"Bana onların ölmesini ne kadar istediğimi hatırlatmayın."

"Neden olmasın?" Ellerimi şortunun bel bandına soktum ve elimi boyuna doladığımda kısık bir inilti duydum.

Onu yavaşça okşarken soruyu unutmuş gibi görünüyordu, dokunuşumun altında gurur gibi hissettiren bir şeyle hareket etmesini izliyordum. Ellerinden kalçalarının arasına kaydılar ama parmakları göbeğimden uzaktaydı. Sanki bir çapa gibi bacağımı kavırıyordu.

Diğer eli bileğimi buldu ama ben onu hafifçe okşarken beni durdurmaya çalışmadı.

Ereksiyonunu serbest bırakıp elimi ağzına götürdüğümde, gözleri bir an için benimkilerle buluştu.

Ve lanet olsun, yandılar.

Eline doğru başımı salladım ve piç kurusu tam olarak ne istediğimi biliyordu.

Avucumu yavaşça yaladı ve parmaklarımı tekrar sikinin etrafına doladığımda bileğimi kavramaya devam etti.

Elim kayganlaşarak onu okşadığımda göğsü karanlık bir şekilde gürledi. Kalçaları sallanıyordu.

Dişlerini sıktı.

sınıra kadar sürükledim ve sonra zonklayıp zevki azalırken durdum.

"Yaptığım şeyi yapmamalıydım," diye homurdandı, ben onun ikinci kez inmesini beklerken.

"?" Bir süre dinlendikten sonra onu okşamaya devam ettim.

Her nasılsa, hayatımın en sıcak deneyimlerinden biriydi.

Ben onu tekrar, tekrar ve sıkıştırırken parmakları bacağıma saplandı, ta ki ben ona onun bana yaptığından daha uzun süre işkence ettiğimi anlayana kadar.

Sonra nihayet ereksiyonunu serbest bıraktım ve tekrar sırt üstü döndüm. İhtiyacıyla mücadele ederken göğsünün kabardığını duyabiliyordum.

"Ne kadar süre hasta hissettin?" diye sordu. "İki

ya da üç saat."

"O zaman intikamdan tatmin olana kadar bunu her gece yapacaksın. Canımı yak."

"Hayır. Bir kere yeter."

"Daha kötüsünü hak

ediyorum."

"Hayatına devam etmeyi hak ediyorsun. O yüzden yoluna devam et ve sonunda benim dostum gibi davranmaya başla."

Kalçamı sıkıca kavradı. "Pekala. edeceğim." Bu kadar

basit olmayacağını biliyordum.

O da bunu biliyor olmalı.

Ama nefes alış veriş yavaşça düzleşirken ikimiz de bu konuyu açmadık. Ya da ben isteksizce onun yanına kıvrıldığımda.

Ya da beni yarısına kadar üzerine çekerken, onsuz uyuduğum her gece göğsümün içindeki yalnızlığı yatıştırırken.

Vücudum onu affetmeye kararlı ama bu kadar kolay kurtulmasına izin vermeyecektim.

Acı çekiyordu ve bundan onun adına nefret ediyordum. Ama bu onun yaptıklarını silmezdi.

OceanofPDF.com

sixteen

P R T E R O

Bütün gece dönüp durmayı BEKLİYORDUM.

Ailemin katilini öldürdüğüm günden beri gece boyunca uyumamıştım. O zamandan beri gecede iki ya da üç saatten fazla uyumamıştım.

Ama çılgınca bir mucize eseri, eşim kollarımdayken uyandığımda, bütün geceyi başarmış olduğumu fark ettim.

Bütün gece.

Kendimi hiç hissetmediğim kadar iyi hissediyordum.

Uyurken bir ara yan tarafıma dönmüştüm. O da dönmüştü, böylece kıcı ereksiyonuma dayanmış ve sırtı göğsüme gelmişti.

Vücudunun benimkine bu şekilde değiştiğini hissetmek o kadar güzeldi ki, kolumun ona sarılmasına engel olamadım.

Onu daha yakına çekiyorum.

Üzerindeki tek şey o dar şort ve hiçbir şeyi gizlemeyen küçük sütyeniydi, bu yüzden kolum çıplak karnının etrafındaydı.

Hiç kimseyi ya da hiçbir şeyi onu istediğim kadar çok istememiştim.

Ve taşaklarım önceki geceden beri hâlâ ağrıyordu. O vibratörle ondan uzaklaştığım için kendimi bok gibi hissediyordum ama mesele de buydu zaten. Her şeyi berbat etmişim ve bunun bedelini ödedim.

"Uyanık mısın?" diye mırıldandı.

Sesindeki uyku tınısı sikimin zonklamasına neden oldu. Kıçını hafifçe bana doğru salladı ve ihtiyacımın acısıyla bir iniltiyi ısırdım. "Bir seks savaşının ne sürmesi gerekir?"

"Bir günden daha uzun."

"Bir ordu nasıl teslim olur?"

"Bilmiyorum. Savaşı başlatan ben değilim." Bana

daha sert vururken tısladım. "Bebeğim..."

"Sonunda adımı doğru kullanmaya başladın. Geriye gitmeyelim."

"Peki." Elimi şortunun içine sokup koktuğu kadar ıslak olup olmadığına bakma isteğiyle mücadele ettim. "Izzy," diye düzeltiltim, "Bana nasıl teslim olacağımı söyle."

"Bana başka bir sipariş vermediğini biliyorum." "Asla,"

diye homurdandım.

Kolumu belinden çekti ve benden uzaklaştığında çenemi sıktım, beni sert ve acı verici bir şekilde zonklayan bir halde bıraktı. "Bunu kendi başına halletme, yoksa iç çamaşırlarını yeniden dağıtacağım."

"Bunu hayal bile edemezdim."

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı ve sonra dolabın içinde kayboldu.

En küçük bikinisiyle yeniden ortaya çıktığında çenem daha da sıkıldı.

Onun bana sarılmasını o kadar istiyordum ki,

canım yanıyordu. "Göle dönmek mi?"

"Kahvaltıdan sonra. Muhtemelen daha sonra hediyeleri bırakmak için burada durmam gerekecek," dedi ve banyoya doğru ilerleyip arkasında kayboldu

Perde.

Kendimi yataktan zorla kaldırdım ve onu takip ettim. Aletim acıyordu ama birkaç gün bununla uğraşmak zorunda kalacaktım. Ya da birkaç hafta. Ta ki bir pislik olduğum için yeterince para ödediğime karar verene kadar.

Bununla başa çıkabilirdim. Bunu hak etmiştim.

Arkasından yaklaştığımda Izzy saçının bir bölümünü örüyordu. Fransız örgüsü yapmıyordu, sadece arkadan bağlıyordu. Kız kardeşlerimden saçlar hakkında yeterince şey duymuştum, suyun altında geçirdiği süre boyunca yüzmeye dayanamayacağını biliyordum.

Saç bandını çoktan bitirdiği örgüden çektim ve bir protesto sesi kazandım. Başının tepesinde yeni bir örgüye başladığımda protestoları azaldı, gözleri büyüdü ve dudakları yuvarlaklaştı.

"Örgü örmeyi biliyor musun?" diye sordu bana.

"Sana kız kardeşlerimle yakın olduğumu söylemiştim. Saçlarını örmezlerse her yer değiştirdiğimizde saçları yapraklara dolanırdı. Ben Lana'nın saçını örerken Lana da Eve'in saçını örerd. Her zaman saçımda üçümüze yetecek kadar yaprak olurdu."

Ağzı kapandı.

Kız kardeşlerimin benimle alay edeceği kadar yavaş bir şekilde başını aşağı indirirken beni yeni gözlerle izledi. Anılar canımı yaktı ama beklediğim kadar kötü değildi.

" zaman oldu, bu yüzden en iyisi değil," diye uyardım. "Ama başka kimse elini saçına sürmüyor, o yüzden-"

"Mükemmel," dedi ve sözlerinin arkasında alaycılık yoktu.

Bir örgüyü bitirdim ve diğerine başladım. Bitmiş olana dokunmak için uzandı ve pürüzsüz, sıkı telleri hissettiğinde yüzündeki şaşkınlık daha da arttı.

"Seninle kahvaltıya geleceğim," dedim. "Üstümü değiştirmem için bana bir dakika ver." "Tamam."

"Daha sonra seni göle taşıyacağım." "Tamam."

Kısa cevapları bana tam olarak inanmadığını gösteriyordu ama bu beklenen bir şeydi. Buna ben sebep olmuştum.

İkinci örgünün ucunu bağladım ve ellerimi çıplak omuzlarına koydum. "Eğer gerçekten çıplak yüzmeyi tercih ediyorsan, bunu yapmalısın. Sadece mayonu bir kayanın altına falan koy ve çıkmadan önce üstünü değiştir. Lütfen."

Aynadan bana şüpheyle baktı. "Tuhaf davranıyorsun." "Sana daha iyisini yapacağımı söylemiştim."

"İnsanlar bunu söyler ama her zaman ciddi değildir." "Ben öyle değilim."

Hâlâ bana inanmış gibi görünmüyordu ama durum . Eninde sonunda ona kendimi kanıtlayacaktım.

Birkaç dakika sonra ikimiz de hazırдық. Ona gömleğimi giymeyi ya da dolabında gördüğüm mayolardan birini almayı teklif ettim ama ikisini de reddetti.

Onun seks savaşı, kafeteryada ona uzun süre bakanların sonu olabilir.

Yemeğimizi alırken onu uzun süre süzerken yakaladığım herkesin zihnine alfa komutları göndererek onları başka tarafa bakmaya zorladım. Bana gönderdiği şüpheli bakışlar bunu anladığını gösteriyordu ama umurumda değildi. Eğer bir savaş istiyorsa, sonuçlarına katlanmak zorundaydı.

O yemeye başladığında dokunmadım, dikkatim odayı tararken çok yakından bakan birileri olup olmadığını izliyordum.

Izzy elini koluma attığında tabağını yarılamıştı. Ona baktım ve o da bakışlarımı karşılayarak zihnime, "*Tişörtünü bana ver,*" dedi.

Göz kırptım.

"Hâlâ savaştayız," diye açıkladı. "Ama bana gömleğini ver."

Başımın üzerinden sıyırdım, o da aldı, kendi başının üzerinden çekiştirerek kollarını geçirdi. Gövdesi ve kızı örtüldüğünde hemen rahatlardım ve o da yemeğine döndü.

Sonunda çatalımı aldım.

Kim birkaç dakika sonra Izzy'nin yanına oturdu ve Izzy diğer kadının yiyecek bir şey almadığını fark edince merakla ona baktı.

Kim ona büyük bir tablet uzattı. "Tasarımcımız odanız için birkaç temel fikir gönderdi," diye açıkladı.

Izzy'nin alnı kırıştı. "Neden?"

"Yeniden dekore ediyorsun," dedi Kim. Sinirlenmiş görünüyordu ama Evan'la daha fazla vakit geçirebilmek için alfa işlerine karışmakta ısrar eden oydu.

"Öyle miyiz?" Izzy bana baktı.

"Öylesin." Yemeğimden bir ısırık daha

aldım. "Neden?"

"Burada kendini rahat hissetmiyorsun. Bunu değiştirmem gerek."

"Ailenin resimlerini asılı bırakmak istemiştin," diye hatırlattı bana zihinsel olarak, konuşmayı gizli tutmak için. "Her tasarımcı onları indirirdi."

"Annem, eşimi kaybettiğim insanların resimleriyle dolu bir odada yaşattığımı bilse dehşete düşerdi. Kız kardeşlerim de öyle olurdu. Artık yaşadığım hayatın bu olduğunu kabullenmemin zamanı geldi."

"Kulağa berbat geliyor."

"Seks uğruna savaş başlatacak kadar seksi seven muhteşem, ateşli bir sirenle çiftleştim. Çok daha kötüsünü yapabilirdim."

Yemeğine geri dönmeden önce yüzü hafifçe kızardı ve ben sırtışıma bastıramadım.

Onu kızartmıştım.

Gelecekte bunu çok daha fazla yapmayı hedefliyorum.

Kim'le birlikte tabletteki resimlere baktı ve her şey hakkında fikirlerini söyledi. Kim telefonuna notlar aldı ve bunları tasarımcıya gönderdi. İşleri bittikten sonra Kim kahvaltılarımızı bitirmemiz için yanımızdan ayrıldı.

Bir gün önce eşim için birkaç şeyi harekete geçirdikten sonra, zamanımın çoğunu babamın bana öğrettiği şekilde bağlantı aracılığıyla sürüyü tarayarak geçirdim. Bunu yapmak bana sürünün neresinde olduğuma dair daha iyi bir fikir vermişti ve durum hiç de iyi değildi.

Bu konuda da daha iyisini yapmanın zamanı gelmişti.

Arkadaşımı göle götürdükten sonra Evan'ı ofisimde buldum. "Hazır mısın?" Ona sordum.

Dudakları çarpık bir sırtışla gerildi. "Her zaman."

Ve ilk tehditle birlikte başa çıkmak için yola çıktık.

OceanofPDF.com

seventeen

IZZY

SONRAKİ İKİ HAFTA HIZLA

GEÇTİ. Ve garip bir şekilde.

Seks savaşı teknik olarak devam etti ama Porter karşılık vermedi. Onu kızdırmama izin verdi ama beni gerçekten kızdırmadı. Bana dokunmaya da çalışmadı. Ateşi körükleyen o olmayınca, çabalarım da gönülsüzleşti. Hâlâ en açık kıyafetlerimi giyiyordum ve arada sırada kıcıımı ona sürüyordum ama bana iltifat etmediği sürece bu konuda yorum yapmıyordu.

Her gece odamıza geldiğinde çok yorgundu ama her sabah saçlarımı örerken açık ve neşeliydi.

Yorgunluğundan endişelenirdim ama zihnine her göz attığımda onu Evan'la çalışırken buluyordum. Bazen sürü üyeleriyle konuşuyor ya da onları sorguluyorlardı.

Bir keresinde, Curtis'in Mistwood ve sürü dışındaki müttefiklerinden biriyle gizlice iletişim kuran birini öldürdüğünü gördüm.

Ama çoğu zaman evrak işleriyle ve bunun gibi şeylerle uğraşıyorlardı.

Blair sayesinde, kralın eşlerinin genellikle krallıklarını yönetmeye yardım etmelerinin beklendiğini biliyordum. Yapacak çok şey vardı ve iki kişi bu işin üstesinden gelebilirdi.

bir taneden çok daha iyi.

Ama Porter benden bunu istememişti. Ya da bana rolü teklif etmemişti. Açıkçası, rolü almaya çalışmayacaktım. Yani, ben dahil değildim.

Tüm zamanımı gölde geçiriyordum ve dürüst olmak gerekirse hayatımda ilk kez bundan sıkılmaya başlamıştım.

Rahatlatıcıydı, ama görünüşe göre *çok fazla* diye bir şey varmış. Rahatla.

Belki de Kurt Malikanesi'nde iş yapan kadınlardan yardıma ihtiyacı olan var mı diye bakmam gerekiyordu.

Kararımı verdikten sonra sudan çıktım ve mayomu her zamankinden daha erken giydim. Porter beni her gün gölden alıyordu, bu yüzden bir süredir dönüş yolunu yürümemiştim. Ama buna *ihtiyacım* yoktu.

Her zaman bıraktığım ağacın altındaki atıştırmalık sepetime doğru yürüdüm ve havlumu aldım. Omuzlarımdan geçirip vücuduma sarmıştım ki hafif nemli olduğunu fark ettim.

Ben göldeyken yağmur yağmış olmalı.

Kullanmayacak kadar ıslak değildi, bu yüzden yüzümü olabildiğince kuruladım ve aynı şeyi vücudumun geri kalanıyla da hızlıca yaptım. Havluyu bacaklarımdan çektiğimde nihayet cildime baktım ve dehşete kapıldım.

Parıltılı.

Çizgili, düzensiz parıltı.

Hemen havluyu burnuma götürdüm ve kokladım. Klor.

Ben yüzerken birisi havlumu klorlu suya batırmış ve geri getirmişti.

Ne oluyor be?

Sepetten telefonumu aldım ve kameramı açtım, yüzümdeki parıltıyı gördüğümde benim de gözlerimin açılmasını izledim.

Aşağıya bir kez daha baktığımda vücudumun geri kalanının da aynı şekilde olduğunu gördüm. Öfke içime doldu.

Simden *nefret ederdim* ve simin izleri, klorda yüzmüş olsaydım ortaya çıkacak normal ince tabakadan bile daha kötüydü.

Bu Porter'ın hatası mıydı?

Bunun seks savaşının bir parçası olduğunu mu düşünüyordu? Çünkü *değildi*.

Ama eğer bu onun fikriyse... savaşı kesinlikle o kazanmıştı.

Blair'in iletişim bilgilerini bulup onu aramak için tuşa bastığımda parmaklarım titredi. Birkaç kez çaldıktan sonra cevap verdi.

"Hey, İz! Nasıl gidiyor?"

"Kötü. Bir iyiliğe ihtiyacım var." "Dinliyorum."

"Havuzlarınızdan birini klorlayabilir misiniz?"

"Elbette." "Ne oldu?" diye sormadan önce bir duraksama oldu.

"Klorlu bir havlu. Porter mı yoksa başka biri mi yaptı bilmiyorum ama her yerim çizgili. Ve klor muhtemelen gölümdeki balıkları öldürecektir, yani bu bir seçenek değil."

"Hemen şimdi suya ekleyeceğim. Porter sürünün topraklarından ayrılmaya izin verecek mi?"

Evan ilk gün benim için bir koruma ayarlamıştı ve geride kalmasına rağmen hep oradaydı. Ayrıldığı tek zaman Porter'ın herkese benden uzak durmalarını emrettiği zamandı.

Ondan kaçmayı hiç denemedim ama hızıma bakılırsa, denesem onu geçebilirdim.

Ve Evan'ın haritasını hatırladım. Ve tüm malikaneyi çevreleyen yol hakkındaki açıklaması. Vampir kanadından çok uzakta değildi.

olduğunu söyledi. "Ona başka seçenek bırakmayacağım."

Muhtemelen sadece bir kez işe yarayacaktı... ama belki de düşündüğüm kadar kapana kısılmamıştım.

"Pekâlâ, ben şimdi havuza gidiyorum. Sen buraya geldiğinde hazır olur."

"Teşekkür ederim."

"Tabii ki. Kız kardeşler bunun içindir."

Aramayı sonlandırdım ve ormana baktım. Ağaçların arasında beni izleyen kurdu görebiliyordum. Ona ne yaptığımı söyleyebilirdim... ama eğer havludan Porter sorumluysa, o piç nereye gittiğimi anlayana kadar biraz endişelenebilirdi.

Bekçiye el sallamak için elimi kaldırdım, sonra da koştum.

Vampir Malikânesi'ne girmek bir şeydi. Kapıdaki muhafızlar beni içeri alma konusunda pek hevesli değillerdi, bu yüzden Blair'i geri aramak zorunda kaldım. Sonunda geçmeme izin vermeden önce o da onları aramak zorunda kaldı.

Kapıdan içeri adımımı attığımda Porter'ın zihni benimkine dokundu.

"Neden korumanızdan söylemek için bir telefon alıyorum?" Sesi garip bir şekilde sakindi. Ben öfke bekliyordum. Yine de daha iyisini yapacağına söz verdiğinden beri epey sakinleşmişti.

Ayrıca, yerimi hissedebilirdi. Vampirlerle birlikte olduğumu sormadan bilebilirdi.

"Muhtemelen kaçmaya içindir."

"Seks savaşımızı Vampir Malikanesi'nden kazanamazsın."

"Ben seks savaşını çoktan kazandım. Sadece sen henüz teslim olmadın."

"Teslim olmaya çalıştım. Sen reddettin. Neden vampirlere gittin?"

Bu doğrudu.

Ve onun bakış açısından geçerli bir soru. Tabii havlumu klorlamadıysa.

Koridordan aşağıya, Blair'in devasa havuzuna çıkan asansöre doğru yöneldim. Bu şey bir şaheserdi. En az on kat yüksekliğindeydi, muhteşem taşlardan yapılmıştı, bir sürü farklı tüneli ve mağarası vardı. Herhangi bir sirenin ıslak rüyasında başrol oynayabilirdi. Hale de zaten bu yüzden inşa etmişti.

Bir siren herkesi cezbedebilir, ama bir sireni cezbetmek için? Bunun gibi bir havuz en iyi seçeneğinizdi.

"Havluma klor mu koydun?" Ona sordum.

Bir duraklama daha oldu. *"Neden havlunuza klor koyayım ki? Seni savaştan vazgeçmeye ikna etmeye çalışıyorum, kızdırmaya değil."*

Bir başka geçerli soru.

"Bu bir cevap değildi, Porter."

"Hayır, havlunuza klor koymadım. Bunu kim yapar ki?"

"Bilmiyorum. Belki birileri siren derisiyle iyi reaksiyon vermediğini duymuştur. Bundan kimseye bahsettin mi? Ve benim ölmemi isteyen herkesi buldun mu?"

"Bundan kimseye bahsettiğimi sanmıyorum ama bahsettiysem hatırlamaya çalışırım. Sürü üyeleri arasında sadakatsiz olanları ayıklamak için çalışıyorum ama düşünce ve duygularınızı alfaya ifşa etmenin yolları var. Zaman alacak ama onları bulacağım. Özellikle de sana zarar vermeye çalışmışlarsa."

Yavaş bir nefes verdim ve beni görememesine rağmen başımı salladım. Asansöre adım atarken sırtımı duvara yasladım.

Oraya gideli sadece birkaç hafta olmuştu ama bana bir ömür gibi gelmişti.

"Blair'den havuzunu klorlamasını istedim. çıkarmanın bir yolu yok çizgi çizgi olursa dalmamdan çok daha kötü görünecek. Bunu bizim aramızda de yapabilirdim ama klor balıklara zarar verebilir."

"Balıklara bu kadar düşkün olduğumu bilmiyordum."

Dudaklarım hafifçe yukarı doğru kıvrıldı. *"Sağlıklı bir eko sistemi korumak için çok çalışıyorum."*

"Seks savaşınız beni çok azdırıyor, bu bile bir şekilde beni ediyor."

Kapılar açıldığında yüksek sesle güldüm ve koridorda kız kardeşlerimin seslerini belli belirsiz duydum.

"Sanırım bu benim lehime işliyor."

"Teslim olmama izin vermene yaklaşmamızı sağlayacaksa her şey senin lehine işler bebeğim."

"Bunu düşüneceğim."

"Bunu alacağım. Hale'le bu konuyu konuşur konuşmaz size doğru yola çıkacağım. Vampirlere güveniyorum ama aramızda bana cevap vermeyen duvarlar ve güvenlik görevlileri olduğunu bilmek hoşuma gitmiyor."

"Pekâlâ. Yine de beni bulduktan sonra ormanda uyumaya devam etmek isteyeceksin. Parıltı her yere bulaşacak."

"Parıltıyı severim."

"Yalancı. Kimse cildinden ve saçından temizleyemediği zaman parıltıyı gerçekten sevmez."

Kıkırdadı. *"Eğer senin üzerindeyse parıltıyı severim. Ve eğer ikimizin de üzerindeyse, bu seni alenen sahiplenmenin bir başka yolu olur."*

"İyi bir noktaya değindin. Bunu en başından denemeliydik. Halka açık seks yerine parıltı."

"İkisini birleştirmek daha eğlenceli olur."

Havuzun bulunduğu geniş, açık odaya ulaştığımda homurdandım.

Havuzun etrafında toplanmış ve mayolarını giymiş olan kız kardeşlerimin hepsi bana baktı.

"Hey, İz!" Clementine havuzun kenarından el salladı.

"Sanırım nasıl olduğunu sormamıza gerek yok," dedi Zora. "Bir moron gibi sırtıyor."

"Seni duyabiliyor," dedim.

"Muhtemelen umursamayacak kadar mutludur," dedi Blair, suyun üzerine eğilip elini havuza daldırmadan önce bana göz kırparak.

Çıkardığında cildinin üzerinde kalın bir sim tabakası vardı. "Ne kadar ekledin?" Avery simlere bakarak sordu.

"Çok fazla," diye homurdandı Zora. "Hiç bu kadar kalın görmemiştim."

"Mutlu bir kazaydı," dedi Clementine neşeyle. "Fae'ler bu gece buna bayılacaklar."

Clem suya daldığında Blair'in gözleri büyüdü ve bana baktı. "Çizgili parıltınız dışında bir sorunumuz var."

"Şimdiden mi?" Kız kardeşlerime doğru yürüdüm ve hâlâ kuru olan üçüne de sarıldım.

"Programıma bakmayı unutmuşum," dedi Blair bana tekrar sarılırken. "Bu gece Fae'leri ağırlamamız gerekiyordu. Su bir şekilde tutulmalarının etkilerini hafifletmeye yardımcı oluyor. Suyu iyileştiren büyümüzün büyük bir fark yaratacağını düşünüyorlar."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Nasıl çalıştığından tam olarak emin değilim ama fae alemi bir süredir tutuluyor. Görünüşe göre bu onların canavarlık eğilimleriyle savaşmalarını zorlaştırıyor. Onlara yardım edecektik ama arıttığımız suya ihtiyaçları var. Ben de içine kimyasal madde döktüm."

"Çok fazla kimyasal madde var," diye ekledi Zora.

"Doğru." Blair elini başının üstünde gezdirdi. "Kahretsin. Damian'dan Kai'nin adamlarını aramasını isteyeceğim."

"Muhtemelen benim gölümü kullanmalarını sağlayabiliriz," dedim. "Porter'ın bunu sorun etmeyeceğinden emin olmam gerek ama neden sorun etsin ki?"

Gözleri biraz parladı. "Bu mükemmel olur."

Telefonumu yere bıraktım.

"Sorun nedir?" Clementine yüzeye çıkarken sordu. Şimdiye kadar gördüğüm herkesten daha fazla parlıyordu ve ben bir iniltiyi bastırdım.

Bir canlı disko topu daha, hemen geliyor.

Onlar Clem'e durumu açıklarken ben de Porter'a ulaşmaya çalıştım.

Hale ile yaptığı ve beklenildiği gibi kendi lehine sonuçlanan bir konuşmanın ardından telefonu kapatıyordu.

"Hızlı bir soru," dedim. "Gölümü bir geceliğine fae'lere kiralamaya ne kadar karşısınız?"

"Benim karşı çıkma seviyem bunun arkasındaki gerekçeye bağlı olacaktır. Ve sizin katılım düzeyinize."

Ona hemen Blair'in programı kontrol etmeyi unuttuğunu ve suyun fae'lere nasıl yardımcı olması gerektiğini anlattım.

"Suya istemediğim bir şey yapmadıklarından emin olmak için orada olmayı tercih ederim ama güvenli olduğunu düşünmüyorsanız odamızda kalabilirim. Yine de Blair'in havuzunu klorlaması benim hatam, bu yüzden ona yardım etmemiz gerektiğini düşünüyorum. Ve Fae'lere," diye bitirdim.

"Kabul ediyorum. Hale'i geri arayacağım ve ikimiz de Kai ile konuşacağız. Fae'ler muhtemelen bitkiler yüzünden gölü tercih edeceklerdir."

"Balıklarımı öldürecekler mi?" Kontrol ettim.

"Hayır. Bitkileri iyileştirecekler, bu da muhtemelen ekosisteminizi daha sağlıklı hale getirecek."

"Bildiğim iyi oldu."

"Size geliyorum, bir şeyler ayarlayıp yakında görüşürüz." "Teşekkürler, Porter."

"Bir şey değil, bebeğim."

Bu lakap karşısında homurdandım ama sonunda bana böyle hitap etmemesini söylemekten vazgeçtim. Protesto etmek onu cesaretlendirmekten başka bir işe yaramıyordu.

Suyun yüzeyine geri yüzerek, aşırı parıltılı kollarımı havuzun kenarına dayadım. "Porter, Hale ve Kai ile konuşacak. Fae'leri sürünün topraklarında ağırlamak için her şeyi ayarlayacaklar."

Blair'in yüzünde rahatlama ifadesi belirdi. "Teşekkür ."

"Kız kardeşler bunun içindir, unuttun mu?" Alay

ettim. Gülümsedi. "Su nasıl?"

Omuzlarımı biraz salladım, böylece parıltım ışığı yakaladı. "Işıltılı."

Blair güldü ve başından çekerek üzerinde sadece mayosunun kalmasını sağladı. "Yer açın."

Clementine ve ben yana kaydık ve Blair suya daldı. Avery'nin yüzüne biraz su sıçradı, birkaç parıltılı benek oluştu ve Avery gülümsedi.

"Sanırım ben de katılıyorum."

Onun örtüsü de Blair'inkini izledi ve altın saçlı kız kardeşimizi takip ederek Zora'yı parıltısız tek siren olarak bıraktı.

Clementine, ", su çok güzel," diye şarkı söyledi.

Zora gözlerini devirdi ama gülle atıp hepimize püskürtmeden önce birkaç koşu adımı attı. Blair ve Avery ile birlikte havuzun dibine doğru yüzdü.

Clem ve ben yüzümüzdeki suyu silerken güldük. "Daha önce hiç bu kadar parıltı görmemiştim," dedim elimin ışığı yakalamasını izleyerek. "Bu çok saçma."

Clementine gülümseyerek, "Ama

eğlenceli," dedi. "Sanırım."

"Sence eşin parıltıyı sevecek mi?"

"Muhtemelen. Seks savaşımız onu yeterince çıldırtıyor, sanırım bu durumdan hoşlanacaktır."

Dudakları bir gülümsemeyle gerildi. "Çiftleşmekten hoşlanıyor musun?"

Bu soru beni hazırlıksız yakaladı. "Bunu gerçekten düşünmedim."

Ben bunu düşünürken o uzun kıvılcık saçlarını hızlıca topuz yaptı. Clementine şüphesiz çok enerjikti ama ne zaman sakinleşmesi gerektiğini de biliyordu.

"Emin değilim," dedim sonunda. "Başlarda çok kötüydü. Benden kaçıyordu. Onu gerçekten tanımıyor olsam bile bu canımı yakıyordu. Ama son birkaç hafta farklı oldu. Şimdi sanki... bir partnerim varmış gibi hissediyorum. Hoşlandığımı söyleyemem ama *hoşlanmadığımı* da söyleyemem."

"Sen gittiğinden beri Hale rastgele büyülü varlıklardan pek çok teklif aldı. Bir siren eşine neler verebileceklerini ve onu nasıl koruyabileceklerini listeliyorlar. Senin ve Porter'ınki gibi bir çiftleşme ayarlamaya çalışıyorlar," diye açıkladı. "Ejderha kralı bunlardan birçoğunu gönderdi."

Kaşlarım kalktı. "Ciddi misin?"

Clem başını salladı, her zamanki neşesi biraz azalmıştı. "Hale onları bize e-posta ile gönderdi. Onlara birkaç kez baktım ve bunu düşündüm. Hale'in Blair'e bakışı... Bunu istiyorum, anlıyor musun?"

Dudağımı ısırarak başımı salladım.

Ben hiç böyle hissetmemiştim ama Clementine'in böyle hissetmesi beni şaşırtmadı. O her zaman romantik biriydi. Her ne kadar yatıp kalkmaktan çok bahsetse de, tek gecelik ilişkilerinden pek hoşlanmadığını biliyordum. Sadece birlikte olabileceği birini arıyordu.

"Avery ile bunun hakkında konuşuyordum. Ejderha kralı Talon'la çiftleşirsem güvende olurum. Değil mi? Ve Blair bize bir şey için sirene ihtiyacı olduğunu söyledi. Yani güvende olurum ve istenirdim. Bu yeterli değil mi?"

"Eğer güvende olmak, istenmek ve sevilmek arasında bir seçim yapabiliyorsanız, bence öyle değil," diye itiraf ettim.

Uzun bir nefes verdi. "Biliyorum. Ama herkes bizden bir şey isterken aşkı nasıl bulacağım?"

"Doğru kişiyi bekleyerek mi?" Ben önerdim. "Bunun dışında, gerçekten bilmiyorum."

"Bu ikimiz için de geçerli."

Blair ve Zora savaş çığlıkları atarak sudan çıktılar, havuzun diğer ağzına doğru hamle yaptılar ve tekrar suya daldılar.

"Vay , ne kadar çok parıltı var," dedim.

Clem biraz gönülsüz de olsa güldü. "Haftalarca ıslıl ıslıl olacağız."

"Her sirenin rüyası."

Gözlerime gülümseyerek karşılık verdi ama zoraki bir gülümsemedi. "Avery ejderha kralı hakkında ne düşünüyor?"

"Talon'un bir sirene ihtiyacı olduğu konusundaki ısrarının ondan mümkün olduğunca uzak durmam gerektiği anlamına geldiğini düşünüyor. Bir erkeğin sirene ihtiyaç duyacağı pek fazla şey yoktur ve Porter'ın yaptığı gibi geçmişini unutmaya çalışmıyor. Görebildiğimiz kadarıyla, bunun tek nedeni erkeklik organlarıyla ilgili sorunlar ya da bir tür işkence olabilir."

. "Büyülü varlıklarda ereksiyon bozukluğu olmaz."

Ancak çiftleşmemiş sirenler işkence sürecinin bir parçası olarak kullanılabilirdi. Genç çiftleşmeler bizim için bir şey haline geldiğinden beri yapılmamıştı, ama daha önce yapılmıştı.

"Yine de olabilecek en iyi sebep , değil mi?" Clem alay etti.

"Dürüst olmak gerekirse, evet."

Güldü, arkasını döndü ve başını havuzun kenarına yasladı. Pek rahat görünmüyordu ama aldırıyor gibiydi.

"Ayarlanmış bir eş bağının romantizmle birlikte gelmediğini biliyorum, ama bir parçam sadece atlamak ve en iyisini ummak istiyor, anlıyor musun? Hale temelde

Blair'i onunla bağ kurmaya zorladı ve birlikte çok mutlular. Şimdi ne kadar gülümsediğini görmelisin. Bu çok saçma ve ben aptalca kıskanıyorum. Avery bana tüm ayarlanmış bağların bu şekilde sonuçlanmadığını söyleyip duruyor ve bunun doğru olduğunu biliyorum ama bir yanımda yine de denemek istiyor."

Önümdeki kayayı inceleyerek, "Benim eş öyle değil," dedim. "Ben bir seks savaşındayım, unuttun mu?"

"Ama bu sizin seçiminiz, değil mi?"

"Yatağında uyumuyordu. Onu buna zorlamanın en iyi yolu buydu. Çoğu zaman çiftleşmek büyük bir güç mücadelesi gibi geliyor."

"Ama güç mücadelesi sona erdiğinde mutluluk , değil mi?"

"Bilmiyorum. Var mı?" Ona baktım, duygularım biraz hamdı.

Porter'la aramız iyiye gidiyordu ama savaşımızı bitirir bitirmez geri adım atmayacağını garantiyi yoktu. Mobilyalar birkaç gün içinde geldiğinde yeniden dekore etme konusunda fikrini değiştirmeyeceğinden emin olmanın bir yolu yoktu. Sürüye liderlik etmekten yorulup ormanda kaybolmayacağını bilmenin bir yolu yoktu.

Clementine sessizce, "Umarım

öyledir," dedi. "Ben de öyle

umuyorum."

Kelimeler ağzımdan dökülürken, doğru olduklarını fark ettim.

Güç savaşımızın sonunda mutluluk olmasını umuyordum. Blair ve Hale'in yaptığı gibi Porter'la işleri yoluna koymak istiyordum. Var olduğunu fark ettiğim türden bir aşk istiyordum.

Kendimi güvende hissedebileceğim türden

bir aşk. Artık yalnız hissetmediğim bir aşk.

Nasıl yaratacağımı bilmiyordum... ama istiyordum.

"Bu gece fae'lerle yüzmeye gidiyorum," dedi Clementine, sesini yükseltirken neşesini tekrar tonuna katmaya zorladı. Clem, gerçekten iyi *hissedene* kadar gibi davranma konusunda profesyoneldi. Ya da bunu başarana kadar

kendini ikna etti. "Etraflarında pek bulunmadım, bu yüzden neye benzediklerini görmek için heyecanlıyım."

"Bir disko topu gibi parlarken mi? Senin tam olarak ne olduğunu bilecekler, Clem. Kafana 'BENİMLE EVLEN' yazan bir tabela da asabilirsin."

Güldü. "Hale'in en güçlü muhafızlarından biri bu gece için eşimmiş gibi davranmayı kabul etti. Beni bırakmayacak, böylece güvende olacağım. Keskin kalemle boyunlarımıza eş işareti çizecektik. Şimdi bunu yapmak zorunda kalacak tek kişi o." Boynunu kaplayan parıltıyı işaret etti. "Senin işaretini hiç göremiyorum."

"Sen delisin," dedim elimi boğazıma götürerek.

İşaretimin tamamen gizlenmiş olduğunu düşünmek tuhaftı ama Porter'ın bunu pek umursayacağını sanmıyordum.

"Biz de senin için aynı şeyi söylemiştik."

Avery sudan çıktı ve bize doğru yürüdü. Koyu renk saçları yüzüne dökülüyordu ve havuzun kenarına çıkarak saçlarını başının üstünde topuz yaptı. "Ne hakkında konuşuyoruz biz?"

"Clem'in ejderha kralı," dedim.

Avery iç çekti. "Lütfen bana onu bundan vazgeçirdiğini söyle."

Clementine sırtımasına rağmen itiraz eder gibi bir ses çıkardı. "Yapmak zorunda değildi. Ejderha kralıyla çiftleşmeyeceğim. Bir eş istiyorum ama *o kadar* da çaresiz değilim."

"pek çok vampir var, Clem. Etkinliklere ve oyun gecelerine gitmeye devam edersen, eninde sonunda onlardan biriyle anlaşıyorsun," dedi Avery.

"Teorik olarak," diye kabul etti.

"Sesin pek ikna olmuşa benzemiyor," dedim.

"İkna *olmadım*. Yalnız olmaktan yoruldum."

"Biz hiçbir şey sayılmaz mıyız?" Avery sordu.

"Elbette biliyorsun. Ama günün sonunda, sizinle yatağa girmiyorum. Sizinle istediğim kadar ateşli seks yapamıyorum - bu arada bunu istediğime dair bir imada bulunmadım. Sizi seviyorum ama bir e e sahip olmak farklı olurdu."

Haksız değildi.

Bu farklıydı.

Çünkü bir e im vardı, hayatımın geri kalanında iyi ya da kötü birlikte olacağım bir partnerim vardı. Daha kötüsü olmuştu ama daha iyiye gidiyordu.

Avery onun elini tutarak, "Eğer çıkmaya ve yeni insanlarla tanışmaya devam edersen, eninde sonunda olacak," diye söz verdi. "Ve eğer kral olmayan biriyle olursa, bu her halükarda daha iyi olacaktır. Alınma Izzy."

"Alınmadım. Normal bir insanla  iftle seydiniz çok daha az g   mücadelesi olurdu."

"Pekala, tamam, vampirlerle çıkmaya devam edeceğim. Ama bu gece Fae'lerle y zeceğim. Bu pazarlığa açık değil."

Avery bana endişeli bir bakış attı.

"Ona yakın olacağım," diye söz verdim. "Eminim Porter da orada olacaktır."

"Gördün mü?" Clementine bana işaret etti. "Ben *de bunu* istiyorum."

Avery onun elini ve sıktı. "Doğru zaman geldiğinde onu bulacaksın."

Şahsen, o anda sahip olduğum şeyi istediği için biraz deli olduğunu düşündüm. Ama hiçbir şey onu bu konuda ikna edecek gibi görünmüyordu, bu yüzden kendimi tekrarlama zahmetine girmedim.

Asansör koridordan aşağı inerken Blair ve Zora da yüzeyde bize katıldı.

Bir parçam Porter'ın onun içinde olduğunu *biliyordu*.

Zora kollarını Clem'in omuzlarına atıp sırtından sarkarak, "Eğer hakkımızda dedikodu yaparsanız, sizi de oyunumuza dahil etmek zorunda kalırız," diye uyardı.

Clem ciddiymiş gibi davranarak, "Asla yapmayız,"

dedi. Zora homurdandı. "Evet, doğru."

Avery bir elini kaldırarak, "Dedikodu ," diye söz verdi. "Siren'in onuru."

"Bizim onurumuz yok," dedi Blair, kendini sudan çıkarıp Avery'nin yanına kış üstü uzanarak. "Sadece parıltı."

Kollarıma isteksizce bakarak "Simler gerçek," diye kabul ettim. Tüm simlerin dökülmesi genellikle iki hafta kadar sürerdi ama topladığımız delicesine kalın sim tabakası için üç ya da dört haftaya bahse girerdim.

"Clem'i bu akşamki fae şeyine gitmekten vazgeçirdin mi?" Zora kontrol etti.

"Hayır." Clementine dudaklarını 'p' harfinin üzerinde patlattı. "Ben gidiyorum. Beni bundan vazgeçiremezsiniz."

"Neredeyse Izzy kadar deli," diye homurdandı Zora.

"Bana bak, ben iyiyim," diye itiraz ettim.

Hepsi bana baktı ve birkaçı kahkahalarını bastırdı. Belki de parıltı tam olarak *iyi* görünmüyordu.

"Bize *klitoral başlık piercinglerini* sorduğunu hatırlıyorum, yüzden düşünüyorum *İyi* olmak görecelidir," diye alay etti Clem.

"Ne hakkında soruyordun?" Porter'ın sesiyle başımı geriye attım, böylece bakışlarını Blair ve Avery'nin arkasından görebiliyordum.

"Ben yokum," dedi Zora, suyun altında kaybolurken.

"Oops." Clem, Zora'yı takip etmeden önce bana göz kırptı.

"İyi şanslar," dedi Avery, dalmadan önce bana gülümseyerek.

Blair, "Yardım etmek için kalırdım ama simimi görmek isteyen iri yarı bir vampir var," diye mırıldandı. "Bunu sen halledersin." Omzumu sıktı, sonra hızını kullanarak göz açıp kapayıncaya kadar odayı geçti. Hiç şüphesiz asansöre doğru gidiyordu.

"Seks savaşı için bir fikirdi," diye açıkladım. "Bunu yapamazdım. O kadar cesur değilim."

Porter, Avery'nin oturduğu yere oturdu ve simlerle kaplı yüzüme bakarken dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "Vay canına."

"Biliyorum. Sanki biri bana göz kamaştırıcı ile saldırmış gibi."

"Çok şirin." Parmak eklemlerinin arkasını yanağıma sürttü, sonra üzerlerinde ne kadar sim olduğunu görmek için parmaklarını çekti. Toplamda küçük bir benek vardı. "Ve kolay kolay çıkmıyor mu?"

"Karar kadar olmaz. Genelde bu kadar kalın olmaz, bu yüzden bir süre devam edecek. Belki bana direnmeni kolaylaştırır."

Bir kaşını kaldırdı. "*Tüm* vücudun simle mi kaplı?" "Her santimi."

"O zaman bu sana karşı koymamı kolaylaştırmayacak, zorlaştıracak. Sen benim için kelimenin tam anlamıyla parıldarken ben senin zevkini hiç tatmadım."

"*Senin için* değil."

"Sen benim eşimsin. Seninle ilgili her şey *benim için*, şu anda sana sahip olmama izin vermesen bile."

"Bunun olduğunu sanmıyorum-"

sudan çıkardı ve kucağına oturttu, sonra hafifçe öptü. Nazikçe.

Tatlı bir şekilde.

Ve ben hazır olmadan önce çekip gitti. Alnı benimkine yaslandı, nefeslerimiz birbirine karışırken gözlerim kapandı.

"Bırak teslim olayım, Izzy."

"Hayır," diye fısıldadım, yine de yapmak istediğim son şey onu reddetmekti. Kinimin bir nedeni vardı.

Bu kadar kolay gitmesine izin veremezdim.

"Neden olmasın?" diye sordu, dudakları bu soruyla birlikte benimkini hafifçe okşadı. "Hâlâ tüm kontrol sende."

"Sana nasıl vereceğimi söyle o zaman."

"Senin programına göre değil, istediğim zaman senden beslenmeme izin ver."

"Tamamdır."

Bu kadar kolay pes etmesi beni şaşırtmıştı. Sözünden hiç görmemiştim, bu yüzden bunu yapacağına inanmak için bir nedenim yoktu ama yine de istediğim şeyi bana bu kadar kolay vereceğine inanamıyordum.

"Ne zaman istersem Vampir Malikanesi'ne gelmeme izin verin. Artık beni tutsak etmeyin."

Bu konuda bir an tereddüt etti.

Bunu düşündüğünü ve muhtemelen bana hayır demenin bir yolunu bulmaya çalıştığını söyleyebilirdim.

Ama beni yine şaşırtarak, "Tamam. Ama gitmeden önce bana haber vermelisin ve seninle gelmeme izin vermelisin."

"Bu... adil."

Hale'in Blair'in topraklarımıza onsuz gelmesine izin verdiğini düşünemezdim, bu yüzden çiftleşmiş bir adam için makul bir istek gibi görünüyordu.

"Beni toplum içinde herhangi bir şekilde talep etmeden önce uyar,"

diye ekledim. Kabaca kıkırdadı. "Bu konuda dersimi aldım."

"Ve benden kurtlar ya da başka bir şey hakkında sır saklamayın. Eşlerin bir takım olması gerekir."

"Katılıyorum." Ellerini yüzümü kavrayacak şekilde kaldırdı. "Başka bir şey var mı, yoksa seni şimdi öpebilir miyim?"

"Senin tehdidin başımın üzerinde olmadan kendime dokunabilmek istiyorum."

"Tamamdır. Ama bunu kendim yapmak isteyip istemediğimi sormadan olmaz," dedi. "Cevabın evet mi olacak?"

"Her zaman." Ağzını benimkine doğru indirdi. "Klitoris piercingi yok. Sana sert davrandığımda bunun için endişelenmek istemiyorum."

Alt bedenim ısındı. "Bana hep sert davranıyorsun." "Bu şekilde seviyorsun."

Dudakları dudaklarımla buluştu ve beni yavaşça öperken parmaklarım saçlarına kaydı. Derinden.

Samimiyetle.

"Tadın çok güzel," dedi zihnimin içine, beni daha derinden öpmek için başımı geriye yatırdı. *"Bunu özlemişim."*

"Ben de öyle."

Beni göğsüne doğru çekti. *"Bana savaşın bittiğini söyle."*

"Bitti."

Göğsü benimkine karşı gümbürdedi. Bu ses ihtiyaçla karışık memnuniyetti. *"Seni eve götürüyorum."*

"Anlaştık."

Sonunda ağzımı bırakıp ayağa kalkmadan önce beni bir dakika daha öptü. Kollarından biri sırtıma yaslanmıştı, diğeri ise dizlerimin altındaydı.

"Bir prenses gibi geri götürülmek istemiyorum," diye uyardım.

"Sen bir prenses değilsin, Izzy. Sen bir kraliçesin." Telefonumu yerden aldı ve havuzdan uzaklaştı. Kız kardeşlerime veda etmemiştim ama onlara mesaj atacaktım. Anlamlardı. Meraklı sürtükler muhtemelen

En azından bir kayanın arkasından sessizce. Onlardan benim yerimde olsaydı ben de öyle yapardım.

"Hala."

"Sürü arazisine benim sırtımda gideceksin. Vampir Malikânesi'nden çıkana kadar bu şekilde taşınarak hayatta kalacaksın."

Ona gözlerimi devirdim ama dürüst olmak gerekirse, bana sarılma şekli hissettirdi.

OceanofPDF.com

eighteen

IZZY

Kurt Malikanesi'ne geri döndüğümüzde, Fae'ler çoktan gelmişlerdi.

Bu kesinlikle planlarımıza gölge düşürdü.

Porter, *"Evan'dan göle göz kulak olmasını isteyebilirim,"* dedi ama sesi pek ikna olmuşa *benzemiyordu*. Sırtına çıkmıştım, parmaklarım kürkünü kavırıyordu.

Fae'lerin hepsi bir grup halinde yürüyordu ve en az iki ya da üç düzine kadar vardılar.

"Hayır, yapamazsın. Fae'ler gidene kadar orada kalacağız ve sonra birlikte odamıza döneceğiz," dedim.

"Onlarla yüzmeni istemiyorum."

"İstemiyorum. Büyülerinin nasıl çalıştığını bile bilmiyorum. Gölün kenarında oturacağız."

Yönünü değiştirerek gruba doğru ilerledi ve onlara yetiştii. Birkaç meraklı bakış ve birkaç el sallama ve baş sallama aldık ama hiçbirii bize bir şey söylemedi.

"Kai onlarla mı?" Ben sordum.

"Hayır. Güvendiği fae'lerden biri şu anda onlara göz kulak oluyor. Fae aleminde. Sanırım tutulmaların neden sürekli olduğunu anlamaya çalışıyor."

"En azından bununla uğraşmak zorunda

değiliz." "Şaka yapmıyorum."

Göle ulaşır ulaşmaz tüm fae'ler suya atladı ve hiçbiri kıyıda kalmaya zahmet etmedi. Porter ormanın içinde kıpırdandı ve onun için taşıdığım kot pantolonu çekip bana gömleğini uzattı.

Ben onu giyerken o da kız kardeşlerim ziyarete geldiğinde bıraktığı sandalyeyi aldı ve klorlu havlumu bıraktığım yerin yakınına kurdu.

Havlu gitmişti, bu da birinin onu almak için geri döndüğü anlamına geliyordu. Muhtemelen Porter'ın adamlarından biri ya da havluyu klorlayan kişi.

Porter sandalyeye oturdu ve beni kucağına çekti. Onun ereksiyonu kıcımın altında sabitlenmişken kendimi *rahat* hissedeceğimden emin değildim, ama iyi

"Eğer klor gerçekten bana zarar veriyorsa, bugün kötü geçebilirdi," diye mırıldandım Porter'ın zihnine, biz etrafta yüzen fae'leri izlerken. Sessiz ve huzurluydular. Clem'e evde kalırsa çok şey kaçırmayacağını söylemem gerekiyordu.

Etrafımdaki kolu biraz sıkılaştı. *"Biliyorum. Evan ve birkaç kişi daha kimin sorumlu olduğunu bulmaya çalışıyor. Gölün etrafında hiç kameramız yok ama bu değişecek."*

Oraya kamera koymak istemedim ama suçluyu bulamazsak başka ne yapabilirdik ki?

Biraz daha mahremiyet için hayatımı riske atmazdım. Arkasında kimin olduğunu bulduktan sonra onları her zaman indirebiliriz.

Cebimden telefonumu çıkararak fae'nin hızlı bir çektim ve Clementine'e gönderdim.

BEN

Pek bir şey kaçırmıyorsun.

Hayatını riske atmaya değmez.

CLEM

Lanet olsun.

Biraz daha vahşi olacaklarını
düşünmüştüm.

BEN

Vahşi olmak istiyorsan, kurtlarla koş

CLEM

Bunu
düşüneceğim.

BEN

Üzgünüm.

Fae'ler hakkında umutlu olduğunu
biliyorum.

CLEM

Sorun yok.

Başka bir çıkmalıyım zaten vampirleri seviyorum.

BEN

Sevmek için oldukça
güvenlidirler

CLEM

Evet.

Video için teşekkürler, hayal kırıklığına uğrayacaktım

Kralların Noel arifesi partisine sadece birkaç ay kaldı. Eminim o
zaman bazı Fae'lerle tanışacağım, parıltı beni hedef haline
getirmeden.

BEN

Böyle bir şey olduğunu
bilmiyordum.

CLEM

Bu bir maskeli balo. Sevimsiz

ama eğlenceli.

Ben ve Zora şimdiden kıyafetlerimizi planlıyoruz.

Ben de seninkini planlayacağım ;)

BEN

LOL

Porter için de bir tane
planla

CLEM

Yessss

Muhteşem
olacak.

BEN

Onu çıplak istemiyorum.

CLEM

Muhtemelen gezegende böyle hissedenden tek eşli kadın sensin.

Porter homurdandı ve omzumun üzerinden bir şeyler okuduğunu fark ettim. Muhtemelen bu beni kızdırmalıydı, ama ben onun kucağında otururken mesaj yazsaydı ben de aynısını yapardım.

BEN

Muhtemele
n
Seni
seviyorum.

CLEM

Ben de seni seviyorum.

Bence kırmızı başlıklı kız kostümü yapmalısın, o da büyük kötü kurt olabilir ;) Bunu gerçekleştireceğim.

Erkeğinle iyi eğlenceler!

Fikrine sırtıttım ve mesajını beğendim, sonra telefonumu kamp sandalyesinin bardak tutucusuna koydum ve Porter'a mırıldandım, "Sence fae'ler burada ne kadar kalacak?"

"Bütün gece." Elleri gömleğimin alt eteklerinin altına kaydılar ve yavaşça tenimi okşadılar. "Oldukça rahat görünüyorlar."

"Öyle, ama bu değişebilir."

"Olabilir." Kıçımın açısını ereksiyonuna göre ayarladı ve ben de mükemmel basınç karşısında gözlerimi kapadım. "Eğer dikkat çekmeden sana dokunabilseydim, seni çoktan parmaklarıma dolamış olurdum."

Vücudum zonkluyordu. "Beni hiç parmaklarına dolamadın Porter."

Fiziksel ya da mecazi olarak değil.

Kıkırdadı, göğsü sırtıma çarparak gürlledi. "Sadece hayal gücümde."

"Emirlerine uymamı istemiyorsun. Eğer seni dinleseydim, asla böyle birlikte olamazdık. Sen hala ormanda olurdun."

"Haklısın. İyi bir eş istemiyorum." Boğazımı ısırıldı. "Ben seni istiyorum."

Zihni benimkiyle çarpıştı ve çardakta üzerime inerken nasıl hareket ettiğime dair anısı zihnimde canlandı.

Nefes alış verişim azaldı.

Başparmağıyla uyluğumun iç kısmını hafifçe okşadı. Daha fazlasını istiyordum ama Fae'ler bizden uzakta değildi. Ve halka açık seks yapmıştık ama *bu kadar* açık değil. Porter bunu kabullenemeyecek kadar sahipleniciydi. Ve ben de öyleydim.

Beni sandalyenin üzerine yatırıp içime girerken anılar daha da sıcaklaştı.

Duygularını biraz olsun içime çektim ve anılardan aldığı zevki *hissettim*.

Parmaklarının aramızda, bedenlerimizin birbirine kilitlendiği noktada gezindiğini neredeyse hissedebiliyordum.

Hafızası sahilde kucağına tırmandığım güne kaydı.

Mayomu nasıl yırttığını ve beni nasıl doldurduğunu derinlemesine hatırlayınca nefesimi tuttum.

Zaman geçtikçe onun düşünceleri ve anıları zihnimde oynaştı - ta ki büyük bir kurt şekil değiştiren sandalyemizin yanındaki toprağa düşene kadar.

Nefesim kesildi ama Porter şaşırmış

görünmüyordu. Muhtemelen Evan'ın geldiğini

duymuş ya da kokusunu almıştı.

Sarışın adam arzusun kokusundan söz etmediğinde ya da ne yaptığımızla ilgili bizimle alay etmediğinde ona baktım.

İfadesi kapalıydı, bakışları göle odaklanmış olsa da aslında hiçbir şey görmediği izlenimine kapıldım.

"Ne oldu?" Porter ona sordu.

"Kim." Evan bir elini saçlarının arasında
gezdirdi. Porter bekledi.

Ben de öyle.

"Curtis alfayken üzerinde anlaşılamadığımız şeyler vardı. Hiç anlaşılamadığımız şeyler. Büyük şeyler. Çocuklar. Zamanlama. Aile meseleleri. Kardeşi." Elini tekrar saçlarının arasında gezdirdi. "Birkaç ay önce hiçbir uyarıda bulunmadan bu aptal işareti üzerime fırlattı. Bağı mühürlemeye hazır değilken kendimi bok gibi hissettirdi. Siz devraldığınızdan beri daha da kötüleşti. Onunla hiçbir şeyi doğru yapamıyorum. Görünüşe göre tek yaptığımız tartışmak."

Azgınlığım söndü, yerini empatiye bıraktı. "Özür dilerim."

Porter bir elini onun omzuna koydu. "Sürüyle daha az zaman geçirmen gerekiyorsa, bunu başaracağımı biliyorsun."

"Biliyorum ama takdir edildiğim tek zaman bu. Sürüyle çalışmayı seviyorum. O anlamıyor. Umurunda bile değil." Gözlerini kırptırdı. "Fae'lere göz kulak olabilirim. Sen git gecenin tadını çıkar. Birileri eğlenmeli."

Kıpırdamak istemedim ama Porter omzunu sıktı. "Sen iyi bir adamsın, Ev. Kimsenin sana bunu sorgulatmasına izin verme. Son birkaç on yılda kimse bu sürü için senin kadar çok şey yapmadı."

Yavaşça başını salladı ve yüzündeki öfkeli duyguları gördüm. "İyi olduğuna emin misin?" diye sordum.

"Eminim." Bana gözleriyle buluşmayan bir sırtış fırlattı. "Defol git buradan."

Porter kıkırdadı ve ayağa kalkarken beni de kendisiyle

birlikte kaldırdı. Biçim değiştirerek beni malikâneye

doğru taşıdı. "*Sence o gerçekten iyi mi?*" Porter'a

sordum.

Porter, *"Bence o kadar uzun süredir birlikteler ki, eğer ona bağlanmaya hazır olsaydı, bu şimdiye kadar gerçekleşmiş olurdu,"* dedi. *"Bence ikisi de uzun zamandır birlikte mutlu olmadıklarını biliyorlar ve ya bunu düzeltmenin bir yolunu bulmalılar ya da ayrılmalılar. Onları daha önce hiç sorun yaşamadan bir arada görmemiştim."*

"Lanet olsun."

"Evet, öyle. Tüm kurtlar ergenlik çağından itibaren bir eş edinme dürtüsü hisseder, bu yüzden ne karar verirlerse versinler, bırakmaları kolay olmayacaktır. Hayvani tarafları muhtemelen birbirlerini eş olarak görüyor, gerçek bir bağlılık olmasa bile. Umarım çok fazla drama olmadan bu işi hallederler."

"Şaka yapmıyorum. Peki ya kardeşi?"

"Nihayet birkaç gün önce sürüden ayrıldı, bu yüzden artık endişe kaynağı olmamalı. Sürünün topraklarında bulunmadı. Her şey olduğunda ona karşı bizim yanımızda yer aldı, bu yüzden bu konuda endişelenmiyorum," diye açıkladı.

"En azından bir sorun daha azaldı."

Bir anlaşma sesi çıkardı.

Sonunda odamıza ulaştık ve Porter arkamdan yaklaşırken ben ayağa kalkıp kodu yazmaya başladım. Elleri kalçalarımıdaydı, başparmakları tenimde yumuşakça geziniyordu.

Kapı kapanır kapanmaz sırtım kapıya değecek şekilde beni çevirdi ve aniden yalnız kaldık.

Ne kadar garip olsa da, hiç özel olarak seks

yapmamıştık. Birkaç kez yaklaşmıştık.

Ancak kendi odamızın mahremiyetinde hiç bu kadar ileri gitmemiştik.

Porter ellerimi yavaşça başımın üzerine kaldırdı ve beni öperken bileklerimi yerinde sabitledi. Ben başımı arkaya doğru eğip onu daha da derinlerime diğer eli göbeğimi buldu. Parmaklarını mayomun içinden klitorisimin üzerinde gezdirirken nefesimi içime çektim.

"Benim için hâlâ sıırsıklamsın bebeğim."

"Seks hayatımızı bir film gibi zihnimde oynatıyordun. Tabii ki sonra ıslandım-ohh."

Elini mayomun altına soktuğunda ve sert parmakları sonunda sıcak kıvrımlarımın arasından geçtiğinde yumuşak iniltimi durduramadım.

Tüm kelimeler aklımdan uçup gitti.

O bana dokunmaya devam ettikçe vücudum sarsıldı, zonkladı ve titredi.

Bir yanım geçen sefer olduğu gibi geri çekilmesinden korkuyordu. Ben de aynısını yaptığımda benden intikam alacağından.

Ama yapmadı.

Ve zevkle haykırıyordum, vücudum serbest bırakılmamın yoğunluğuyla titriyordu, sadece saniyeler sonra gibi hissettiriyordu.

Doruk noktam boyunca klitorisimi okşamaya devam etti, doruktan indiğimde mırıldandı, "Çok ateşlisin."

"Beni becermek istediğini sanıyordum," diye nefes nefese kaldım, göğsüm hızla inip kalkıyordu.

". Sadece önce birkaç kez boşalmanı izlemek istiyorum." "Neden?"

"Bir erkek, dışısının orgazm olduğunda nasıl görüldüğünü canlı ayrıntılarıyla hayal edebilmelidir. Ben henüz yapamıyorum."

"Bunu sana kim söyledi?"

"Bu sağduyu, bebeğim." Klitorisimle oynamaya devam ederken kalın bir parmağını içime kaydırđı. Dudaklarım aralandı, gözlerim kapanırken başım kapıya yaslandı. "Gözlerini aç. Kimin parmaklarına bindiğini görmeni istiyorum."

"Denesem bile unutabileceğimi

sanmıyorum." "Eğer *bilmiyorsan*, yanlış

yapıyorum demektir."

Dudaklarım biraz kıvrıldı - ta ki g noktamı bulduğunda tekrar ayrılana kadar.

Kalçalarım sarsıldı.

Bileklerimi tutmasına karşı koydum ve o da bıraktı. Ellerim omuzlarını buldu, beni tekrar kenara getirirken parmaklarım tenine gömüldü.

Birkaç dakika içinde, başka bir çaresiz çığlıkla beni tekrar paramparça

etti. "Porter," diye inledim, tüm ağırlığımı kapıya vererek. "Yapamam-"

"Yapabilirsin." Elini çekti, sonra kolunu arkama doladı ve beni ayağa kaldırdı.

Bir an sonra sırtım şiltenin üzerindeydi, bacaklarımın arasına diz çöktüğünde kığım ve bacaklarım çıkıntıdan sarkıyordu. Mayomun alt kısmını kalçalarımın altına aşağı sıyırdığını görmek için kendimi ön kollarımın üzerinde destekledim.

İkimiz de kumaşın yere düşmesini izlemedik.

Eğilerek dilini göbeğimin üzerinde o kadar yavaş gezdirdi ki çığlık atmama neden oldu.

"Üstünü ," dedi, sözleri açık bir emirdi. Uymak istediğim bir emir.

Çok kötü.

Sportif bikini üstünü başımın üzerinden çekecek kadar uzun süre oturdum ve göğüslerim serbest kaldığında takdir eden bir ses çıkardı.

Porter bir yastık kapacak kadar uyluğumu serbest bıraktı ve beni daha yükseğe kaldırmak için arkama sıkıştırdı.

"Benim için meme uçlarınla oyna, bebeğim."

Ellerim göğüslerimi kavradı ve başparmaklarımı hassas noktaların üzerinde gezdirerek homurdanmasını sağladım. "Şimdi bana benim olduğunu söyle."

"Öyle olduğumu biliyorsun."

"Söylemeni istiyorum." Klitorisimi işkence edercesine yavaşça tekrar yaladı ve kalçalarım yataktan kalkarken yemin ettim.

"Ben seninim, Porter."

"Senin de tadın öyle." Klitorisimi ısırdı ve ben tekrar küfrederek daha da sertleştım.

Ağzında bir kez çözülene kadar beni yaladı ve tadıma baktı, sonra tekrar- ve sonra yatakta üzerime eğildi.

O kadar büyüktü ki, bana kendimi küçük hissettirdi.

Aletinin başı girişime doğru bastırdı ve bir eliyle kalçalarımından birini tutarken diğer eliyle ağırlığını üzerime verdi.

Daha önce hiç böyle bir pozisyonda

bulunmamıştık. Çok samimiydi.

Sıcak.

Gerçek.

Göğsüm hızla inip kalktı. "Sen de benim misin?" diye sordum ve dudakları yavaş, seksi bir gülümsemeyle gerildi.

"Tamamen, bebeğim."

Kalçalarımı daha yukarı kaldırdı ve içime girdi.

Beni yavaş, yumuşak ve derin bir şekilde becerirken birlikte hareket ettik.

Birlikte kontrolü kaybettiğimizde düğümü içimde şişti, ikimiz de o kadar tükenene kadar bizi bu ihtiyaç ve zevk sürecine kilitledi ki yapabileceğimiz tek şey yatağa yığılmaktı.

Porter beni üstüne yuvarladı, düğümü yumuşarken siki hâlâ içime gömülüydü ama ikimiz de bağlantıyı sonlandırmak için acele etmiyorduk.

"Sen başıma gelen en iyi şeysin Izzy," diye mırıldandı kulağıma, nefesimizi birlikte tutarken.

Gözlerim büyüdü, kalbim hala salıverilmelerimizin yoğunluğundan dolayı sertçe çarpıyordu.

Buna ne demem gerekiyordu? Ona mı?

Güç için o kadar çok güreştikten sonra, beni kontrol ettikten sonra, seks savaşımızla ona işkence ettikten sonra...

Doğru yanıt neydi?

"Aynı şekilde hissetmek zorunda değilsin ve cevap vermek zorunda da değilsin." Başımın tepesini kalbimi yakacak şekilde öptü. "Ama artık ormanda saklanmamamın sebebinin sen olduğunu bilmeyi hak ediyorsun. Benimle çiftleşmeyi kabul ettiğinde hayatımı kurtardın. Bu yüzden teşekkür ederim."

"Kendim için yaptım," dedim. "Bunun için bana teşekkür etme." "Sen gitmedin."

"Gitmeme izin vermezdin."

"Sana kaçmaya çalışsan bile seni durduramayacak bir muhafız atadım. Beni terk ettikten sonra onunla saklansaydın Hale'e savaş ilan etmezdim. İstedığın zaman kaçabilirdin, sadece kaçmamayı seçtin."

"Hiçbir yaramazdı. gelirdiniz." "Gelirdim. Ama gitmene izin vermemi *istemedin*."

Kelimeler bana sertçe

çarptı. O haklıydı.

Beni istemedim. Hiç bırakmadım.

Bunun benim hakkımda ne söylediğini gerçekten bilmek istemiyordum.

"Bu bizim için ne anlama geliyor?" Kalbim hâlâ hızla atarken ona sordum.

"Her zaman olduğu gibi. Biz dostuz. İyi ya da kötü." Beni göğsüne doğru biraz daha sıkı çekti.

"Birinin eşi nasıl olunur bilmiyorum, Porter. Ailem..." Sert bir nefes verdim. "Onlar iyi insanlar değildi. İyi değillerdi. Bana karşı değillerdi. Birbirlerine karşı da."

"Nasıl iyi bir kardeş olunacağını biliyorsun. Onlarla nasıl olduğunu gördüm. İyi bir eş olmak da çok farklı değil - sadece biraz seks ekliyorsun."

İçimden boğuk bir kahkaha kaçtı. "mı?"

"Çok fazla. Çok fazla seks."

"Aynı şey olduğunu sanmıyorum. Blair'in Hale'le birlikte olma şekli hepimizin birlikte olma şekli değil. Onlar en iyi arkadaş gibiler."

"Bu, sağlıklı bir çiftleşmeyi tanımlamanın daha doğru bir yolu. İki insan, dünyaya karşı."

"Kulağa hoş geliyor ama bunu nasıl gerçekleştireceğimi bilmiyorum."

"Bunu gerçekleştirmek zorunda değilsiniz. Sadece olmasına *izin vermelisin*." "Bunu nasıl yapacağımı ben de bilmiyorum."

Kıkırdadı. "Ben hallederim."

"Tüm kontrolün sende hoşlanmıyorum, unuttun mu?"

"Hatırlıyorum. Ama bu kontrolle ilgili değil. Bu eğlenceyle ilgili. Konuşmak. Paylaşılan deneyimler."

Kulağa arkadaşlık gibi geliyordu.

Bütün bunları kız kardeşlerimle de yaptığımı sanıyordum.

"Sen ve ben biraz konuştuk," dedim.

"Bu konuda ilerleme kaydediyoruz," diye kabul etti.

"Ve birlikte birkaç şey yaptık. Gölün yanında sevişmek gibi. Ve senin sürünün önünde."

"Seks savaşını unutma. Ve son iki hafta boyunca her gece sarılmayı."

"Doğru."

"Biz de her sabah kahvaltı ediyoruz." "Ve saçımı örüyorsun."

"Mmhm."

"Yani *hiçbir şeyimiz* yok," diye karar verdim.

"Aramızda sağlam bir dostluk bağı var. Sadece bunun üzerinde biraz daha çalışmamız gerekiyor." "Ve sen bunu yapmak istiyor musun?" Kontrol ettim.

"Her şeyden çok." Başımı tekrar öptü. "Ama önce seni tekrar becermek istiyorum."

Dramatik bir şekilde iç çektim. "Haftalardır seks yapmıyormuşuz gibi davranıyorsun."

Homurdandı ve sırtarak içime girdiğinde kendimi gülmekten alıkoyamadım.

Belki de hiç yoktan *çok* daha fazlasına sahiptik ama ikimiz de bunu kabul edemeyecek kadar inatçıydık.

OceanofPDF.com

nineteen

P R T E R O

HİÇ UYUMADIK ama koridorda kahvaltıya doğru ilerlerken ikimiz de sırtıyorduk, parmaklarımız iç içe geçmiş ve omuzlarımız birbirine bastırılmıştı.

Kafeteryaya girdiğimizde çok sayıda şaşkın bakışla karşılaşınca Izzy'nin gülümsemesi hafifçe soldu, ben de eğilip mırıldandım: "Simle kaplı olduğun için bakıyorlar, elimi tuttuğun için değil."

"Belki de parıltılarla kaplı olduğun için bakıyorlardır," diye fısıldadı, sırtışı geri dönmüştü. İkimizin de üstündeki parıltıları temizlemeye çalışmıştı ama hiç kıpırdamamışlardı. Benimkiler ondan çok daha azdı ama birlikte çıplak geçirdiğimiz onca zaman benim de gerçekten ısıldadığımı göstermişti.

"Bırakın yapsınlar." Elini hafifçe sıktım ve o da omzuma çarptı. Sürüye -ya da o anda kafeteryada olan kısmına- baktım ve yüksek sesle ve sürünün bağı aracılığıyla duyurdum: "Eşim ve ben bu gece koşuya çıkıyoruz. Gelmek isteyen herkese kapımız açık."

Enerjimdeki ani değişimi hissettim ve sırtışım genişledi. Geri dönmek iyi hissettiriyordu.

Ailemi hep özleyecektim ama onlar da yaşamamı isterdi. Ve sürünün de aynı şeyi yaptığından emin olmak için.

Yani hayatımın geri kalanında yapacağım şey
buydu.

OceanofPDF.com

PORTER kahvaltıdan sonra beni ofisine götürdü ve kucağına oturttu.

"Burada ne işimiz var?" Merakla omzumun üzerinden bakarak ona sordum.

"Çalışıyorum. Biz arkadaşız, unuttun mu?" "Benim bir işim yok."

"Elbette öyle. Alfa dişi, alfa erkek kadar sürüyü yönetir. Annemin hallettiği tüm işlerin bir listesini yapacağım ve içinden yapmak istediklerinizi seçebilirsiniz."

"Gerçekten sürüye liderlik etmemi mi istiyorsun?" diye sordum, sinirlerim biraz gerilmişti. "Ben bir kurt değilim."

"Sürü bir ailedir, sadece bir grup kurt değildir. Burada başka türden şekil değiştirenler de var. Kanişler. Kediler. Sincaplar. Ayılar. Aya karşı ulumaman kimsenin umurunda değil. Ailenin bir parçası olman umurlarında. Anladın mı?"

"Anladım," diye kabul ettim, yine de biraz tereddütlüydüm.

"Buraya başka bir masa koyduracağım. O zamana kadar eşim olarak yapabileceğin kolay bir şey var."

"Ne kadar kolay?"

Tekrar omzumun üzerinden baktım ve onun hınzır bir gülümseme takındığını gördüm. "Çok." Beni kaldırdı, pantolonumu indirirken beni masanın üzerine doğru eğdi.

Güldüm, sonra içimi doldurduğunda inledim.

Belki çok şey yapamayacaktık ama çok iyi vakit geçirecektik.

Sonunda ayrıldığımızda, gerçekten işe odaklandık. Porter görevimin gerektirdiği temel bilgileri anlatırken ben de seks sonrası gerekli sarılma için onun kucağına oturdum ve bir sürü not aldım.

Kısa bir öğle yemeği molasından sonra işe geri

döndük. Ve dürüst olmak gerekirse?

Yeniden bir amaca sahip olmak iyi hissettirdi.

...benim saçma savaşım dışında.

O GECE, sürüyle birlikte başka bir şenlik ateşi için toplandık.

İlk katıldığım kadar büyüktü ama enerjisi tamamen farklıydı.

Porter etrafta dolaşırken elimi tuttu ve hayal meyal hatırladığım insanlarla sohbet etti. O neredeyse hepsini ismen tanıyordu, ben de bazılarını tanıyordum.

Ailelerini sorduğunda ve geçmişlerinden bahsettiğinde, hayal bile edemeyeceğim şekilde aydınlandılar. Hepsi onu geri getirdiğim için bana teşekkür etti, ama onu seviyorlardı.

Ailesinin iyi bir lider olduğu belliydi.

Kalabalığa kısa bir ara verdiğimizde, onu tanımayan küçük çocuklarla s'mores yedik, onunla tanışmaktan heyecan duyan bazılarıyla sohbet ettik ve yer isteyenlere yer verdik.

Onu çocuklarla izlemeye bayılıyordum.

Onlarla fazla etkileşimim olmamıştı ama küçük çocukları hep sevmiştim. Bir , eğer güvende olur ve çiftleşirsem, bir gün büyük bir aileye sahip olmayı hayal etmişti. Bunu kız kardeşlerime hiç söylememiştim, çünkü gözlerindeki acıma duygusunu görmek istemiyordum.

Ama şimdi bu bir olasılık olduğuna göre, gereken bir şeydi.

Porter en yakın kurtlarından bazılarıyla bir sohbetin içine çekildi ve aralarında Evan'ın canlı bir şekilde konuştuğunu fark ettim.

Bakışlarım ateşin diğer tarafındaki Kim'e takıldı. Onun Evan ve Porter'ı izlediğini fark ettim, çenesi sıkıca kapanmıştı.

Onun ve Evan'ın iyiliği için, bunu çözebileceklerini ve birlikte mutlu olmanın bir yolunu bulabileceklerini umuyordum.

Düşüncelerim konuşmak isteyen başka bir sürü üyesi tarafından bölündü ve onu gülümseyerek karşıladım.

Arayan Nora'ydı, en sevdiğim (ve tek) çikolata tedarikçim. Curtis gittiğinden beri edindiği yeni bir hobiden bahsederken tüm konuşma boyunca neredeyse gülümsüyordu. Tığ işi.

Bana yakında yaptığı bir şapka ve atkıyı getireceğine söz verdi. Kadın çok tatlı biriydi ve onunla takılmanın bir yolunu bulmam gerektiğine karar verdim. Arkadaş olmamız gerekiyordu.

Uzaklaşmadan önce göz kırptı ve bana daha fazla siren çikolatası için başka bir sipariş verdiğini söyledi.

Sürünün heyecanı şenlik ateşi boyunca arttı, ta ki Porter ve ben karanlık çöktükten sonra ormanın kenarında durana kadar. Yüksek bir sesle Mistwood Sürüsü'nün ve yeni alfalarının nihayet bir bütün olarak hareket edeceğini duyurdu ve herkes buna karşılık olarak o kadar yüksek sesle uludu ki sırtmaktan kendimi alamadım.

Ben bir kurt değildim ama yine de sürünün heyecanını aramızdaki bağ sayesinde hissedebiliyordum.

Porter ağaçların arasına girdi ve şekil değiştirdi. Bir süre sonra ortaya çıktığında sırtına bindim ve o da ormanın içine doğru kaçtı.

Beni daha önce birçok kez kurt formunda taşımıştı ama hiç böyle olmamıştı.

Sert ve hızlı koşuyordu. Rüzgâr saçlarımın arasından esiyor, ben sıkıca tutunurken örgülerimi arkamda savuruyordu. Arkamındaki diğer kurtları hissedebiliyordum, birçoğunu.

Onlar yanımdayken, sadece çiftleşmiş bir çift değildik. Biz sadece Izzy ve Porter değildik. Biz bir *sürüydük*. Bir gruptuk. Bir aileydik.

Farkına vardığımda gözlerim acıdı. Ben

de onların bir parçasıyım.

Kürküm yoktu ama bu önemli değildi. Ben oraya aittim. Ve her zaman da ait olacaktım.

Kısa sonra herkes kendi işini yapmak üzere yola çıkınca grup dağıldı ama Porter'ın beni ağaçların arasından geçirirkenki neşesini hissedebiliyordum.

Durmak gibi bir arzusu

yoktu. Ben de ondan bunu

istemezdim.

Benim suya ait olduğum kadar o da ormana aitti. Belki daha da fazla.

Ormanda doyana kadar koşarken ben de ona tutundum. Ve odamıza geri döndüğümüzde, beni yatağımıza yatırıp sertçe becerirken *tuttum*.

Belki de çiftleşme konusunda ne hissettiğimi biliyordum.

Belki de bir kurtla çiftleşmek verdiğim en iyi karardı.

Ertesi gün Porter beni insan formlarımızla yürüyüşe çıkardı. Daha önce hiç gitmemiştim ama çok hoşuma gittiğini hemen fark ettim.

Özellikle de o formdayken ondan daha hızlı olduğum için.

Beni yakaladığında her zaman kollarına geri sürüklemesine rağmen, birlikte eğlendik. Çok eğlendik.

Ertesi gün, onun boktan eski kamyonetine bindik ve akşam yemeği ve sinema için Mistwood'un ana kısmına gittik.

Gerçek bir çift gibi hissetmek garipti. İnsan içine çıktığımda saklanmak zorunda olmamak daha da garipti. Ama hoşuma gidiyordu.

Gerçekten çok beğendim.

Her gün birlikte çalışıyorduk ve her gün işimiz bittikten sonra yapmamız için başka bir şey planlıyordu.

Sürüyle birlikte ormanda büyük bir kovalamaca oyunu oynadık. *Herkes insan formunda kaldı, ta ki o beni alt edebilmek için hile yapana kadar.*

Kız kardeşlerimle Vampir Malikanesi'nde yüzdük ve dondurma yedik. *Odamızda iç çamaşırını sakladığım vampirlerden birini gördük ve adam öldürülmeden önce ağızımla dikkatini dağıtmak zorunda kaldım.*

Strip poker ve tatlı, odamızda. *Ben tatlıydım.*

Benim gölümde balık tutuyorduk. *Balıkları serbest bıraktık ama yine de onları yakaladığım için kendimi suçlu hissettim.*

Tutulmalarının gerçekleştiği günlerde gölümüze gelmeye devam eden Fae'lerle yüzmek. Her seferinde daha fazlası geldi ve yüzmeler daha çok partiye benzemeye başladı. Daha fazla kurt da katılmaya başladı, bu da büyüyü daha şiddetli hale getirdi. *Suya bir kez girdik. Ya da iki kez. Gizlilik yemini etmişim.*

Her gün Porter'ın gözleri daha da parlıyordu. Sırıltısı daha uzun sürdü.

Omuzlarındaki gerginlik biraz daha azaldı.

Adam açıkça eğlence ve macera için yaratılmıştı. Ailesini kaybettiğinde bunu unutmuştu. Keder insana bunu yapabilir.

HAFTALAR ÇABUK GEÇTİ.

Sonunda tüm simlerim döküldü ve tüm yatak takımlarımızı yıkayarak simlerden tamamen kurtulduk.

Cadılar Bayramı'nı sürünün çocuklarına şeker dağıtarak, kostümlerine gülerek ve gülümseyerek geçirdik.

O kadar sevimliydim ki göğsüm acıdı.

Ölmemi isteyen insanlardan hiçbir iz yoktu. Fikirlerini değiştirdiklerini ummamıza rağmen, Porter ve üst düzey kurtları beni ve sürünün geri kalanını yakından izliyordu. Her yere daha fazla kamera yerleştirilmişti.

Benden hala hoşlanmayan herkesin beni sevdiğini fark etmesi mantıklı görünmüyordu, bu yüzden hiçbirimiz bundan umutlu değildik. Ancak bu insanların ortaya çıkmasını sağlamak için yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu.

Biz de hayata alıştık.

Bizim için yaptığı günlük planları, gerçekleşene kadar benden başka kimseye anlatmadığını biliyordum. Beni güvende tutmanın bir yoluydu.

Başımızın üzerinde asılı duran tehditle asla tam anlamıyla rahat olamayız, ama oraya varacağımızı umuyordum.

TEŞEKKÜRLERDEN BİRKAÇ GÜN ÖNCE, Porter öğleden sonra bir ipucu bulduklarını düşünen birkaç adamıyla buluşmak için ofisimizden ayrılmak zorunda kaldı. Ben ofiste kaldım, bitirmeye kararlıyım.

Kim, Nora'dan gelen Siren çikolatalarıyla rastgele uğradı. Evan'la olan kavgasından beri mesafeliydi, ben de ona işlerin nasıl gittiğini sordum.

Konuşmak istiyor gibi görünmüyordu, sadece bana hala birlikte olduklarına dair birkaç kısa cevap verdikten sonra uzaklaştı. Tuhaftı ama şu anda onun karakterine aykırı değildi.

Bitirmekte olduğum işe çikolatalardan biriyle yoluma devam ettim. Çok iyi odaklanamıyordum, bu da sinir bozucuydu.

Ama bunu Porter'ın ne bulacağı konusundaki endişeme yordum.

Sonunda bitirmeye çalışmaktan vazgeçtim ve ona zihinsel olarak ulaştım.

*"Kendimi iyi hissetmiyorum, bu yüzden odamıza geri dönüyorum," dedim ona.
"Acelelem yok. Benim için endişelenme."*

Hep endişelenirdi. Sözlerim bunu durdurmuyacaktı ama yine de söylemek zorundaydım.

"Yakında orada olacağım. Kurşun bir fiyaskoydu," dedi. "Bu geceki planlarımızı es geçip yatakta film izleyebiliriz."

"Kulağa hoş geliyor. Yemek olacak mı?"

"Tabii ki. Sana yemek getireceğim ama senden başka bir şeye aç değilim."

İçimden homurdandım. *"Güzel."*

Güldü. *"Her zaman. Yakında görüşürüz."*

Zihni benimkini terk etti, her ne yapıyorsa ona yeniden odaklandı. Koridordan aşağı kayarken biraz sersemlemiş hissettim.

Neden olduğundan emin değildim.

Bol miktarda yemek yemiştim ve yakın zamanda Porter'dan beslenmişim, açlık buna neden olamazdı.

İmplantım hamileliğin bir seçenek olmadığına beni inandırdı.

Büyülü varlıklar gerçekten hastalanmazdı, bu yüzden bu ihtimal dışındaydı. Belki eski bir yemek falan yemişimdir?

Biraz tökezledim ve bir an durmak zorunda kaldım. Bir elimi duvara koyarak, etrafımdaki her şey dönerken birkaç yavaş nefes aldım.

"Bu sen Tamam mı?" biri sordu Ben. I
tanınan Kim'in ve içime bir rahatlama yayıldı.

"Mmhm," diye başardım.

"Alfa'ya söylemeliyiz. Onunla konuştun mu?" Kim sordu.

"Sadece ona odamıza gideceğimi söylemek için." Kelimeleri çıkarmakta zorlanıyordum.

Porter'a zihinsel olarak tekrar ulaşmaya çalıştım ama zihnim o kadar karışık ki sürünün bağlantısıyla bağlantı kuramadım.

Neyim vardı benim?

"Gel, odana dönmene yardım edeyim," dedi ve kollarımdan birini omuzlarına doğru çekti. O da kolunu belime doladı. Koridorda ilerlemeye başladığında tek yapabildiğim ayaklarımın üzerinde durmaya çalışmaktı.

"olacaksın," dedi kadın, sesi neşeliydi. İyi olacağımı nereden biliyordu?

Benim sorunumun ne olduğunu nereden biliyordu ki?

Ondan uzaklaşmaya çalıştım ama ağırlığımı taşıyan oydu ve ben uzaklaşmaya çalıştığımda elini daha da sıktı.

"Bu sadece zihinsel bağlantıyı bastırmak için küçük bir kurtboğan," diye ekledi. "Kalıcı bir hasar vermez. Sisteminden kolayca atılacaktır. Kurt olmadığına şükret; şu anda deli gibi kusuyor olurdun."

Deli gibi kusacakmışım gibi hissediyordum, bu yüzden sözleri korkularımı en ufak bir şekilde yatıştırmadı.

Klorlu havludan sorumlu kişiyi bulmuş gibiydim. Ve şimdi de kurtboğan, görünüşe göre.

Ama Kim bunu bana neden yapsın ki?

Evan'la kavga ediyordu ama bunun benimle bir ilgisi yoktu. O ve ben arkadaşlık ama yakın değildik. Ben çiftleşmişim, bu yüzden bana karşı bir şeyler hissetmesine imkan yoktu.

Beni koridordan aşağı çekti. Hızımı kullanmayı denemeye zahmet etmedim. Etrafımdaki duvarları biriyle çarpışmayacak kadar iyi göremiyordum ve zaten her ne oluyorsa üstüne bir de kırık bir burun kötü bir karar gibi görünüyordu.

"Beni nereye götürüyorsun?" Lastik ve yağ kokusu aldığımda sordum.

Sürünün otoparkında olmalıydık. Oraya birkaç kez gitmişim. Kurt Malikanesi'nin altındaydı.

"Uzaklar

a."

Kahretsi

n.

Bu iyi değildi.

Beyaz bir cipin kapısını açtı ve beni içeri aldı.

Ölmemi isteseydi, daha şiddetli davranırdı diye düşündüm.

Kapıyı kapattıktan sonra sertçe kapıya yaslandım ve başımın dönmesinin durmasını beklerken gözlerimi kapattım.

Olmadı.

Gözlerimi tekrar açmaya çalıştığımda her şey bulanıktı.

Arabayı çalıştırdı ve park yerinden geri geri çıkarken sonunda kendimden geçtim.

twenty-one

IZZY

Kendime geldiğimde TERLİYDİM, titriyordum ve delicesine midem bulanıyordu. Kalbim kafamın içinde çarpıyordu ve tüm vücudum ağrıyordu.

Zihnim hemen koridora geri döndü ve Porter'a ulaşmaya çalıştım ama sürünün bağlantısını hiç hissedemedim.

Zehir sürü bağıını koparmış olabilirdi ama eş bağımıza dokunamazdı. Tam olarak nerede olduğumu biliyordu, bu da benim için geleceği anlamına geliyordu.

O zamana kadar hayatta kalmak zorundaydım.

Ve beni henüz bulamadığını düşünürsek, uzun süredir baygın olmadığımı varsaymak güvenli görünüyordu. Bu iyi bir şeydi.

Midemin çalkalanmaya başladığını hissettim ve hemen yanıma yuvarlandım. Tam zamanında hareket ettim ve yere kustum.

Gözlerimi açtığımda, nerede olduğumu anlamaya çalışarak odanın etrafına bakındım. Bayılmadan önce olduğumdan çok daha az başım dönüyordu, bu iyiydi.

Duvarları kahverengi lambri kaplı ve kapısı açık duran bir gömme dolabı olan bu alan bir yatak odası için oldukça genişti. Koyu renkli ahşap döşeme yıpranmış ve çizilmişti. Neredeyse siyaha yakın bir renkteydi.

Yattığım yerdeki dikdörtgen, güneş sağ tarafımdaki pencere duvarından parlarken orada uzun süredir bir yatak olduğunu düşündürdü.

"İğrenç," diye homurdandı bir erkek sesi, bilgisayarının arkasından bana zar zor bakarak. Kullandığı masa zarif ve büyüktü.

Kısmen Evan'ı orada bulmayı bekliyordum, nişanlısının yanında Porter'a ihanet edip etmeyeceğini merak ediyordum ama yanımdaki adam Evan değildi.

Aslında Kim'e çok benziyordu.

Kahretsin, bu onun kardeşi miydi?

Porter'dan nefret eden ve onun için ayağa kalkmadan kendi nişanlısının ölmesine izin veren kişi mi?

"Eğer beni öldürecekse, şu işi bitir." Elimin tersiyle ağzımı sildim. Tadı iğrençti ama yakınlarda durulayabileceğim su yoktu.

Adam beni görmezden geldi.

Bir mesajın gönderilme sesini duydum ve bir dakika sonra Kim odaya girdi.

Yerdeki kusmuğu görünce burnu kııştı ama kardeşine odaklandı. "Hazır mısın?"

"Evet. mısınız?" diye kontrol etti.

"Her şey hazır. Sireni kapın."

Siren.

Kim'le arkadaş olduğumuzu sanıyordum ama belli ki . Bu acıttı.

Kim'in kardeşi belimden tuttu ve beni omzuna attıneredeyse tekrar kusacaktım. Porter da geçmişte aynı şeyi yapmıştı ama nazikti. Rahatlamıştım.

Kim'in kardeşi canımın acımasını umursamadı ve acıttı da. Kaburgalarımın ona çarpma şekli, sonrasında moraracağımdan emin olmamı sağladı.

Ve bir *sonrası* olacağına inanmak zorundaydım.

Sadece ölmemi isteselerdi beni kaçırma zahmetine girmezlerdi. Öyle değil mi?

Nereye gittiğimi görebilmek için başımı yeterince kaldırdım.

Beni neredeyse boş olan yatak odasından çıkardı ve devasa bir oturma alanına götürdü. Ortada tahta bir sandalye vardı ve diğer tüm mobilyalar duvarlara doğru itilmiş gibiydi. Bu kadar uzaktan ayrıntıları seçemeyecek kadar başım dönüyordu ama temel şekiller oradaydı.

Kim'in kardeşi beni tahta sandalyeye yıldızları görebileceğim kadar sert bir şekilde çarptı. Tahta biraz çatladı ama neyse ki şeklini korudu.

Odada dört kişi daha vardı. Birini hayal meyal tanıyordum ama diğerleri bana yabancıydı.

Kim'in kardeşi beni sandalyeye fermuarlı bağlarla bağladı, sanki beni zaten uyuşturmamışlar gibi. Gerektiğinden daha sıkı bağladı ama ona yüzünü buruşturma zevkini tattırmadım.

Kesinlikle istememe rağmen.

Tekrar paketin bağlantısına uzandım. Sonunda hissedebildim ama o kadar zayıftı ki ne kullanabildim ne de bir şey duyabildim. Porter'ı bu şekilde bulmaya çalıştığımda işe yaramadı.

Daha fazla zamana ihtiyacım var.

Odadaki diğer insanlara odaklandım ve dört kişiden üçünün elinde silah olduğunu fark ettiğimde gözlerim büyüdü.

Hepsi bana doğrultulmuştu.

Dördüncüsü bilgisayara bir şeyler yazıyordu.

Kim'in kardeşi arkama geçti ve keskin bir şeyin ısırđını hissettim. Yere bakmadım ama bunun bir bıçak olduğunu varsaymak güvenli görünüyordu.

Kahretsin.

Belki de beni öldüreceklerdi.

"Güvenlik kameraları sonunda onu arazinin batı tarafında yakaladı," dedi dizüstü bilgisayarın başındaki kadın, parmakları klavyede gezinirken ekrana odaklanarak. "Beklendiği kadar hızlı hareket ediyor."

"Yalnız, değil mi?" Kim talep etti.

"Yakınlaştırmaya çalışayım..." diye yazmaya devam etti kadın.

Kim'in kardeşi sakince, "Daha önce hep yalnız çalışırdı," dedi. "Evan'ın onunla birlikte olmadığına eminim."

Kim zoraki de olsa başını salladı.

Evan'ın Porter'la olmasından mı

endişeleniyordu? Neden?

"Başka kimseyi görmüyorum," dedi dizüstü bilgisayarın başındaki kadın. "Ama onun arkasında olabilirler. Umduğumuz gibi şehrin güvenlik kameralarına giremedik."

"Siktir," diye tısladı Kim. "Eğer Evan onunla birlikteyse..."

"Planı uygulayacağız," dedi dizüstü bilgisayarlı kadın, gözlerini ekrandan ayırmadan. "Alfa olduktan sonra seni affedecektir."

Bekle...

Kim'in Evan'la çalışmadığını mı söylüyordu? Nişanlısına karşı mı geliyordu?

Ve onu alfa yapmak mı istedin? Lanet

olsun.

"Evan ve ben arkadaşız. Eğer beni ya da Porter'ı öldürürsen, alfa olmayı reddedecektir. Hatta seni bile öldürebilir," dedim sessizce, biraz da büyüümü kullanarak. Kimseyi riskini almak istemesem de kendimi ve eşimi kurtarmak için *bir şeyler* yapmalıydım. Annem bana büyüümü nasıl kaydıracağımı öğretmişti.

Sesime güç katmak, konuşmayı istediğim gibi etkilemek için. Prensip olarak hiç kullanmadım ama bu durumda elimdeki tüm araçları kullanırdım.

"Onun eşi olacağım," dedi Kim şiddetle. "Benim tarafımı tutacak."

"Eğer kardeşini öldürseydi, onun tarafını tutar mıydın?" Biraz daha büyü yaparak sordum.

"Kapa çeneni," diye hırladı kardeşi, bıçağı derime daha sert bastırdı ve az miktarda kan çekti.

Kim dengeli görünmüyordu ama kardeşi görünüyordu.

Sihrimi geri çektim.

Sanırım Porter bizi bu durumdan kendi başına kurtarmak zorunda kalacaktı.

Elinde silah tutan adamlardan biri Kim'in kardeşini "Sakin ol Corbin," diye uyardı. "Kızın kanının kokusunu alırsa, pazarlık etmesi çok daha zor olur."

Adam haklıydı.

Corbin, Kim'in kardeşi, alay etti.

Bıçağını, koluyla boğazımı kabaca silecek kadar uzun süre hareket ettirdi. Yüzüm buruştu ama bir yandan da kanımın üzerinde olmasından memnundum.

Porter'a kimi öldüreceğini söyleyecekti.

Diğer adamın yüzünü buruşturmasından anladığım kadarıyla Corbin sadece kanı daha fazla derime bulaştırmayı başarmıştı.

"Buradan canlı çıkmamız mucize olacak," diye mırıldandı diğer adamlardan biri.

Corbin de ona hırladı.

"Başka bir araç geliyor," diye uyardı dizüstü bilgisayarlı kız. "Doğu tarafı. Sürücüsü..."

Sözlerini yarıda kesti ve hepimiz dizüstü bilgisayarının ekranına baktık.

"Siktir!" Kim kapıya bakarak haykırdı. "Bunun kötü bir fikir olduğunu biliyordum."

"Bu *senin* fikrindi," diye karşılık verdi dizüstü bilgisayarlı kız. "Corbin'in fikriydi," diye karşı çıktı.

"Çikolatayı zehirledin. Şimdi tek çıkış yolu eşini öldürüp kaçmak," diye hırladı Corbin.

"Onu hâlâ odada koklayacaktır. Artık çıkış yolu yok," dedi dizüstü bilgisayarlı kız, hâlâ öfkeyle yazmaya devam ederek. "Doğu kapılarını kapatıyorum. Evan olmadan bize birkaç dakika kazandırabilir."

Corbin kız kardeşine, "Odada seni de koklayacak," dedi. "Sen de en az benim kadar boku yemişsin."

"Tabii Evan'ın dikkatini dağıtırken Porter'ı öldürmezsek." Kim'in gözleri benim üzerimdeydi. Çaresizliği kesinlikle belli oluyordu.

Silahlı adamlardan biri başını sallayarak, "Hayır, Porter'ı öldürürsek sürü de bizi öldürür," dedi. "Planımız asla bu değildi."

"Arkadaşını aldık. Onlar gelmeden önce bizi öldürme ihtimali çok yüksek," dedi bir başka silahlı adam.

"Silahlar bunun için var," diye karşılık verdi Kim.

"Millet, sadece-" diye başladı üçüncü silahlı adam.

Yanımızdaki ön kapı açılıp Porter içeri girince sözünü kesti.

Yumrukları sıkılıydı ve durum korkunçtu ama yine de onu canlı ve bütün gördüğüm için rahatlamıştım.

Bakışları hemen benimkilerle buluştu ama rahatlamadı.

Ne de olsa boğazımda bir bıçak vardı.

"Ellerini havaya kaldır," diye homurdandı Corbin. "Biraz daha yaklaşırsan ölür." Porter'ın boğazındaki bir damar nabız gibi atıyordu.

Yavaşça ellerini kaldırdı ve yumruklarını açmaya zorladı.

Kim, "Ekibine dönmelerini söyle," diye emretti. "Onları kameralarda görebiliyoruz ve bu işe karışmalarını istemiyoruz."

Aslında iyi bir fikirdi. Benim için değil, benim için korkunçtu. Ama onlar için iyiydi.

Evan'ı bu işe karıştırmak istememesi de şaşırtıcı değildi.

Ama aralarındaki sürü bağı sayesinde, Porter'ın Evan'a onlara kimin ihanet ettiğini çoktan söylediğinden emindim.

Zihinsel bağı tekrar zorladım ve sonunda en hafif fırçayı hissettiğimde heyecanımı gizlemek için savaştım.

Porter'ın zihni benimkine karşıydı, içeri girmeye çalışıyordu.

"Silahlarınızı indirin," dedi Porter, sesi adamlardan birinin gerçekten de silahını indirmesine yetecek kadar otoriterdi. "Şimdi giderseniz, yaşamanıza izin veririm."

Silahını indiren adam diğerlerinin bakışlarını kaçırdı ve Porter'ın arkasından hızla kapıdan çıktı.

Arkadaşım arkasına bakmadı.

Gözlerini benden ayırmadı. "Bana şartlarını söyle," dedi.

"Sürünün Evan'la olan bağı kopar. Alfa görevinden çekil," dedi

Kim. Porter hemen yanıt vermedi.

Zihni benimkine değdi ve sesini zihnimde belli belirsiz duydum. *"Büyüne erişebiliyor musun?"*

Cevap vermeye çalıştım ama yapamadım.

"Eğer yapabilirsiniz, odanın içine küçük bir miktar gönderin. Ne yaptığınızı farkına varmadan kontrollerini kaybetmelerini istiyoruz. Miktarı yavaşça artırın" diye ekledi Porter.

Söylediği gibi yaptım.

"Evan güçlü bir kurt ama Curtis'i alt edemez. Ve Curt'ün arkadaşları hâlâ dışarıda. Eğer sürüyü Evan'a veririm, tıpkı Curt gibi başka birinin eline geçer," dedi Porter sakince.

"Evan bunu halledebilir," diye tersledi Kim.

"Hayır, yapamam." Evan, Porter'ın arkasından eve adım attı.

Sanırım hiç gitmemişti.

Panik Kim'üzünü kapladı, ancak soğukkanlılığını yeniden kazandı ve ifadesini nötr hale getirdi.

"Sürüyü ele geçirirsem insanlar ölecek. Onu elimde tutamam. Porter bu iş için en iyi adam," diye ekledi Evan, bakışları Kim'in üzerinde sabitlenmişti.

"Eller yukarı," diye homurdandı adamlardan biri ve Evan ellerini Porter'ın kollarıyla eşleştirmek için kaldırdı. "Bir sirenle çiftleştğinde gücü anlamsız hale geldi."

"O siren ona özgürlüğünü sunarak hepimizi kurtardı," diye karşı çıktı Evan. "Sürünün bir parçası olmak için kürke ihtiyacın yok."

"Sürüyü Evan'a ver de şu lanet gösteriyi başlatalım," diye tekrar homurdandı Corbin. "Sürüyü teslim et ya da eşinin kafasını kaybetmesini izle."

Porter, "Ne yaparsam yapayım onun kafasını koparmaya niyetli olmadığınızı inanmak için hiçbir nedenim yok," dedi. "Teslim olan ilk kişi ben olmayacağım. Onu bırakın ve hepimizin üzerinde anlaşacağı bir sonuç hakkında konuşalım."

"Eğer gitmesine izin verirse, bizi öldüreceksin," diye karşı çıktı dizüstü bilgisayarlı kız, sonunda gözlerini ekrandan ayırarak.

"Eğer teslim olursak, onu öldürebilirsiniz. Boğazındaki kanı hepimiz görebiliriz." Evan bana doğru işaret etti.

Porter'ın göğsü öfkeyle gümbürdedi, derisinin altında fokurdadığını bildiğim öfkenin ilk görünür işaretiydi bu.

Sessizce, sihrimin akışını biraz daha artırdım.

Herkes kendini sıcak ve biraz da tahrik olmuş hissedirdi ama o anın yoğunluğuyla bunu fiziksel tepkilerine bağlardı.

neler olduğunu.

Corbin bıçağı boğazımdan uzaklaştırana kadar sihrime sertçe vuramadım.

"Sadece Evan'a paketi ver," diye emretti Kim, sesine çaresizlik sızıyordu. "Tüm zamanını seninle geçirmesini izlemekten bıktım. Benimle birlikte olmalı. Sorumluluk bizde olmalı. Sen dönmeden önce aramızdaki her şey yolundaydı."

Gözlerindeki öfke ve acı çok açıktı.

Beni zehirledi ve bir isyan organize etti ya da isyana katıldı çünkü o *Kıskanç*.

Porter'la çiftleştiğim için kıskanmadım.

Eşi olmasını istediği adamın sürüye döndüğünden beri Porter'ı kendisine tercih etmesini kıskanıyordu.

Sadece nişanlısıyla vakit geçirmek istedi.

Eşi olduğunu iddia ettiği adamla işleri yoluna koymak yerine alfasına ihanet etmesi gerektiğini düşündüğü kısma gelene kadar anlaşılabilir bir durumdu.

"Kim," dedi Evan ve tüm dikkatini ona verdi. "Porter sürüyü bana verirse, başka biri bana meydan okuyacak ve ben kaybedeceğim. Alfa olmak beni öldürür. Sürü için çok fazla zaman harcadıysam özür dilerim ama beni öldürtmek çözüm değil. Konuşabiliriz. İşleri yoluna koyabiliriz."

Ciddi olup olmadığını bilmiyordum ve Porter'ın onu sağ bırakıp bırakmayacağını da bilmiyordum ama sözleri gerçekten yutturdu.

Kim'in gözlerinden yaşlar süzüldü.

"Bıçağı yere bırak Corbin," diye emretti.

Karanlık bir kahkaha attı ve boğazıma daha sert bastırdı.

"Ona büyüyle sertçe vur," diye emretti Porter, sesinde yüzüne yansımayan bir panikle. "O zaman sana zarar veremeyecek."

onu sular altında bırakır."

"Emin misin?"

"Olumlu. Tehdidi tamamen ortadan kaldıran kadar büyüü tut."

Bir an tereddüt ettim.

Kendi büyümün ya da kız kardeşlerimin büyüünün etkilerini hissedemiyordum. Corbin'i de tanımıyordum. Gücümü hissettiğinde nasıl tepki vereceğini kesin olarak söyleyemezdim.

Ama Porter bunu hiç kimsenin bilmediği ya da bilemeyeceği kadar yakından biliyordu. Ben de ona güvendim.

Ben de içimdeki büyüye dokundum ve onu odaya ittim. Tören ya da gösteriş yoktu; sadece yoğun bir siren büyü dalgası vardı.

Corbin inledi ve hemen bıçağı indirdi. Diğer herkes de benzer sesler çıkardı.

Silahlı adamlar silahlarını bıraktı. Biri bana doğru gelmeye başladı.

Dizüstü bilgisayar kızı, üzerine kurulduğu masaya , sırtını kamburlaştırdı ve gözlerini kapattı.

Corbin'in bıçağı sonunda yere çarptı.

O anda Porter hareket etti.

Bir an sonra Corbin'in omurgasının arkamda kırılma sesi beni şiddetle ürpertti.

Aslında herkesi tutuyordum, böylece onları öldürebilecekti.

Ama alternatifin beni öldürmelerine izin vermek olduğunu düşünürsek, katılmak en iyi seçimdi. Güvende olduktan sonra bunun zihinsel boktanlığıyla başa çıkabilirdim.

Porter Corbin'i indirirken, Evan tırnaklarını pençeye çevirdi ve dizüstü bilgisayar kızının boğazını yırttı, bu da bana onun sandığımdan daha büyük bir tehdit olduğunu düşündürdü. Silahları yerde olsa bile diğer adamların da silahları vardı.

Porter ve Evan da onları aynı hızla öldürerek daha az tehdit oldukları yönündeki teorilerimi çürüttüler.

Evan sonunda duvara yaslanmış büyüyle savaşmaya çalışan Kim'e döndüğünde elleri kan içindeydi. Porter hâlâ fiziksel olarak temizdi.

Bir an için Evan'ın gözlerindeki belirsizliği gördüm.

Nişanlısını öldüremezdi.

Porter'ı, arkadaşının bunu yapmasına izin vermeyeceğinden emin olacak kadar iyi tanıyordum.

Beklendiği gibi, dostum Evan'ın omzuna bir el koydu. "İşin içinde başka biri olup olmadığını anlamak için onu sorgulamam gerekiyor. Izzy'yi serbest bırakabilir misin?"

Evan başını sallayarak onayladı.

"Büyüyü serbest bırak bebeğim," diye mırıldandı zihnime, bir an için bakışlarımla buluştu. Gözlerindeki bakış yoğundu ve aramızdaki boşluktan okuyamadığım duygularla doluydu. "Seni o sandalyeden kendim kaldıramadığım için üzgünüm ama Evan'dan onunla ilgilenmesini istemek kötü bir fikir."

"Anladım. geldiğin için teşekkürler."

"Her zaman."

Porter, Kim'in el ve ayak bileklerindeki fermuarlı bağları kullanarak hızlı bir çalışma yaptı ve ellerini pençelerini kullanarak kendini kurtaramayacağı şekilde konumlandırdı.

Birkaç kez yardım için Evan'a seslenmeye çalıştı ama Evan onu duymazdan geldi.

Pençelerini kullanarak beni sandalyeye bağlayan fermuarları dikkatlice keserken elleri biraz titredi. Pazumun etrafındaki bir tanesini biraz çekti ve ben irkildim.

"Özür dilerim," diye çabucak özür diledi. "I-"

"Bu konuda endişelenmeyin. Bu durum gerçekten berbat. Kendini toparlamayı beklemiyorum."

Boğuk bir kahkaha attı. Neredeyse ağlayacaktı.

Kalbim o adam için acıyordu.

"Bu yetersiz bir ifade," dedi sonunda, son iki bağı çözmeye çalışırken. "Bilmiyordum. Porter'a söyledim. Sana zarar veremeyeceklerinden emin olurdum. Başından beri ilişkimizde sorunlar yaşadık ama bilseydim sana söylerdim. Eğer durdurabilseydim bunun olmasına asla izin vermezdim. I-"

"Biliyorum." Ayağa kalktım ve elimi Evan'ın koluna koydum. Sirenler dokunmayı severdi ama kurtlar daha da çok severdi. Desteğe ihtiyacı olabilirdi. Onu bunu yapabilecek kadar iyi tanımiyordum ama şu anda elimden geldiğince yardım edecektim.

Gözlerini kapattı ve titrek bir nefes verdi. "Fark etmeliydim."

"Kimse sevdiği kişinin onun yaptığını yapmasını beklemez. Bu senin hatan değil," dedim kararlılıkla, ona doğru bir adım atıp kollarımı ona doladım. Porter muhtemelen biraz sinirlenecekti ama bu durumda beni anlayacağını biliyordum.

Elbette, Evan'ın bana sarılmasına fırsat kalmadan Porter odaya girmiş ve beni Evan'la arasına sıkıştırıp sarılmıştı.

"Eşin benim gibi kokacak," diye boğuk bir ses çıkardı Evan.

"Zaten kurtboğan, kustumuk, kan ve Corbin kokuyor. Bu noktada senin kokun parfüm gibi kalıyor," diye homurdandı Porter.

Ağlamaklı bir bastıramadım.

Birkaç dakika sonra Evan sonunda geri çekildi. "Gitmelisin. Çocuklar başka planların kanıtlarını ve olaya karışmış olabilecek başka kişileri bulmak için burayı aramaya hazırlar. Ben kalıp yardım etmek istiyorum."

Porter bir kolunu belime doladı, sıkıca kavrayışı bana kesinlikle görüldüğü kadar sakın hissetmediğini söylüyordu. "Sorun değil. Kim'i geri götüreceğiz. Bu işe karışmak istemediğini varsayıyorum."

Evan başını salladı. "Eşini zehirledi ve kıskançlık yüzünden onu öldürtmekle tehdit etti. Kimse bunu affetmemeli."

Yüzündeki savaşan duygular benim hissettiklerimden çok daha az kesin olsa bile, bu konuda hemfikirdik.

Porter, "Bir güncelleme istediğinde bana haber ver," dedi ve Evan başını salladı. "Sen son bir konuşma isteyip istemediğine karar verene kadar onu bitirmeyeceğim."

"Teşekkür ."

"Elbette."

Porter Evan'a hızlıca bir kez daha sarıldı, sırtımı göğsüne doğru çekip beni binadan dışarı çıkarırken kolu belimde kaldı. Dışarısı zifiri karanlıktı, gecenin bir yarısı olduğu belliydi ama evin etrafında ışıklar vardı. Porter'ın kamyoneti önümüzde bekliyordu ve tanıdık gelmesi göğsümün ağrmasına neden oldu.

Orada zaten yarım düzine araç daha vardı ve Porter'ın güvendiği kurtlar etraflarına üşüşmüştü. O kadar çoklardı ki, bir ya da ikisi Kim'le birlikte çalışıyor olsa bile, bize zarar verecek bir şey yapamazlardı.

Yolcu tarafını tamamen görmezden geldi, beni sürücü tarafına taşıdı ve kamyona bindirdi. Kendi başıma tırmanabilecek kadar iyi durumdaydım ama kontrolün onda olması gerektiğini biliyordum.

Kapı arkasından kapanır kapanmaz beni kucağına oturttu, göğsüm onunkine yaslandı. Kollarını sırtıma doladı, elleri gömleğimin altından kayarak avuç içleri çıplak tenime değdi. Burnunu saçlarıma bastırarak derin bir nefes aldı ve göğsü öfkeyle gümbürdedi.

"Onu geri mi götürüyoruz?" Birkaç dakika geçtikten sonra ona sessizce sordum. Sakinleşiyor gibi görünmüyordu, onu suçladığımdan değil.

"Hayır. Eğer onunla yalnız olsaydık, omurgasını söker ve lanet olası boğazından aşağı yedirirdim."

Acımasızlığı beni şaşırtmadı. Ancak binadaki sakinliği şaşırttı.

"Muhtemelen daha fazla kişiyle çalışıyorlar," dedim usulca.

"Biliyorum. İsimlerini ondan öğreneceğiz. O zamana kadar herkes en iyi şekilde davranacak ve yanında kimsenin ona yardım edemeyeceği kadar çok insan var."

Ona karşı başımı salladım.

Yavaş bir nefes verdi. "Çok korkmuştum." "Biliyorum.

Ben de çok korktum. Ama ben iyiyim."

"Tenindeki kanın kokusunu alabiliyorum bebeğim."

"Eğer bir vampir olsaydın, bunu çekici bulurdun."

Tüm vücudu titremeye başlarken başını sallayarak bir kahkaha attı "Sensiz yaşayamam. Ailem olmadan zar zor hayatta kaldım ama seni kaybedemem. Kaybedemem amina koyayım."

"Yapmayacaksın."

"Bunun garantisi yok."

"Her zaman birlikte olacağız. Büyütülecek bir değil."

"Boşluğu seviyorsun, Izzy," diye homurdandı.

"Yaşamayı daha çok seviyorum. Boşluğa olduğunda, beni yürüyüşe ya da koşuya çıkarmanı sağlayacağım."

"Bunu başarabilirim." Kolları bana daha sıkı sarıldı. "Sanırım kamyonu çalıştırmamı istiyorsan benden beslenmen . Ve sakın sürmeyi teklif etme, vücudunda kurtboğan varken direksiyona geçmene izin vermem."

"Bu adil." Başımı geriye doğru eğdim ve dudaklarımı onunkilere bastırdım. Bir süre sonra bana açıldı ve ben de onun duygularına dokundum.

Korku.

Acı.

İhanet.

Rahatlama

.

Ben içtikçe duyguları derinleşti.

Çaresizlik.

Ele geçirme.

Adanmışlık.

Terör. Kararlılık.

O hâlâ benim büfemdi. İçimden bir ses bunun her zaman böyle olacağını söylüyordu. Adam her şeyi çoğu insandan daha derinden hissediyordu.

Yavaşça öpüştük ve Blair'in bana ve Avery'ye Damian'ın bağlılığını hatırladım.

Aşk olup olamayacağı hakkında.

Ona demiştim ki, *"Senin onun eşi olmanı istiyor. Gerçek eşi. Gözleri olan herkes bunu görebilir."*

Başlama şekilleri yüzünden emin olamamıştı. Damian ona başka seçenek bırakmamıştı.

Onun aksine, ben Porter'la çiftleşmeyi seçmiştim. Ama bu seçim duygularla birlikte gelmedi. Bu onun beni önemsediği ya da benim onu önemsediğim anlamına gelmiyordu. Bu duyguları zaman içinde kendimiz geliştirmiştik.

Aramızdaki bağ başlangıçta duygusuz bir görücü usulü evlilik iken, çok daha fazlası haline gelmişti.

O biraz daha az panikleyene kadar içtim ve sonunda geri çektim. Kollarımı ona dolayarak ellerimden birini saçlarına gömdüm ve "Porter?" diye fısıldadım.

"Öyle mi?" Sarılması

şiddetliydi. Sıcaktı.

Yutan, en iyi şekilde. "Beni seviyorsun," dedim.

Göğsü gümbürdedi. "Dayanamayacağım kadar çok, bebeğim." "Sanırım ben de seni seviyorum."

"Elbette . Bana hayatın pahasına güveniyorsun ve sen kimseye böyle güvenmezsin. Tamamen değil."

Gözlerim acıdı.

Haklıydı; tüm düşüncelerim ya da duygularım konusunda kimseye güvenmiyordum. Kesinlikle tüm duygularımı değil. Her zaman kendi başımın çaresine bakmam gerektiğini, kimsenin yanımda olamayacağını düşünmüştümdür. Ailem bunu sağlamıştı.

Ama bu biraz da olsa değişmişti.

Çünkü Porter'a güveniyordum.

Ona tamamen güvenmiştim.

"Bunu anlamamalıydın," dedim sonunda, ona biraz daha yaslanarak.

Avucunu sırtımda hafifçe gezdirdi. "Aramızdaki bağ sayesinde duygularını okuyabiliyorum. Bu işi oldukça kolaylaştırıyor."

"Hileci."

Kıkırdadı. "Zeki, muhteşem bir sirenle çiftleştim. Bir tür avantaja ihtiyacım var." Başımın üstünü öptü. "Gitmeye hazır mısın?"

"Evet. Ne kadar uzaktayız?"

"Mistwood'dan birkaç saat uzaklıkta. Burası benim kulübem. Ailemin kulübesi. Sürüyü terk ettikten sonra burada yaşadım."

Binaya yeni gözlerle baktım. Eninde sonunda geri dönüp uzun zamandır saklandığı yeri görmek istiyordum ama belli ki bugün o gün değildi. "Onları terk etmedin. Terk ettin çünkü ailen için savaşmadılar."

"Kalmalıydım," dedi beni kucağından kaldırıp yanına oturarak. "Boktan durumumu atlatıp kalmalıydım."

"Geçmişî geçmişte bırakın. O zaman bildiklerin ve anladıklarınla yapabileceğinin en iyisini yaptın. Ve hey, eğer kalsaydın, ben olmazdım."

Kamyoneti çalıştırdı ve kulübeden uzaklaşarak iyi aşınmış toprak bir yola girdi. "Seninle Hale'in evinde buluşur ve sana kur yapmanın bir yolunu bulurdum."

Gözlerimi devirdim. "Bana kur yapmazdı, o da benimle tanışmana izin vermezdi. Bane onun arkadaşı ve kız kardeşlerimizden hiçbirisiyle tanışmadı."

"Bane çiftleşmemiş dişilerle etkileşime girmez ve koruması gereken yeterince kadın var. İlgilenmiyor. Merak ederdim ve Hale de sonunda teslim olurdu."

"Senin daha az karanlık versiyonun Clementine'ı daha çok severdi," diye karşı çıktım. "Herkes Clem'i daha çok sever. O sevimli, tatlı ve mutlu."

Porter homurdandı. "Seni kız kardeşlerinle görür görmez, senden başka kimseyle çiftleşmeyeceğimi biliyordum. Eğer onlardan biri kendini eşim olarak tanıtsaydı, reddederdim ve beni kabul etmen için seni ikna etmek için ne gerekiyorsa yapardım. Hiç kimseden sana duyduğum gibi etkilenmemiştim."

"Yalancı."

"Duygularımı kontrol et. Yalan söylememe gerek yok."

Tam olarak bunu yapmayacak kadar kendime güvenmek istesem de, elimde olmadan tekrar dokundum.

Yeterince eminim, sahtekârlığın zerresi yoktu.

Başından beri bana, sadece bana ilgi duyuyordu. Bu biraz tahrik ediciydi.

Günün olayları olmasaydı, çok büyük bir olay olacaktı. Gece mi? Zaman berbattı.

Bacaklarımdan birini dizinin üzerine çekti, böylece çukurlardan kaçarken ve yoldaki çukurları bir profesyonel gibi manevra yaparken bacaklarım onun üzerine düştü. Ellerinden biri rahatça bacağımın üzerinde duruyordu, kocaman avuç içi uyluğumun üzerine yayılmıştı.

Gittiği yıllar boyunca aynı yoldan yüzlerce kez geçmiş olmalıydı. Belki daha fazla.

"Burada yaşamayı özleyor musun?" Arabayla geçerken muhteşem manzarayı seyrederek ona sordum.

"Hayır. Zihnimin ne kadar karanlık olduğunu biliyorsun - burası bir sığınaktan çok bir hapisane gibiydi. Gözlerimi her açtığımda bana kaybettiklerimi hatırlatıyordu."

"Peki ya Malikane?"

"Bazı açılardan öyle. Ama senin zihnin sürünün bağlantısında benimkinin tam karşısında. Bu bağ sayesinde sana zihinsel olarak hiç kimseye olmadığım kadar yakınım. Senin yakınımda olman, kendimi tekrar geçmişe düşmüş hissettiğimde dönebileceğim bir yer sağlıyor."

Kelimeler içimi ısıttı.

Elimi onunkinin üzerine koydum ve hafifçe sıktım.

Elimi dudaklarına götürdü ve parmak uçlarımı öptü. "Eğer seni kaybetseydim, sürüyü yerle bir ederdim. Beni durdurmak için öldürmek zorunda kalırlardı."

"Ölmemi isteyen tek kişi Corbin'di ve o da biraz psikopat görünüyordu."

Porter'ın ifadesi karardı. "Öyle. Kız kardeşimi terk ettiği için onun peşine düşmeliydim. Yapmalıydım-"

Elini tekrar sıktım. "Bu iş bitti. O gitti ve artık bana ya da başka birine zarar veremez."

Sarsıntılı bir şekilde başını salladı. "Keşke iş bu noktaya gelmeseydi."

"Her şeyi bilen sen değilsin, Porter. Geleceği göremezsin ya da dünyadaki tüm kötü şeyleri ve insanları durduramazsın."

Yüzünü buruşturdu, elimi hâlâ dudaklarına yakın tutuyordu. "Seni onları koruduğumdan daha fazla korumadım, Izzy."

"Kenara çek."

Dinlemedi.

"Kenara çek," diye tekrarladım.

İsteksizce yoldan çekildi.

Tekrar kucağına tırmandım ve ellerimi yüzüne koydum. Belimi hafifçe kavradı, ifadesi hâlâ karanlıktı.

"Bana bak, Porter. Ben buradayım. Sağlıklıyım. Hâlâ bok gibi hissediyorum ama iyi olacağım. Beni buldun ve kimsenin bana zarar vermesine izin vermeden beni oradan çıkardın. Ve sen konuyu açmadan söyleyeyim, boynumdaki kesik sadece bir sıyrık."

Kaşlarını çattı, ama o tartışmadan ben devam ettim.

"Ailenle hiç tanışmadım ama odamızdaki milyonlarca fotoğraflarını gördüm. Seni sevdiklerini söyleyebilirim. Senin de onları şiddetle sevdiğini biliyorum. Ve paylaştığın hikâyeler sayesinde onların kim olduğunu bildiğimi hissediyorum. Onlar hakkında bildiklerim, eğer onlarla konuşabilseydin, sana kendini suçlamayı bırakmanı söyleyeceklerinden kesinlikle emin olmamı sağlıyor. Onları sen terk etmedin, şehir dışındaydın çünkü başka bir sürüye yardım ediyordun. Seni oraya gönderen babandı. Olanları kimse tahmin edemezdi. Bu senin hatan değildi."

Gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu. "Bu hiç adil değil, Izzy."

"Biliyorum." Kaçan tek gözyaşını başparmağımla yakalayıp sildim. "Ve üzgünüm. Ama kendini suçlamayı bırakmalısın. Onlar senin mutlu olmanı isterdi, Porter."

Gözlerini kapadı ve vücudu hafifçe titreyerek başını salladı. "Biliyorum."

Yüzünü serbest bıraktım ve bana karşı titrerken ona sıkıca sarıldım. Üzerine çöken duygular o kadar güçlüydü ki, elimi uzatmasam da onları sihirle hissedebiliyordum.

"Bana iyi olacağımızı söyle," dedi, sesi alçak ve duygu doluydu.

"İyiden de öte olacağız. Güçlü ve gülünç bir şekilde mutlu olacağız. Ve keder anları geldiğinde

Tekrar iyi hissedene kadar hayatta
kal." Bana karşı başını salladı. "Seni
seviyorum." "Biliyorum."

Duygusal bir kahkaha attı ve bana daha sıkı sarıldı. "Kahretsin, seni benimle
evlenmeye zorladığım için çok mutluyum."

Güldüm. "İstesen de beni zorlayamazdın. *Ben seni* seçtim."

"Umurumda değil. Sadece benim olduğun için mutluyum."

Sonunda onu sürücü koltuğuna geçmeme izin vermeye ikna edene kadar
olduğumuz yerde kaldık - ve sürünün karasına kadar tüm yol boyunca kalçamı
çapasıymış gibi tuttu.

OceanofPDF.com

twenty-two

IZZY

Döndüğümüzde güneş doğuyordu. Porter beni odamıza götürmek ve sürüyle ilgilenmeden önce benimle ilgilenmek istedi ama ben reddettim. Birkaç saat daha hayatta kalacaktım ve bu durumla başa çıkma şeklimiz çok yüksek bir mesaj gönderecekti.

Kamyondan çıktığımız anda, her zaman canlandırdığı güçlü, kuvvetli alfa erkeğine dönüştü. Herkes zaten bir araya toplanmıştı ve hiç çekinmeden beni öldürmek isteyen grubu bulduğumuzu açıkladı.

Onlarla birlikte çalışıyor olabilecek herkesi, liderlerini yakaladığımız ve gece bitmeden bu işe karışan diğer kişilerin isimlerini öğreneceğimiz konusunda uyardı.

Porter Kim'i sorgularken bağlantılı bir odada birkaç saat geçirdim. Bazen insanlardan bilgi almak için yumruklarını kullanırdı ama onun için buna ihtiyacı yoktu. Gözlerinde çok fazla acı vardı ve yanaklarından çok fazla gözyaşı süzülüyordu.

Ona doğrudan Evan'ın bize cevap verip vermediğini bileceğini söyledi ve o da tereddüt etmeden her şeyi anlattı. Doğruyu söylediğinden emin olmak için sürünün bağlantısını kullandı ve söylediği her şeyi not alan başka biri daha vardı.

Onu öldürmek istediğini bilmeme rağmen, Porter tüm bilgilere sahip olduğundan emin olduğunda çekip gitti.

Günün geri kalanında kaçmaya çalışan bir avuç hainin izini sürüp onları öldürürken ona eşlik ettim. Korkunçtu ama gerekliydi. Şekil değiştirenler insanlar gibi değildi. Alfa'larına karşı çalışmanın sonuçlarını biliyorlardı. O sürü ailesinin lideriydi ama aynı zamanda krallarıydı. Onu sevmek zorunda değillerdi ve isterlerse herhangi bir noktada onu terk edebilirlerdi. Ama eşini öldürme planına yardım etmek otomatik bir ölüm cezasıydı.

Nihayet Kurt Malikânesi'ne döndüğümüzde güneş yeniden batıyordu, yolda kafeteryada durup bir tabak dolusu yemek aldık.

Sürünün bizden korkmasını ya da en azından Porter'ın bazı sürü arkadaşlarının hayatına son vermesinden sonra bize soğuk davranmasını bekliyordum ama ikisi doğru değildi.

Her nasılsa, herkes daha da arkadaş canlısıydı. Kaldığımız için bize teşekkür ettiler.

Hain pislikler için özür diledi.

Hatta bize başka hediyeler de verdiler. Hiçbiri yenilebilir değildi, bizi temin ettiler.

Muhtemelen hepsi seks oyuncaklarıydı, ama daha fazla banyo bombası için parmaklarımı çaprazladım. Elimdeki birkaç tanesini kötü günler için saklıyordum ve önümüzdeki birkaç gün şimdiden kötü geçecekmiş gibi geliyordu.

Yüzlerce kez özür dileyen Nora'nın gözleri yaşarmıştı ama beni zehirlemek için çikolatayı kullanmaları onun suçu değildi. Yine de çikolata yemeyi bırakmadım. Ve Kim bize bunun arkasında kimin olduğunu söylemişti, bu yüzden Nora'nın işin içinde olup olmadığını merak etmiyorduk.

Ona şiddetle sarıldıktan ve bu olayla hiçbir ilgisi olmadığını bildiğimi tekrar tekrar söyledikten sonra nihayet yemeğimizi aldık ve dışarı çıktık.

"Sence bana bir şeyler vermeyi ne zaman bırakacaklar?" Odamıza doğru ilerlerken Porter'a zihinsel olarak sordum. O dört dolu tabak taşıyordu.

Kollarım hediye paketleri ve kutularla doluydu.

"Bilmiyorum. Umarım asla, eğer kalmanı sağlayacaksa."

Ona gözlerimi devirdim, o da bana yorgun bir sırıtışla karşılık verdi. İkimiz de çok yorgunduk.

Odamıza döndüğümüzde birlikte yere oturduk ve hızlıca yemeğimizi yedik. İşimiz bittikten sonra yorgun kıcımlı banyoya çekti ve küveti doldurmaya başladı.

O ilk şenlik ateşi sırasında bana verilen naneli banyo bombasını küvete attığında, mükemmel erkeği bulduğumu anladım.

Beni de kendisiyle birlikte sıcak suyun içine çekti ve ikimiz de rahatladık. Onun çıplak, güçlü vücudu benimkini sararken, daha fazla rahatlamanın mümkün olduğunu düşünmüyordum.

Sonunda yıkanıp çıkmadan önce bir süre ılandık. İkimiz de yatağa giderken kıyafetlerimizi almaya zahmet etmedik ve birlikte yatakta kıvrılıp uyuduk.

Samimiydi ama cinsel anlamda değil.

Sadece gerçekten sevildiğimi hissettirdi.

Porter'ın eli bacaklarımın arasındayken uyandım. Hareket etmiyordu ama ereksiyonu bana dokunmak *istediğini belli* edecek şekilde kalçamda zonkluyordu.

Başımı kaldırıp donuk gözlerle ona baktığımda hâlâ uyuduğunu fark ettim.

Dürüst olmak gerekirse, elinin bu şekilde yer değiştirmiş olması beni hiç şaşırtmadı.

Adam uyurken de uyanırken de bedenimi seviyordu. Bunu inkâr etmenin bir yolu yoktu.

Dinlenmesine izin vermem gerektiğini biliyordum... ama saate bir bakış bana öğleden sonra ortasına kadar uyuduğumuzu söyledi.

Yani, onu uyandırmak iyi olur.

Ve kesinlikle şikayet etmezdi. Azgın uyanmama bayılırdı. Ya da sabahları benimle sevişmesine izin verdiğimde.

Parmaklarını klitorisime biraz daha bastırdım ve istediğim şekilde hareket ettirdim. Nefes alış verişini biraz değiştirdi.

Kalçalarımı biraz salladım, inlemesine neden olacak kadar sikine doğru hareket ettirdim.

Elini kavrayışından kurtardı ve beni yüzüne doğru sürükleyerek nefes almamı sağladı.

Beni yavaşça yaladı ve homurdandı. "Siktir, tadın çok güzel. Ellerini yatağın üzerine koy, bebeğim."

Avuçlarımı tahtanın üzerine koydum. Başım üzerimizdeki tentenin kumaşına çarpmıştı ama umurumda değildi.

Beni yarığımdan kıcıma kadar yaladı ve parmaklarını partiye getirip klitorisimi kabaca çalıştırırken neredeyse yüzüne doğru yükseliyordum.

Sert ve hızlı bir şekilde boşaldım, ona karşı sallandım ve yüksek sesle ağladım. Beni olduğum yerde tuttu ve altımdan çıkıp sırtımdan yükselmeden önce son bir kez yaladı. Kalçalarımı eğerek, içimi doldurana kadar beni sikinin üzerinden sertçe aşağı çekti, küfretmeme ve ona karşı hareket etmeme neden oldu.

Beni arkadan becerirken ellerimi duvara sabitledi, ben onun sikiyle doruğa ulaşana kadar tekrar tekrar içime girdi, sonra bir kez daha kenara yaklaştı. Üçüncü kez çözüldüğümde, düğümü nihayet içimde şişti ve birlikte geldiğimizde zevkimi çığlık atmamı sağladı.

Ellerimi bırakarak saçlarımı boğazımın doğru çekti ve orada bıraktığı ısırik izini yaladı.

"Sana ihtiyacım var," dedi, ellerinden biri göğsümü

okşuyordu. "Tamamen seninim," diye nefes aldım.

Göğsü gümbürdedi ve omzumu yavaşça ısırdı. Dikkatlice.

Nazikçe, hatta.

Bir an için canımı yaktı ve sonra bir öncekinden daha sert bir şekilde başka bir doruk noktası beni vururken tekrar ıgık atıyordum.

Porter benimdi, ben de onun.

Ve belki de ısırma olayını sandığımdan daha çok sevdim.

SONUNDA, Porter'ın düğümü yumuşadı ve aldığımız zevk azaldı. İkimizi de yatağı indirdi, aleti içimde, mutluluk verici bir şekilde kalın ve sert kalırken beni kollarında tuttu.

Birlikte nefes aldık, ikimiz de terliyorduk.

"Kurt olmana sevindim," diye mırıldandım. "Düğüm atma olayını yenemezsin."

Sırtıma doğru kıkırdadı. "Güzel, çünkü hayatının geri kalanında sahip olacağın tek şey benim"

"Bana adil geliyor."

"Bu konuda bu kadar hevesli olmana

sevindim." Güldüm.

Tekrar kıkırdadı ve yanağını öptü. "Büyünü eskisi kadar benden saklamıyorsun. Bunu hissetmeyi seviyorum."

Göğsüm ısındı. "Sanırım buna ihtiyacım olmadığını

fark ettim." "İhtiyacın olduğunu düşündüren neydi?"

Ailem hakkında bilgi edinmek istiyordu ama bana bir çıkış yolu vermek istiyordu. İkimiz de sirenlerin her zaman tehlikede olduğunu söyleyebileceğimi ve bunun yalan olmayacağını biliyorduk.

Ama onun yerine uzun bir nefes verdim. "Ailem acımasızdı. Kötü niyetli değillerdi. Sadece... beni sevmiyorlardı. Ya da birbirlerini. Ya da kendilerini. Sağlıklı bir durum değildi. Belki de biraz kötü davranıyorlardı.

-Gerçekten bilmiyorum. Bu duruma hiçbir zaman tarafsız bir gözle bakamadım."

Porter göğüslerimi yavaşça okşadı, bu dokunuş şu anda tahrik etmekten çok rahatlatıyordu.

Devam ettim. "Temel olarak, sihrimi gizli tutmam için beni korkuttular ve tehdit ettiler. Babam bir vampirdi, bu yüzden herkese benim de bir vampir olduğumu söylediler. Eğer sihrimi serbest bırakırsam tehlikeye girecektim, bu yüzden kontrol etmeyi öğrenene kadar beni korkuttular. Hiçbir zaman iyi hissettirmediler ama bu konuda iyiydim ve bunu yaptığımda beni çoğunlukla yalnız bıraktılar. Bunun için minnettardım."

Porter alçak bir sesle, "Bununla uğraşmak zorunda kalmamalıydın," dedi.

"Belki değil, ama daha kötüsü de olabilirdi. Zora... o daha kötüsünü yaşadı. Annemle babam acımasızdı ama bana zarar vermediler. En azından fiziksel olarak."

"Artık kimse sana zarar veremeyecek, hiçbir şekilde." Porter yanağımı tekrar öptü.

"Dev sakin hariç."

Homurdandı. "Onun

dışında."

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı ve yanağımı tekrar öpmeden dudaklarıyla buluşmak için döndüm. Porter dilini ağızma soktu ve ben de alt yarımı onun altından sırtüstü yuvarlanacak kadar uzun süre çektim.

Tekrar içime girdi ve benimle bir kez daha yavaş, tatlı bir şekilde sevişti. Bir eşe sahip olmak çok güzeldi.

İKİ GÜN SONRA dolunay tekrar ortaya çıkacaktı.

İkimiz de tüm kralları acil toplantıya çağıran mesajlar aldığımızda, o günü birlikte geçirmeye hazırlanıyorduk.

Liderler.

Bazıları hâlâ kraliyet ailesinden değilmiş gibi davranıyordu.

Ama görünüşe göre Kai sonunda fae aleminden çıkmıştı ve Porter'ın başa geçmesinden bu yana ilk kez tam bir toplantı yapılabilecekti.

Ayın resmi olarak doğmasına daha birkaç saat vardı, bu yüzden tarafsız bölgeye doğru yola çıktık.

"Daha önce hiç bu toplantılardan birine katılmış mıydın?" Sürümüzün güvenlik kapılarından geçerken mırıldandım.

"Hayır. Bu ikimiz için de bir ilk." Elimi hafifçe sıktı. "Yine de tüm erkekleri oldukça iyi tanıyorsun, değil mi?"

"Hale ve Bane, evet. Kai ile birkaç kez karşılaştım ve iyi anlaşıyoruz. Talon'u pek tanımıyorum."

"Bir sirene ihtiyacı olduğunu söyleyip duran o. Görünüşe Clementine onunla çiftleşmeyi düşünüyor," diye mırıldandım.

Porter'ın kaşları kalktı. "Bu berbat bir fikir olurdu. Piç kurusu onu kırar."

"Biliyorum. Ejderhalarıyla ilgili kabul etmek istemediği bir şeyler var gibi görünüyor. Sanırım diğer kız kardeşlerim onu onunla çiftleşmekten vazgeçirdi ama o seksi ve heyecan verici bir şeyler arıyor."

"Seksi ve heyecanlı olmak istiyorsa, dolunayda sürüye katılmalı. İsteddiği kadar partneri olur ve hiçbiri büyüsü yüzünden onu sahiplenmeye çalışacak kadar akli başında olmaz."

"Teklif edeceğim ama kabul edeceğini sanmıyorum. Onlara dolunay seksinin ne kadar sert olması gerektiğini söyledim."

Ona kısa bir mesaj gönderdim ama cevap vermedi, ben de toplantının yapılacağı odaya ulaştığımızda telefonumu bir kenara bırakmak zorunda kaldım.

Porter kapıdaki vampir ve ejderha muhafızlarına başıyla işaret etti ve biz de içeri girdik.

Bakışlarım hızla odanın üzerinde gezindi. Büyük ve açıktı, beş kanepe birbirinden ayrılmıştı ama geniş bir daire oluşturuyordu. Odanın dış taraflarında kitap rafları ve koltuklar vardı, bu yüzden çıplak değildi, ama belli ki en önemli kısımdı.

İçlerinden biri, açık tenli ve sarı saçları çılgınca görünen muhteşem bir adamı tutuyordu. Boylu boyunca uzanmış, göğsü yavaşça inip .

Görünüşe göre uyuyormuş.

Bilinci yerinde değilken kollarının ve kanepenin etrafında büyüyen sarmaşıklar bana onun Kai, yani Fae Kralı olduğunu söyledi.

Bir başka sandalyede açık kahverengi tenli, siyah saçları elmacık kemiklerine kadar inen, iri yarı, öfkeli görünümlü bir piç oturuyordu. Kollarını kavuşturmuş ve gergin bir şekilde oturuyordu.

Kesinlikle Talon.

Gözleri beni yakından takip ediyordu ama boğazımdaki işaret güvenliğini sağlıyordu.

Porter eş işareti olmasa bile beni almasına izin vermezdi, yani her şekilde güvendedim.

Karşımızda başka kapı açıldı ve Porter, hayatımda gördüğüm en iri adam odaya girerken hafifçe gevşedi.

Arkadaşımı gördüğünde dudakları yukarı kıvrıldı ve Porter beni alanın ortasına götürdü, böylece diğer adama kardeşçe sarılabildi.

Belli ki bu Bane'di.

Bronz bir teni ve çok fazla el değmiş gibi görünen dalgalı saçları vardı.

Bane, Porter'ı serbest bırakırken, "Geri dönmene sevindim," dedi.

"Geri dönmek güzel," diye itiraf etti Porter. "Bu benim dostum Izzy. Izzy, bu da Bane."

Ona hızlı bir gülümseme verdim ama ben konuşmaya başlamadan önce arkamızdaki kapılar tekrar açıldı.

"Sana geç kaldığımızı söylemiştim," diye mırıldandı Blair, ancak benim duyabileceğim kadar yüksek sesle. Yanakları kızarmış ve dudakları şişmişti ama gülünç derecede mutlu görünüyordu.

"O her zaman geç kalır," dedi Talon kesin bir ifadeyle.

Hale, "Bu bir gelenek," diyerek arkadaşını kanepelerden birine trd. İki si de oturdu ve biz de Bane'le birlikte diğ erlerine do ğ ru yürüdük. Son ikisinden birine do ğ ru ilerlediğ inde hangisinin bize ait oldu ğ u belliydi, biz de o tarafa gittik.

Blair bana, "*Kahretsin, mutlu görünüyorsun,*" diye mırıldandı ve bir gülümsemeyi bastıramasam da ona gözlerimi devirdim.

Onun da gülümsemesi genişledi.

"Dolunaydan önce fazla zamanımız yok," dedi Porter, elini kalçama koyarak.

"Sanırım Hale'in sana sirenlerinden birini verip bana vermemesini konuşmak için yeterince vaktimiz var," dedi Talon, bakışlarını Porter'ın üzerine dikerek.

"Neden bahsettiğ inizi bilmiyorum," dedim. "Vampir kralın siren bir eş i oldu ğ unu duydum ve iftleşmediğ im sürece onun beni güvende tutaca ğ ını düşündüm. Gvenliğ imi garanti altına almak için bir sonraki kurt kralıyla iftleşebileceğ imi söylediklerinde hemen kabul ettim. Sirenlerin anlaşmalı evliliklere inandığ ını biliyorsun."

Talon alay etti ve a ğ zını açtı.

Bane, Talon'un sözünü keserek, "Buraya sirenler hakkında konuşmaya gelmedik," dedi. "Eğ er yardım istemeye hazırsan, sana yardım ederiz. O zamana kadar Fae'lere odaklanmamız gerekiyor. Kai?" Uyuyan krala baktı.

Geri kalanımız da yle.

Bane onun adını daha yüksek sesle tekrarladı ve adam sonunda sarsılarak oturur pozisyona geldi, gözleri kan ana ğ ına dönmüştü.

Kahretsin, çok güzeldi.

Güzellikle ilgilenmiyordum ama bazı kadınlar için ekiciliğ i inkâr edilemezdi.

Kolunu çekip kurtarıırken bir sarmaşı ğ ı kopardı ve elini yüzünde gezdirdi. "zr dilerim. Bir süredir uyumadım. ř imdiye kadarki en kötü tutulmamızdan geçiyoruz,

ve görünürde bir sonu yok. Sanırım sona ermesi için zorlayabilirim, ama tutulmayı sona erdirmek için fae büyüümün geri kalanından yararlanmam gerekecek."

Buna ne diyeceğimi bilemedim.

Odadaki sessizlik bana başka kimsenin de bilmediğini söyledi.

"Bunun için onların akli başında olmasına ihtiyacım var," diye açıkladı. "Ve tutulma onları akıl sağlığından uzak tutuyor."

"Yani tutulmayı durdurmak için akıllarının başlarında olması gerekiyor ama tutulma yüzünden akıllarını başlarına getiremiyorsunuz öyle mi?" Hale özetledi.

"Evet." Bana ve Porter'a baktı.

İçimden bir ses bundan sonra olacaklardan hoşlanmayacağımızı söylüyordu. "Gölüne ihtiyacım var."

Porter hiç düşünmeden, "Hayır," dedi.

Kai'nin gözleri kısıldı.

"Kalıcı olarak mı?" Blair kontrol etti. "Bir sirenin su kaynağını kalıcı olarak alamazsın. Bu asla bizden birine ya da eşimize uymaz."

Porter, "Ve sürü, bölgemizin herhangi bir bölümünden dek vazgeçmeyecek," dedi.

Kai başını salladı. "Sadece bu gece için. Suyunuz orada yüzen fae'ler için etkileri neredeyse tamamen hafifletiyor. Eğer onları gölünüze yeterince getirebilirim, sanırım tutulmayı şimdilik sona erdirebilirim."

Biraz rahatladım.

"Bu konuda iyi misin?" Porter bana sordu.

"Evet, eğer yapabiliyorsak onlara yardım etmeliyiz. Sürüye zarar vermedikleri sürece."

"Ay doğarken etrafta koşuşturan fae'lerle sürü daha çok eğlenecektir. Ama burası sizin gölünüz, yani kuralları siz koyarsınız."

"Bu gece dolunay var," dedim Kai'ye dönerek. "Kurtlarımızdan herhangi birine zarar vermediğiniz ya da onların başıboş dolaşmasıyla ilgili bir sorununuz olmadığı sürece burayı kullanabilirsiniz."

"Bu bir sorun değil. Temelde aynı durumla karşı karşıyayız, bu yüzden fae'ler zaten sizin dolunayınız sırasında toplanmakla daha çok ilgileneceklerdir. Aramayı ben yaparım."

Porter, "Izzy ve ben ormanda olmayacağız, bu yüzden bir şeyler ters giderse sorumlusu sizsiniz," diye ekledi. "Ve sakın balıkları öldürmeyin."

Kai, "Suçu ben üstleneceğim ve balığa bir şey olmayacak," diye kabul etti. "Teşekkür ederim."

Gözlerinde, sadece gölümü ödünç vererek bile olsa yardım edebildiğimiz için beni memnun eden gerçek bir minnettarlık vardı. Yatak odamızda kilitli kalacaktık, yani zaten onu kullanacak değildik.

"Başka bir sorun var mı?" Bane grubun etrafına bakınarak sordu.

"Hâlâ bir sirene ihtiyacım var," diye homurdandı Talon.

Bane kararlı bir şekilde, "Ve bize gerçekten neler olduğunu anlatmadığınız sürece bu gerçekleşmeyecek," dedi.

Talon yumruklarını sıktı, ayağa kalktı ve odadan dışarı çıktı.

Kapı arkasından kapandıktan sonra Hale, "Eskiden bu kadar pislik biri değildi," dedi.

Bane de ayağa kalkarak, "Belli ki bir şeyler oluyor, ama yardım istiyorsa gururunu bir kenara bırakıp bizimle konuşması gerekecek," dedi. "Tutulmalarda ve dolunayda iyi şanslar."

Geldiği kapıdan dışarı çıktı.

Porter ürperdi ve yavaş bir nefes verirken ona baktım.

Dolunay yaklaşıyor.

"Gitmeliyiz," dedim Kai'ye dönüp bakarak. "Ay yükseldiğinde nöbetçi yok, sadece kötü görünümlü kurtlardan uzak durun. Öldürmek yok."

"Anladım." Ayağa kalktı. "Ayın etkisi azalmadan önce girip çıkacağım."

"Mükemmel." Ona bir gülümseme attım, Blair'e "Sonra konuşuruz," dedim ve içgüdülerinin kontrolünü kaybedip beni en yakın duvara falan yapıştırmaya başlamadan önce arkadaşımı odadan çıkardım.

Koridorlardan hızla geçtik ama Porter odaya varmadan önce tekrar ve daha sert bir şekilde ürperdi.

Bizim bulunduğumuz yerden birkaç koridor ötede aniden durdu.

Kahretsin.

Ayın etkileri üzerine yerleştikçe gözlerinin değişmesini izledim ve aklıma bir fikir geldi.

Kurtların büyük kovalama içgüdüleri vardır. Ay ona ağırlık bile, bunu kullanabilirim.

"Porter," dedim, geriye doğru birkaç adım atarak. O da hemen benimle birlikte adım attı.

Ona bir sırtış attım. "Seninle odamızda buluşuruz." Döndüm ve *koşmaya* başladım.

Vampir hızımla bana ayak uydurma şansı yoktu ama benden yirmi saniye sonra yatak odamıza ulaştı. Sanki onu dışarıda bırakacakmışım gibi odamızın kapısını kapatmaya çalıştım ama kapıyı zorlayarak açtı ve içeri daldı.

Kapıyı arkamızdan kilitlerken kurt gibi gözlerinde erkeklik gururu parlıyordu.

Bakışları yırtıcı bir şekilde bedenimde gezinirken dudaklarımın yukarı doğru kıvrılmasına engel olamadım.

Odanın içinde beni takip etti ve kığım duvara değene kadar geriye doğru adım attım.

Ondan gerçekten kaçmak mümkün olmayacaktı.

Ay yukarıdayken olmaz.

"Sen benimsin," dedi Porter, sesi kurt sesiydi.

"Öyle miyim?"

Bana ulaştığında gözleri uyarı ile parladı. "Beni zorlama, dostum." "Yoksa ne olur?"

Bakışları karardı ve beni duvara bastırdı. Tırnakları pençe gibi sivrilmişti ama fark ettiğini sanmıyordum. "Yoksa o küçük güzel dudaklarında benim serbest bırakılmamı taşırsın."

"Kulağa pek de tehdit gibi gelmiyor, Porter."

Bir elini gömleğime götürdü ve kumaşı yavaşça yırtarak hem gömleğimi hem de sütyenimi ortadan ikiye ayırdı. Kumaşı iterek açtı ve bir pençesini meme uçlarımdan birinin üzerinde hafifçe gezdirerek beni ürpertti.

"Bu gece yetkili benim. Anladın mı?"

"Ya anlamazsam?"

Gözleri parladı.

Bir kalp atışı içinde, pantolonumu ve tangamı kalçalarımdan aşağı indirdi ve içime sertçe soktu.

Dudaklarım bir nefesle ayrıldı, ellerim omuzlarına indi ve beni kabaca becerdi, beni hızla kenara sürükledi. Ben boşalamadan o çekildi.

Ve beni yavaşça dizlerimin üzerine itti.

Sikini dudaklarıma bastırduğında nefes nefese kalmıştım, boyu benim kayganlığımla ıslanmıştı.

"Aç," dedi Porter.

Açtım.

Ağzımın içine yavaşça soktu, beni rahatsız etmeden önce durdu. İçeri girip çıktı, onu emmeme ve ona dokunmama izin verdi.

Serbest kalmamak için mücadele ederken siki zonkluyordu.

"Bana duymak istediklerimi söyle, dostum," diye emretti, konuşmama izin verecek kadar ağzımdan çekilirken hâlâ tamamen canavarca içgüdülerinin esiri olmuştu.

"Seninim," dedim, arzu beni sıırıslıklam etmişti.

Oyun sona ermişti.

Sadece beni becermesini istiyordum.

"Ve."

"Ve bu gece yetki sende."

Gözlerinde zafer ışıltısı vardı.

"Bunu ben söylemesem de biliyordun, tho-oh!" Beni yerden çekerken çığlık attım. Bir an sonra beni eskisinden daha sert sikerken tekrar duvara .

Beni birçok doruk noktasının ilkinde iterken tüm düşünceler öldü.

Belki de dolunayı seviyordum.

OceanofPDF.com

twenty-three

IZZY

Ertesi sabah uyandığım da ve yataktan çıkmaya çalıştığım da, Porter beni tekrar içeri sürükledi ve öptü.

Sert.

Ağzının tadı hâlâ benim zevkim gibiydi ve bu da beni yeniden tahrik ediyordu.

Bir daha asla azgın olmayacağımı düşünerek uyumuştum ama bu kesinlikle yanlış.

Bir saat sonra nihayet yataktan çıkıp duşa girebildik. Telefonumu pantolonumdan çıkarmayı düşündüm - hala cebimde olduğundan oldukça emindim - ama Porter ben yapmadan beni ayağa kaldırdı.

Güldüm, beni küvete geri götürürken onun kalp durduran sırtıtışına kendi gülümsememle karşılık verdim.

Belki de onun için yeni bir takıntı başlatmıştım.

"Dün sana daha fazla banyo bombası sipariş ettim," dedi ve suyu başlatırken omzumdaki iddia izini öptü.

"Daha fazla banyo bombası mı sipariş ettin?"

Alay ettim. "*Bize* daha fazla banyo bombası sipariş ettim."

Ben homurdandım, o da kıkırdadı ve omzumu tekrar öptü. "Bugün ne yapmak istiyorsun? Sürü tembellik edecek, yani biz boşuz. Yarın sürünün Şükran Günü kutlaması var, çünkü her zaman bir gün erken yaparız. Ondan sonraki gün de kız kardeşlerin ve Hale ile Vampir Malikânesi'nde kutlama yapacağız."

"Yani haftanın geri kalanında meşgul olacağımız için bugün mi gerekiyor?" Ben sordum.

"Doğru." Beni dudaklarımdan öptü ve uzun bir süre dikkatimi dağıttı.

"Belki de-"

Birisi yüksek sesle kapımızı çaldı.

Porter'a kaşlarımı çattım.

Alnı kırıştı.

Bir şeylerin ters gidip gitmediğini görmek için hızla paketi kontrol edeceğini biliyordum.

"Kurtlar için her şey yolunda," dedi havluya uzanırken.

"Kapımızı havluyla açmayacaksın." Peşimde o varken kapıya doğru yürüdüm ve yerdeki gömleğini kaptım.

"Eğer ben havluyla cevap vermiyorsam, sen de benim gömleğimle cevap vermiyorsun." Beni durdurmak için belime uzandı ama kapıdaki kişi daha yüksek sesle vurdu.

"Izzy!" Kapının diğer tarafından kadınsı bir ses bağırdı.

O kadar boğuktu ki hangi kız kardeşim olduğunu anlayamadım ama içimden bir ses onlardan biri olduğunu söylüyordu.

Kapıya doğru koşup açmaya çalışırken Porter beni durdurmaya çalışmadı. Zora kapının eşiğindeydi, yüz ifadesi panik içindeydi.

"Ne oldu?" Ben talep ettim.

Bir elini vahşi buklelerinin arasından geçirerek odaya daldı. "Clem dün gece Vampir Malikânesi'nden gizlice kaçtı. Odasına bir not bırakmış. Birkaç saat önce bulduğumda seni aramaya çalıştım ama cevap vermedin. Dedi ki

Dolunayda sürüyle takılmak için buraya geliyormuş. Onu gördün mü? Bir kurt adamla takılmak istediğini biliyorum ama-

"Lanet olsun. Onu ben davet ettim. Onu davet ettiğimi unutmuşum." Bir elimi alınma götürdüm. "Şu anda bir kurtla yatakta olabilirdi.

"Belki, ama telefonuna cevap vermiyor."

"Telefonuma cevap vermiyordum."

"Sen çiftleştin," diye işaret etti. "Ve kimsenin seni aramayacağını biliyordun."

Porter alçak bir sesle, "Fae'ler buradaydı," dedi. "Ona söylemedik." "Onu davet ettiğimizde bilmiyorduk."

"Ne demek istiyorsun, Fae'ler burada mıydı?" Zora sordu. "Buranın güvenli olduğunu, çünkü kurtların ay tarafından kontrol edileceğini söyledi."

". Eğer Fae'yi bulmasaydı. Kahretsin." Bir elimi saçıma . "Bu benim hatam."

Porter yerde kot pantolonunu buldu ve telefonunu çıkardı.

"Birine gideceğini söylemeliydi," dedi Zora, paniği artarak. "Ya fae'lerden biri onu kendileriyle çiftleşmeye zorlamak için kendi diyarlarına götürdüyse?"

"Hey, Kai," diye hırladı Porter telefonda, sonra durakladı. "Nerede o?" Zora ve ben aceleyle ona doğru koştuk.

Telefonu kulağından çekip hoparlöre verdi. "Tekrar söyle."

"Kai dün gece tutulmayı sona erdirmeye çalışırken, bir grup fae onlarla birlikte yüzen çiftleşmemiş bir siren buldu. Kai onu vampir kraliçenin kız kardeşlerinden biri olarak tanıdı, tam o sırada fae'lerden biri onu bizim diyarımıza götürdü. Onun peşinden kayboldu."

"Onu geri getirebilir mi?" Zora talep etti.

Adam durakladı, muhtemelen telefonunu başka birinin dinlediğini fark edince şaşırmıştı.

"Çiftleşene kadar olmaz," diye itiraf etti adam. "Ama onu geri getirebilmek için ona bir eş bulmaya çalışıyor. Savaş istemiyor."

Saçlarını tekrar kavrarken Zora'nın yüzünü panik kapladı, buklelerinin karışmış enkaz halini biraz bile umursamıyordu.

Porter gözlerini kapatarak, "Kahretsin," dedi.

"Evet, bu tarafta da boku yemiş durumdayız. Güneş tutulması hâlâ sona ermedi." Birisi telefonun kendi tarafında bir şeyler bağırды ve adam inledi. "Gitmem gerekiyor. Kai'den haber alınca seni ararım. Eşinin kız bağ kuracak birini bulması uzun sürmez. Umarım bugün dönerler."

Bununla birlikte telefonu kapattı.

"Vay anasını," diye mırıldandım, elim hâlâ alnımdaydı.

"Aklından ne geçiyordu?" Zora talep etti, sonra da bakışlarını üzerime dikti. "Sen ne düşünüyordun?"

"Ondan hiç haber almadım, tamam mı? Dolunay için dönmeden önce bana mesaj atsaydı telefonumun titrediğini hissederdim. Belli ki eşimle ve her şeyin büyüyle biraz meşguldüm." Pantolonumu yerden aldım ve telefonumu çıkarıp ekranı açtım.

Zora'dan gelen bir düzine, Avery'den gelen birkaç ve Blair'den gelen bir aramayı cevapsız bırakmışım ama Clementine'den gelen tek bir mesaj vardı. Dolunayın etkileri başladıktan saatler sonra, neredeyse gece 1'e kadar bana mesaj atmamıştı.

Zora'ya uzattım ve o da mesajları okudu.

BEN

Vampir Malikanesi'nden çıkıp bir kurtla biraz eğlenmek istersen, dolunaylarımızdan birinde sürüye katılman senin için güvenli olacaktır. Eğer ilgilenirsen bana haber ver, ben de bunu gerçekleştirmek için elimden geleni yaparım.

Seni seviyorum!

CLEM

Yalnızım, sanırım bu gece oraya gideceğim! Bunun gerçekleşmesi konusunda endişelenme, bir yolunu bulacağım ;) Ben de seni seviyorum!

Zora inledi. "Onun nesi var?" "Bir eş istiyor."

"İşte şimdi bir tane ediniyor. Umarım Kai ona iyi davranacak birini bulabilir, yoksa bu sefer *gerçek eşini* öldürmek zorunda kalacağız."

"Kai iyi bir adam ve halkının şu anda bir savaşı kaldıramayacağını biliyor. Onu koruyabilecek biriyle birlikte olmasını sağlayacaktır," dedi Porter.

"Şansımızı deneyelim," dedi Zora, Avery'yi aramak için telefonunun düğmesine basarak.

Onu bilgilendirdi ve üçümüz de onun için yapabileceğimiz başka bir şey olup olmadığını anlamak için Vampir Malikanesi'ne gittik.

Günün büyük bir kısmını volta atarak ve tartışarak geçirdikten sonra, sonunda hepimiz Clementine için beklemekten başka yapabileceğimiz bir şey olmadığını kabul ettik.

Zora sırf Clem'i bulup koruyabilmek için bir fae ile çiftleşmeyi düşünüyordu ama neyse ki onu bundan vazgeçirdik.

Sonunda, Porter ve ben odamıza dönmeyi başardık.

"Özür dilerim," dedi, birlikte yatağa geri döndüğümüzde sesinde hayal kırıklığı vardı. "Onu davet ettiğimizi hatırlamam gerekirdi."

"Bu bizim suçumuz değil. Clem yalnızdı. Zaten bir eş edinmeyi düşünüyordu. En azından bu şekilde, Kai'nin onu güvende tutabilecek biriyle çiftleştireceğini biliyoruz. Bizi kızdırmak istemeyecektir," dedim ama onun için duyduğum endişe benim de midemi sıkıştırıyordu.

"Ve en azından kendini Talon'a sunmadı," dedi Porter. Benden keskin bir kahkaha kaçtı. "Şaka yapmıyorum."

Kolumu hafifçe okşadı ve ben de ona yaslanıp gözlerimi dinlendirdim. "Umarım bir macera yaşar. Orada doğru kişiyle hayatının en güzel anlarını yaşayabilir."

"Ben de öyle umuyorum," diye itiraf etti Porter, hâlâ kollarımda çizgiler çiziyordu. Uyumaya çalıştım ama aklımı Clementine'den alamadım. "Dikkatini dağıtacak bir şey ister misin?" diye sordu.

"Evet, ama azgın değilim."

"Ben de öyle." Bir an tereddüt ettikten sonra sordu: "Hiç çocuk yapmayı düşündün mü? Çocuk sahibi olmayı? Benimle?" Kelimelere takılma şekli dudaklarımın yukarı doğru kıvrılmasına neden oldu.

"Olabilir. Ya sen?"

"Evet. Henüz hazır olduğumu sanmıyorum ama bir avuç dolusu çocuk sahibi olmak istiyorum. Bir aile kurmak istiyorum. İyi bir baba olur muyum bilmiyorum ama-"

"Senden harika bir baba olurdu," dedim sessizce.

"Teşekkür ederim." Kolumda gezinmeye devam etti. "Buradaki bütün çocuklar seni seviyor. Onlarla oynamanı izlerken hep seni hamile bırakmak için kaşınıyorum."

Güldüm. "Bunun bir kaşıntı olduğunu bilmiyordum."

"Bir erkek için mi? Oh, evet. Sen hamileyken seni becermekle ilgili şimdiden büyük hayallerim var."

İçimden bir homurtu kaçtı. "Bu kulağa hiç seksi gelmiyor."

"İşin seksi kısmı, kızımızla birlikte olacak olman, bebeğim." "Ya da oğlumuzla."

"Mmhm." Uzun bir nefes verdi. "Kulağa gerçek olamayacak kadar iyi geliyor. Uzun, çok uzun zamandır çocuk sahibi olmayı düşünmemiştim."

"Onları saldırıdan önce mi istediniz?"

"Evet. Bir eş arıyordum ama çok zordu."

"Babanın iş ve eğlence konusundaki kuralı yüzünden mi?"

Kıkırdadı. "Kısmen. Ve sadece doğru kadını bulamadım."

"Umarım doğru kişi benimdir, çünkü artık geri dönüş yok."

"Sen , Izzy." Eğildi ve burnumu öptü. "Isabella." "Seni yumruklamamı ister misin?"

Sırıttı.

"Bana iş mi yoksa eğlence mi yaptığımızı söylemedin," dedim.

"İkimiz de öyleyiz. Doğru kişiyi bulduğumda bu kuralı çiğneyeceğimi hep biliyordum."

"Kelimenin tam anlamıyla," diyerek kıkırdadım.

"Tekrar ve tekrar." Parmağını göğüslerimin arasından göbeğime doğru kaydırды ve sonra tekrar koluma doğru götürdü.

"Bir gün büyük bir ailem olsun isterim," diye sessizce itiraf ettim. "Kız kardeşlerimi seviyorum. Eğer çocuklarımız olursa, onların da benim kadar çok kardeşe sahip olmalarını isterim. Ya da daha fazla. Her ne kadar bu fikir bebekleri büyütme zorunda olduğum kısım söz konusu olduğunda korkutucu olsa da."

"Onlar çıkana kadar seni çikolatayla besleyeceğim. Ne kadar berbat olduğunu fark etmeyeceksin bile."

Gülümsedim. "Bu büyük bir aileye evet demek mi?"

"Elbette öyle. Biliyorsun, aile benim için her şeydir. Ve şimdi, sen osun." Burnumu tekrar öptü ve ben de dudaklarını kendime doğru çekerek onu hafifçe öptüm.

"Kız kardeşlerim de senin ailen olmalı."

"Tabii ki. Onlarla çiftleşen piçlerin suratına zorunlu bir yumruk atacağım. Hale yardım edecek."

"Bu onları için iyi bir yol gibi görünüyor."

"Kardeşler bunun içindir."

"Clem'i tanıyorsam, hepimiz bunun zehirli bir saçmalık olduğunu söylesek bile o bu işi yürütmeye kararlı olacaktır."

"Biraz inancın olsun, bebeğim."

"İstiyorum. Sadece onun için umutlanmak ve kendimi yeniden suçlu hissetmek istemiyorum."

"Bir eş bağı siz ne yaparsanız . Bunu kanıtladık, değil mi?"

"Sanırım yaptık." Parmaklarımı saçlarının arasına soktum ve ben saç telleriyle hafifçe oynarken o gözlerini kapattı. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

"Yarın bebek yapma alıştırmaları yapalım, tamam mı?" Sırıttı. "Ve sonraki her gün."

"Anlaştık."

Porter beni öpmek için eğildi ve ben de onu öpmekte tereddüt etmedim.

Karanlıktan kurtulmasına yardım etmişim ve asla geri dönmesine izin vermeyecektim.

Kahretsin, onun gitmesine asla izin vermezdim.

Onu ve birlikte kurmaya başladığımız hayatı, bunu asla düşünemeyecek kadar çok seviyordum. Hayat asla kolay olmayacaktı... ama bizim kolaya ihtiyacımız yoktu.

sahiptik.

Ve gerçekten önemli olan tek şey buydu.

twenty-four

P R T E R O

Sürüyle birlikte geçirdiğimiz Şükran Günü sorunsuz geçti.

Evan Kim'le vedalaştı ve ben de tören yapmadan onun hayatına son verdim. Bunu yapmak zalimce olabilirdi ama eşimi zehirleyecek ve kaçırarak birinin yaşamasına izin veremezdim.

Kendini paket işlerine ve evrak işlerine gömdü ve ben de onu kendi haline bıraktım. İyileşmek için zamana ihtiyacı olacaktı. Hem de çok zamana. Ama benim bulunduğum yerin karanlığına gömülmesine izin veremezdim.

Eşime yönelik hiçbir tehdit kalmamıştı, bu yüzden sonunda biraz daha rahat nefes alabildim. Ailemin başına gelenlerden sonra izlemeyi asla bırakmayacaktım ama bunu takıntı haline getirmeme de izin vermeyecektim.

Tatil günü Vampir Malikanesi'ne gittik ve Izzy elimi her zaman tuttuğundan daha sıkı tuttu.

Vampirlerin güvenlik kontrol noktasından geçerken bana, "Eskiden birinin elini tutmaktan hoşlanmayacağımı düşünürdüm," diye itiraf etti.

"Neden?"

"Bilmiyorum. Sanırım aptalca geldi. Şimdi her zaman elini tutuyorum." Omuz silkti.

Gergin olduğu ve dikkatini dağıtmaya çalıştığı belliydi.

"Neden endişeleniyorsun?" Onu biraz daha yaklaştırarak sordum.

İ ekti. "Clem olmadan her şey farklı olacak. Blair lider sayılır, ben de alaycı ve bağımsız biriyim ama Clementine bizi bir arada tutuyor. Geri kalanımız içeri alınmadan önce Vampir Malikānesi'nde mahsur kaldığında hepimiz sessiz ve zgndk. Yine yle olmasından endişeleniyorum."

"Elimizden gelenin en iyisini yapmaya çalışacağız," dedim elini sıkarak. "Peki ya garip olursa?"

"O zaman sürünün tatilinden yorgun düşmüş gibi yapar ve geceyi erken bitiririz."

Hāla endişeli görünmesine rağmen gülümsedi. "Sanırım bu iyi bir plan."

"Her şey girecek, bebeğim." Asansör kapanırken onu öptüm.

Diğer herkesle Hale'nin ofisine yakın büyük bir toplantı odasında buluştuk. Zora hāla kızgın görünüyordu ve içine kapanıktı ama diğer herkes sohbet ediyordu. Hale'nin kız kardeşi ve eşinin yanı sıra, Hale'ye yakın olan ve hayal meyal tanıdığım birkaç vampirle daha selamlaştık. İçlerinden biri doktordu. Kara olabilir mi?

Izzy'nin endişelerine rağmen, sürü hakkında konuşmaya kolayca alıştı.

Birkaç dakika sonra kapılar açıldığında hepimiz başımızı çevirdik.

Sinirli görünümlü Clementine arkasında sarışın bir fae adamla odaya girdiğinde Izzy yanımda nefesini içine çekti.

Avery arkamızdaki Zora'ya, "Bana onun Fae kralıyla iftleşmediğini söyle," diye fısıldadı.

"Yapabileceğimi sanmıyorum," diye inledi Zora.

İçimden bir ses bunun arkasında oldukça iyi bir hikāye olduğunu söylüyordu ve ben de bunu duymak için sabırsızlanıyordum.

Arkadaşımı yanıma yatırarak Kai'ye küçük bir sırtış attım. "Ailemize hoş geldin."

OceanofPDF.com

epilogue

P R T E R T O — A S O M E P I O N T I N G E L E C E K

"Oyalanmayı bırak, İz. Sadece çubuğa işe."

"Sana söyledim, senin önünde işlemem," diye karşılık verdi ve kapıya doğru işaret ederken elindeki sopayı salladı. "Çık dışarı."

"Ben bir kurdum, bebeğim. Bölgemiz olarak işaretlemek için bir şeylerin üzerine işeriz. Henüz üzerine işlememem bir mucize. Hadi şu işi bitirelim." Onu tuvalete doğru salladım.

Yüzü kızarmıştı. "Ya yine negatif çıkarsa? Aklımı kaybediyor olabilirim. Zaten bir düzine negatif test yaptırdım ve sanırım bu da negatif çıkarsa aklımı kaybedeceğim. İnsanlar bebek sahibi olmaya çalıştıklarında akıllarını kaybederler. Bu bir şey, tamam mı? Deli olmak istemiyorum. I-"

Onu sertçe öptüm, sonra geri çektim. "Eğer deliysen, bununla başa çıkacağız. Eğer hamile değilsen, her zaman yaptığımız gibi hamile kalana kadar sevişmeye devam edeceğiz. Testin ne diyeceğini kontrol edemeyiz ama doğru zaman geldiğinde olacak. Her iki durumda da, cevabı öğrenmenin zamanı geldi."

Dramatik bir şekilde iç çekti. "Deli olduğum için beni terk edersen, seni öldürürüm."

"Seni deli gibi seviyorum.

Oyalanmayı bırak." "Tamam. En

azından başka tarafa bak."

İstedigini yaptım, o işi yaparken başımı çevirdim.

Tuvaletin sifonu çekilince çubuğu elinden aldım. Üstünü çoktan kapatmıştı, yani temizlenebilecek kadar yakındı.

"Tezgahın üzerine koyman gerekiyordu. Öyle aşağıya doğru eğme. Talimatları yüzlerce kez okudum," dedi ve elimden alıp yerine koydu.

"Yine ne kadar bekleyeceğiz?" Sıraların görünmesi gereken küçük pencereye baktım.

"Üç dakika. Bir çizgi hamile değil demektir. İki çizgi hamile demek." "Ya üç çizgi varsa?"

"böyle yürümüyor. Ve yeterince uzun sürmedi. Dikkatimi dağıt lütfen."

Geri adım attım, onu tezgahla arama çektim ve dizimle kalçalarını açtım. Ağırlığını ona yasladı, sonra yüzünü pazuma yasladı. "Olumsuz olmasını istemiyorum. Olumsuzlukları görmekten nefret ediyorum."

Neredeyse bir yıldır bebek sahibi olmaya çalışıyorduk ve bu Izzy için çok zordu. Onun için çok zordu.

Onu ağlamamaya çalışırken her gördüğümde kendimi bok gibi hissediyordum ama ona sarılıp onu sevdiğimi söylemekten başka yapabileceğim bir şey yoktu.

Ve onu tekrar becer.

"Bir çiftin hamile kalmasının bir yıl kadar sürmesi normaldir bebeğim. Biz ."

"Normal berbat bir şey," diye fısıldadı ve gözyaşlarının gömleğimden sızdığını hissettim.

Onu kendime çektim ve tekrar pencereye baktım. Eğer negatifse, onu hazırlamam gerekecekti. Onu tezgâha yaslayıp sikmeliydim, böylece daha az acıtacaktı ya da başka bir şey.

Ama onu gördüğümde kalbim neredeyse duracaktı.

"Izzy," dedim.

"Bakma ona. Bilmek istemiyorum." "Izzy,"

diye tekrarladım, sesimi alçaltarak.

"Beni . Yapmak istediğim son şey yine ağlamak." "Teste bak, bebeğim."

Etrafında döndü ve dondu

kaldı. Orada öylece durdu ve

baktı.

Testi eline aldığı anda elleri titriyordu ve pencereye bakıyordu. "İki çizgi," dedi,

sesi zayıftı. "Daha önce hiç iki çizgi görmemiştim." "Hamilesin, Iz."

"Hamileyim," diye nefes aldı.

"Hamilesin amına koyayım!"

"Vay anasını. Vay anasını. Vay anasını!" Kollarını bana doladı ve ben de ona sıkıca sarılırken onu yerden kaldırdım. "Seni çok seviyorum," dedi omzuma doğru, gözleri yine sulanmıştı. "Buna inanamıyorum."

"İnan buna bebeğim. Anne baba olacağız."

Bakışları benimkilerle buluştu, o güzel gözleri derin ve şiddetli duygularla parlıyordu. "Seni çok seviyorum."

"Ben de seni

seviyorum." Ben

de sevdim.

Onu o kadar çok seviyordum ki, canım yanıyordu.

O benim için mükemmel bir ești ve çocuklarımız için de mükemmel bir anne olacaktı.

O benim hayatımı kurtarmıştı ve ben de onu hayatımızın geri kalanında birlikte olabildiğimiz kadar mutlu edecektim.

afterthoughts

Vay canına.

Yani bu kitap düşündüğümünden biraz daha yoğundu.
Muhtemelen Porter'ın yas tutan alfa, Izzy'nin de kendi saçmalıklarıyla
uğraşan bağımsız kız kardeş olmasıyla bir araya getirmeliydim ama
yapmadım.

Buna rağmen, bu beni gerçekten umutlu hissettirdi. Çünkü hepimiz mücadele
ediyoruz, ancak hepimizin kederimizi atlatmamıza yardımcı olacak araçları
var - bikinili sirenler kadar seksi olmasalar bile ;)

Ve işler ne kadar karanlık olursa , hepimiz ışığa geri yolunu bulabiliriz.
Hayat bazen berbattır, ama bunu atlatacak kadar güçlüyüz. Fark ettiğimizden
daha güçlüyüz.

Sevdiğim bir söz vardır: " şey yolunda gitmiyorsa, son da değildir."
Eğer şu anda işler sizin için iyi gitmiyorsa, devam edin. Başarabilirsiniz ve
başaracaksınız.

Ve eğer sadece eğlence için buradaysanız, bir sonraki kitap için kemerlerinizi
bağlayın, çünkü Clem'in hikayesi gerçekten iyi vakit geçirecek ;)

Sevgilerimle,
Lola Glass <3

stay in touch

Lola'nın yeni bültenlerini almak istiyorsanız (spam yok!) bu bağlantıyı kullanın:

[LINK](#)

Ya da onu
bulun:

[FACEBOOK](#)

[TIKTOK](#)

[INSTAGRAM](#)

[PINTEREST](#)

[GOODREADS](#)

[OceanofPDF.com](#)

all series by lola glass

Bağlantılı Bağımsızlar:

Kralla Çiftleşen Cub

Lake Romanları

Çiftleşen Eşin Hayatta

Kalması Mountain

Wildwood

Aldatma ve Bağlılık

Kurt Tarafından

Sahiplenilen Yasak

Eşler Vahşi Av

Felaketin Kralları

Gecenin Laneti

Outcast Paketi

Feral Paketi

Eş Avı

Bir Çifti Takip Eden Dizi:

Yanan Krallık Fae Kralı

Şekil Değiştiren Kraliçe'ye

Kurban Edildi

Kurtboğan Şekil

Değiştiren Şehir

Doğaüstü Yeraltı Dünyası

Canavarların Ayı Reddedilen

Eş Sığınağı

OceanofPDF.com

about the author

Lola, *hafif* bir romantizm takıntısı ve aşk tutkusu olan bir kitap aşığıdır. Özellikle şımarık kadınlar ve kocaman, büyülü erkekler arasındaki aşk;) Okumadığı ya da yazmadığı zamanlarda kocası ve iki küçük oğluyla takılıyor ya da muhtemelen yememesi gereken (ama yiyeceği) şekerli bir şeyler pişiriyor.

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.